รายงานประจำปี ๒๕๕๔

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

กสอ

เพิ่มสมรรถนะอุตสาหกรรม-พัฒนาผลิตภัณฑ์
พร้อมสู่เสรีอาเซียน

๗๐ ปี
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ก้าวไปด้วยกัน เพื่อสร้างสรรค์ SMEs

ไม่ตามตัวบทกฎหมาย ฐานะของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจะถือกำเนิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ แต่หากสืบสาวประวัติศาสตร์หน่วยงานราชการไทย ความสำคัญของงานด้านส่งเสริมอุตสาหกรรมเริ่มขึ้นก่อนหน้านั้น คือ ราว พ.ศ. ๒๔๗๙ ซึ่งกรุ่นควันของสงครามมหาเอเชียบูรพากำลังเริ่มต้นขึ้น ก่อนจะพวยพุ่งและพาทั้งโลกถลำเข้าสู่สงครามโลกครั้งที่สอง สงครามที่ยืดเยื้อส่งผลให้สิ่งของอุปโภคบริโภคจำเป็นเริ่มขาดแคลน เส้นทางลำเลียงหรือโลจิสติกส์สินค้าย่อมประสบปัญหาไปด้วยจากการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย

รัฐบาลจึงส่งเสริมการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคภายในประเทศเพื่อลดการพึ่งพิงจากต่างประเทศ ฐานะของ **กองอุตสาหกรรม กรมพาณิชย์ กระทรวงเศรษฐการ** จึงได้รับการยกระดับขึ้นเป็นลำดับและเป็น **กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม** ในที่สุด โดยมีหน้าที่ส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมภายในประเทศ

เมื่อหมอกควันสงครามเจือจาง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมทำหน้าที่เป็นทัพหน้าในการส่งเสริมอุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยให้เติบโตก้าวหน้าเป็นลำดับ ก่อนที่ประเทศไทยจะมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๔

จากยุคเริ่มต้นที่เป็นการส่งเสริมอาชีพและรายได้ให้ราษฎรในอุตสาหกรรมครัวเรือนและหัตถกรรม ได้พัฒนาไปสู่การส่งเสริมอุตสาหกรรมหลากหลายที่ต้องอาศัยทักษะความรู้ ความชำนาญและการบริหารจัดการที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นในการผลิต จวบจนปัจจุบันที่สังคมอุตสาหกรรมเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงมากมาย ทั้งจากมาตรการทางการค้าและข้อกฎหมายใหม่ ๆ อีกทั้งเทคโนโลยีต่าง ๆ รุดหน้าไปอย่างมาก รวมถึงวิกฤตเศรษฐกิจและภัยพิบัติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน สิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลต่อรูปแบบการดำเนินอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมยังคงทำหน้าที่อย่างเข้มแข็งในการเสริมศักยภาพผู้ประกอบการไทยให้แข่งขันได้ทั้งภายในประเทศและในเวทีสากลและในทุกสภาวการณ์

ปัจจุบัน ภารกิจหลักของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมคือ การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises) และวิสาหกิจชุมชน (Micro Enterprise) ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมหลายประเภท อาทิ หัตถกรรม อาหาร เกษตรแปรรูป ยานยนต์ สิ่งทอ อัญมณี เฟอร์นิเจอร์ แฟชั่น เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

การทำงานที่เป็น 'พี่เลี้ยง' (Mentor) ของผู้ประกอบการทั้งในยามวิกฤต ยามปกติ และยามเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง คือ ความภาคภูมิใจของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ดำเนินมาตลอด ๗๐ ปี สามารถกล่าวได้ว่า กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นเฟืองสำคัญที่มีส่วนขับเคลื่อนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจไทย ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายยังคงมุ่งมั่นสืบสานภารกิจดังกล่าว

เป็นเพื่อนคู่คิดของวิสาหกิจไทย เป็นพี่เลี้ยงในการพัฒนา ด้วยตระหนักว่า วิสาหกิจเหล่านี้ แม้จะเป็นเฟืองเล็ก ๆ แต่เมื่อรวมกัน จะเกิดพลังขับเคลื่อนไปข้างหน้าที่พร้อมสำหรับการแข่งขันระดับภูมิภาคและระดับโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ริเริ่ม - ส่งเสริม - วิจัยพัฒนา

งานสำคัญ ๆ นับตั้งแต่ตั้งกองอุตสาหกรรมเมื่อปี ๒๔๗๙ มาจนถึงการเป็นกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมเมื่อปี ๒๔๘๕ ต่อเนื่องมาถึงในปัจจุบัน ล้วนเป็นงานแห่งการ **'ริเริ่ม' 'ส่งเสริม'** และ **'วิจัยพัฒนา'** งานหลายด้าน แม้ปัจจุบันจะมิได้อยู่ในความดูแลของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแล้ว แต่หลายภารกิจเป็นสิ่งที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ริเริ่มดำเนินการไว้ และยังประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมของประเทศโดยรวม

• **งานริเริ่ม** เช่น การที่กองอุตสาหกรรม กระทรวงเศรษฐการได้ซื้อโรงงานน้ำตาลจากนักธุรกิจเชคโกสโลวาเกียและจัดตั้งเป็น**โรงงานน้ำตาลทรายขาว**แห่งแรกของประเทศไทยที่จังหวัดลำปางเมื่อปี ๒๔๗๙ ภายหลัง งานด้านอ้อยและน้ำตาลได้โอนไปอยู่ในความดูแลของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย การริเริ่ม**ร้านไทยอุตสาหกรรม**ที่สี่กั๊กพระยาศรีเพื่อเป็นแหล่งจำหน่ายสินค้า ซึ่งภายหลังได้ปรับเป็น**ร้านนารายณ์ภัณฑ์**และเปลี่ยนโครงสร้างเป็นกระทรวงอุตสาหกรรมถือหุ้นร่วมกับบริษัทเอกชน การริเริ่มศึกษาเรื่องเขตปลอดภาษีเพื่อจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งภายหลังงานด้านนี้อยู่ในความดูแลของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือการที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ยกร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และก่อให้เกิดการจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เมื่อปี ๒๕๔๒ หรือการที่สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม (สธอ.) ภายใต้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเปลี่ยนแปลงมาเป็นบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) แล้วปรับเป็น**ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME BANK)** หรือศูนย์เพิ่มผลผลิตแห่งประเทศไทยซึ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๕ ภายใต้กรมโรงงานอุตสาหกรรม ภายหลังได้โอนมาอยู่ภายใต้การดำเนินงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเมื่อปี ๒๕๑๕ และต่อมาได้จัดตั้งเป็นสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติเมื่อปี ๒๕๓๗ เป็นต้น

• **งานส่งเสริม** ตลอด ๗๐ ปี กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ส่งเสริมพัฒนาการผลิตมากมาย อาทิ อบรมการทอกระสอบและฟั่นเชือกเมื่อปี ๒๔๘๖ ส่งเสริมให้เกิดการทอผ้าแบบกี่กระตุก การส่งเสริมการใช้เครื่องทอผ้าไฟฟ้าเพื่อเพิ่มผลผลิต ส่งเสริมให้เกิดการปั่นด้ายเพื่อเป็นวัตถุดิบสำหรับการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ต่อไป เป็นต้น ทั้งนี้ การส่งเสริมอุตสาหกรรมแต่ละประเภทสะท้อนสภาพบ้านเมืองแต่ละยุคสมัย เช่น การส่งเสริมการทำหมวกและร่ม เมื่อปี ๒๔๘๕ สืบเนื่องจากรัฐมีนโยบาย 'มาลานำไทยให้เจริญ' การส่งเสริมการทำเชือกเนื่องจากบ้านเมืองอยู่ในยามสงครามต้องการเชือกรองเท้าทหารจำนวนมาก หรือการส่งเสริมสินค้าหัตถกรรมและสินค้าเชิงวัฒนธรรม ก็มีความสอดคล้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลไทยที่เริ่มขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๓ เป็นต้น

• **งานวิจัยพัฒนา** เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ใช้ความรู้ความสามารถในเชิงวิชาการ ค้นคว้าทดลองเพื่อช่วยเพิ่มผลผลิตให้ผู้ประกอบการมาทุกยุคทุกสมัย เช่น การทดลองเรื่องการอบแห้ง (dehydration) เพื่อใช้อบกล้วยและผลผลิตทางการเกษตรต่าง ๆ เมื่อปี ๒๔๙๔ และในปีเดียวกันนั้น ได้สั่งเครื่องลอกป่านรามี่จากญี่ปุ่นมาใช้ ซึ่งช่วยเพิ่มผลผลิตมากกว่าการลอกด้วยมือถึง ๒๕ เท่า หรือการพัฒนาเครื่องตีเยื่อกระดาษสาและตะแกรงช้อนกระดาษสาเมื่อปี ๒๔๙๕ ซึ่งช่วยเพิ่มผลผลิตได้มากกว่าเดิมถึง ๓ เท่า หรือการวิจัยพัฒนาเพื่อออกแบบแม่พิมพ์ของไทยให้มีความแม่นยำเที่ยงตรงสูงเพื่อตอบสนองต่ออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น

งานเหล่านี้คือประจักษ์พยานแห่งการเป็นหน่วยงานราชการที่มีความคิดก้าวหน้า มุ่งพัฒนาอาชีพราษฎรและนำความรู้มาพัฒนาอุตสาหกรรม จวบจนปัจจุบัน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมยังคงบทบาทการ **ริเริ่ม-ส่งเสริม-วิจัยพัฒนา** โดยปรับรูปแบบการทำงานให้สมสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมประเทศที่ปัจจุบันมีการขยายขนาดและปริมาณไปมาก เช่น การว่าจ้างที่ปรึกษาบริษัทเอกชน การสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานและสถาบันเครือข่ายภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีการนำวิทยาการการจัดการอันก้าวหน้าจากโลกตะวันตกและโลกตะวันออกมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น

เป็น ๗๐ ปีแห่งการดำเนินงานอย่างสร้างสรรค์ เปี่ยมด้วยความมุ่งมั่น เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมไทยอย่างยั่งยืน

๒๔๙๕

ทดลองสร้างเครื่องทอกระสอบขนาดเล็ก/ทดลองทำเครื่องเขินที่จังหวัดเชียงใหม่ ทดลองทำโครงการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพน้ำรัก/ทดลองกะเทาะถั่วลิสงด้วยเครื่องจักร ทดลองทำเครื่องตีเยื่อกระดาษสาให้ฟู และสร้างตะแกรงซ้อนเยื่อซึ่งการซ้อนแบบเดิมได้ ๑๕๐ แผ่น ตะแกรงแบบกรมส่งเสริมฯ ซ้อนเยื่อได้ ๕๐๐ แผ่น

๒๔๙๘

ตั้งโรงงานนำทางเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนประกอบอุตสาหกรรมได้ถูกต้อง ทันสมัย ถูกหลักวิชาการ โดยจัดตั้งโรงงานเครื่องหวายและจักสาน โรงงานทอผ้าและย้อมสี โรงงานทอถุงเท้า ทอแถบ โรงงานทอผ้าภูมิภาค โรงงานทอผ้าพระนคร โรงงานร่มเชียงใหม่ โรงงานทำเข็มหมุดและคลิป โรงงานทอกระดาษสา โรงงานเครื่องเขิน โรงงานประดิษฐ์ไม้ไผ่ และโรงงานบางกอกเย็บสานอุตสาหกรรม เพื่อเป็นตัวอย่างให้ประชาชนสนใจเพื่อดำเนินกิจการเองบ้าง หรือผู้ใดสนใจรับช่วงเช่าหรือซื้อกิจการต่อจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมก็ได้

๒๕๐๕

กระทรวงอุตสาหกรรมตั้งศูนย์เพิ่มผลผลิตแห่งประเทศไทยระหว่างรัฐบาลไทยและกองทุนพิเศษสหประชาชาติ ภายหลังได้โอนงานของศูนย์เพิ่มผลผลิตฯ จากกรมโรงงานอุตสาหกรรมมาอยู่ในความดูแลของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเมื่อปี ๒๕๑๕ และภายหลังได้จัดตั้งเป็นสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติเมื่อปี ๒๕๓๗

๒๔๙๔

ทดลองเรื่องการอบแห้ง (dehydration) ผลไม้และผัก สร้างตู้อบขนาดเล็กเพื่ออบกล้วย ด้วยเล็งเห็นว่ากล้วยไทยอุดมสมบูรณ์ สามารถพัฒนาเป็นสินค้าอุตสาหกรรมได้ สั่งซื้อเครื่องขูดลอกป่านรามี่จากญี่ปุ่น ๒ เครื่อง ซึ่งสามารถเพิ่มผลผลิตมากกว่าการลอกด้วยมือถึง ๒๕ เท่า

๒๔๙๕-๒๕๐๔

ค้นคว้าทดลองการใช้กี่ทอผ้าไฟฟ้า พัฒนาการผลิตเครื่องเคลือบดินเผา เครื่องทุ่นแรงต่าง ๆ

๒๕๐๕-๒๕๑๔

ส่งเสริมเรื่องเงินกู้เพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม

๒๕๑๔-๒๕๑๕

มีการจัดทำสถิติอุตสาหกรรม
ปรับร้านไทยอุตสาหกรรมเป็นร้านนารายณ์ภัณฑ์
ส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในชนบท
ศึกษาเรื่องเขตปลอดภาษี

๒๕๐๗

มีสำนักเงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อให้ผู้ประกอบการมีเงินกู้ตั้งกิจการ

๒๔๙๓

ค้นคว้าเกี่ยวกับถนอมอาหาร การตากแห้ง ดองเค็ม อัดขวด ทดลองดัดแปลงทำกี่ใช้กำลังมอเตอร์

๒๔๙๒

จากการสำรวจครั้งสำคัญ ได้เป็นหนังสือสถิติวัตถุดิบและอุตสาหกรรมทั่วราชอาณาจักร พ.ศ.๒๔๙๒

๒๕๒๓

ริเริ่มโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการเดิมให้เข้มแข็ง

๒๔๙๒

ร่วมกับกระทรวงเกษตราธิการ และกระทรวงมหาดไทย สำรวจวัตถุดิบสำคัญของประเทศ เพื่อส่งเสริมได้ถูกทาง เช่น โรงงานแป้งมัน สำรวจแหล่งรวมสินค้า เช่น สถานีรถไฟใหญ่ และตลาด โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมรับสำรวจพระนครและธนบุรี

๒๕๑๘

ขยายงานบริการไปสู่ส่วนภูมิภาค โดยจัดตั้งกองบริการอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดสงขลา

๒๔๙๒

ซื้อเครื่องจักรสำหรับการช่างไม้ ช่างเหล็ก และทดลองสร้างกี่ทอผ้าชนิดต่าง ๆ เช่น กี่ทอผ้ากึ่งอัตโนมัติ ดัดแปลงกี่กระตุกโดยใช้มอเตอร์

๒๕๓๒

ตั้งศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม ณ จังหวัดขอนแก่น สุพรรณบุรี และชลบุรี

๒๔๙๑

ขยายร้านไทยอุตสาหกรรมเพิ่ม ณ สาขาต่าง ๆ รวมมี ๗ แห่ง เพื่อเป็นตลาดของผู้ประกอบการ

๒๕๓๖

ตั้งศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมอีก ๖ ศูนย์ ณ จังหวัดพิษณุโลก พิจิตร อุดรธานี นครราชสีมา บุรีรัมย์ และสุราษฎร์ธานี รวมเป็น ๑๑ ศูนย์ เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม

๒๔๙๑

ได้งบประมาณ ๓๒๗,๐๐๐ บาท ปลูกสร้างที่ทำการใหม่ เป็นโรงงานค้นคว้าทดลอง พื้นคอนกรีต ฝาไม้ โดยไม่สร้างอาคารสูง เพื่อสงวนงบประมาณไว้สำหรับการซื้อเครื่องจักร นับเป็นการชุบชีวิตงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมขึ้นใหม่ หลังจากชะงักไปเพราะถูกระเบิดสงคราม

๒๕๔๐

ยกร่างพระราชบัญญัติสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เป็นผลสำเร็จเมื่อปี ๒๕๔๒

๒๔๘๗

ที่ทำการกรมฯ (วังหลวงปราจีนกิติยบดี) บริเวณเชิงสะพานเทเวศร์นฤมิตร รวมทั้งห้องค้นคว้าทดลองถูกทิ้งระเบิด ไฟไหม้ เอกสารสูญเสียเกือบหมด และทำให้งานระหว่างปี ๒๔๘๘-๒๔๙๐ หยุดชะงัก ได้รับเพียงงบประมาณเงินเดือน งบใช้สอย งบการเจรจาค่าซื้อหนังสือและตำรา ข้าราชการฝีมือดีของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงลาออกไปประกอบกิจอื่นเป็นจำนวนมาก

๒๕๔๓

จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ภาคอุตสาหกรรม) ฉบับแรกของประเทศไทย

๒๔๘๖

ด้ายและผ้าขาดแคลน จึงส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ และประกอบอาชีพปั่นด้ายไม่น้อยกว่า ๑ แสนคน ภายใน ๑ ปี

๒๕๔๕

ยกร่างบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) ขึ้นเป็นธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME BANK)

๒๔๘๕

ตั้งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

๒๔๘๕

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงอุตสาหกรรมร่างโครงการปั่นด้ายประจำอำเภอขึ้นในจังหวัดที่มีการปลูกฝ้าย และอบรมการปั่นด้ายแก่ราษฎรได้ ๖,๑๘๐ คน เมื่อผ่านการอบรมจะได้รับแจกเครื่องปั่นด้ายเป็นกรรมสิทธิ์

๒๕๔๕

จัดตั้งโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (NEC) เพื่อสร้างความพร้อมและลดความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ

๒๔๘๕-๒๔๙๔

ส่งเสริมการทอผ้า เชือก สบู่ หมวก ร่ม อ้อย จักสาน

๒๔๘๐

มีร้านไทยอุตสาหกรรมแห่งแรกที่สี่กั๊กพระยาศรี

๒๕๔๕

หลังจากเกิดวิกฤตต้มยำกุ้งได้ไม่นาน รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณกว่า ๑,๘๐๐ ล้านบาท เพื่อพลิกฟื้นภาคอุตสาหกรรม โครงการชุบชีวิตธุรกิจไทยจึงเกิดขึ้น

๒๔๗๙-๒๔๘๙

ส่งเสริมการทอผ้าแบบกี่กระตุก/ส่งเสริมการปั่นด้ายแบบใหม่

๒๔๗๙

ครม.มีมติให้จัดตั้งโรงงานสาวไหมที่จังหวัดนครราชสีมา และสั่งเครื่องจักรจากอิตาลีมาดำเนินการสาวไหม เนื่องจากเห็นว่าราษฎรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการเลี้ยงไหมกันมาก

๒๕๔๖

รัฐบาลเห็นความสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่น จัดสรรงบกว่า ๑,๓๐๐ ล้านบาท ผลักดันโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น ให้ดังในเวทีโลก

๒๔๗๙

ตั้งกองอุตสาหกรรม สังกัดกรมพาณิชย์ กระทรวงเศรษฐการ

๒๕๔๙

จัดตั้งกลุ่มคลัสเตอร์ในอุตสาหกรรมที่ใกล้เคียงกัน เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้ธุรกิจ

สารบัญ

๗๐ ปี กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ก้าวไปด้วยกัน เพื่อสร้างสรรค์ SMEs ๑

สารรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ๖

สารปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ๗

สารอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ๘

วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ ค่านิยม ๙

นโยบายอธิบดี ปี ๒๕๕๕ ๑๒

กลยุทธ์เปิดและปรับ รับประโยชน์จาก AEC

กสอ.หนุนอุตสาหกรรมไทย พร้อมสู่ AEC ๑๗

สรุปผลงานกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ๒๗

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้เติบโตและแข่งขันได้ ๒๘

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ๔๖

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ๕๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร ๖๐

โครงการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น ๖๖

ภารกิจเร่งด่วน เยียวยาอุทกภัย ฟื้นใจ SMEs ๗๐

Success Cases ๗๓

ทำเนียบผู้บริหาร ๘๑

รายชื่อคณะทำงาน ๙๖

สาร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

'ความเปลี่ยนแปลง' เป็นสัจธรรมของทุกสิ่งในโลก และสำหรับประเทศไทยก็เช่นกัน จะต้องเผชิญกับการเกิดขึ้นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ในอีก ๓ ปีข้างหน้าหรือในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งนับเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายของภาคอุตสาหกรรมไทยที่จะต้องดำเนินธุรกิจภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขันสูง ตามกติกาของประชาชาติในอาเซียน ที่มีจุดมุ่งหมายหลักในการนำภูมิภาคไปสู่การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน (Single Market and Production Base)

อาเซียนมีประชากรรวมกันราว ๕๗๓ ล้านคน และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) มากถึง ๑.๒๗ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ เมื่อตลาดอาเซียนรวมเป็นหนึ่ง สินค้า บริการ แรงงาน และการลงทุนของประเทศสมาชิก ๑๐ ประเทศจะเกิดการเคลื่อนย้ายอย่างเสรี ซึ่งจะส่งผลต่อโอกาสทางการค้าและการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ยิ่งไปกว่านั้น อาเซียนยังมีแนวทางการขยายความร่วมมือภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรีกับประเทศนอกกลุ่มไปถึง ASEAN+๖ ที่ประกอบด้วยประเทศคู่ค้าสำคัญ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ซึ่งมีประชากรรวมกันกว่า ๓ พันล้านคน หรือเกือบครึ่งหนึ่งของประชากรโลก มีมูลค่า GDP รวมกันถึงประมาณ ๑ ใน ๔ ของโลก นี่คือโอกาสทางตลาดอันมหาศาลสำหรับผู้ประกอบการและอุตสาหกรรมไทย

ในอีกด้านหนึ่ง ประเทศไทยก็ต้องเผชิญกับความท้าทายอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ แม้การเปิดเสรีทางการค้าจะทำให้สินค้าไทยหลายรายการได้เปรียบคู่แข่ง แต่สินค้าบางรายการต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น รวมถึงความเสี่ยงที่นักลงทุนต่างชาติจะย้ายฐานเข้ามาแข่งขันในประเทศไทย และความเสี่ยงที่นักลงทุนบางรายจะย้ายฐานการผลิตจากประเทศไทยไปสู่ประเทศอื่นที่มีต้นทุนต่ำกว่า ซึ่งภาคอุตสาหกรรมไทยจะต้องเตรียมพร้อมรับมือกับความท้าทายนี้

กระทรวงอุตสาหกรรมในฐานะหน่วยงานหลักที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม จึงมีภารกิจในการผลักดันการพัฒนาผู้ประกอบการ การเสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในมิติต่างๆ และการสร้างเครือข่ายระหว่างประเทศ เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมไทยมีความพร้อมทั้งเชิงรุกและเชิงรับต่อการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นภายใต้กรอบกติกาประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ในโอกาสนี้ ผมขอขอบคุณผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ที่ได้อุทิศสติปัญญาและความสามารถในการทำงาน เพื่อให้ผู้ประกอบการและอุตสาหกรรมไทยก้าวทันโอกาสและเตรียมพร้อมรับความท้าทายจากกติกาของ AEC ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งผลสำเร็จจากงานต่างๆ เหล่านี้ย่อมกอปรกันเป็นความเจริญ ความมั่นคง ความก้าวหน้า และสร้างสรรค์เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของชาติต่อไป

(หม่อมราชวงศ์พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิวัตน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

สารปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

การดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรมในปี ๒๕๕๔ และในอนาคตอันใกล้นี้ มีภารกิจสำคัญที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการคือ การฟื้นฟูความเข้มแข็งให้กับภาคอุตสาหกรรมภายหลังประสบอุทกภัย และการเสริมสร้างสมรรถนะด้านต่าง ๆ ให้กับอุตสาหกรรม เพื่อให้พร้อมสำหรับการค้าเสรีอาเซียนตามข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ที่มีเป้าหมายหลักในการนำอาเซียนไปสู่การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน ประกอบด้วยสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุน ซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมีการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมนับเป็นหน่วยงานสำคัญหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก ซึ่งผลจากการเปิดเสรีอาเซียน หลายอุตสาหกรรมของไทยมีความได้เปรียบคู่แข่ง แต่ในขณะเดียวกันหลายอุตสาหกรรมจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อเตรียมรับมือกับการแข่งขันที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น

การบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนอย่างเข้มแข็งในการพัฒนาองค์ความรู้ ทั้งในด้านทรัพยากรบุคคลและการบริหารจัดการที่ทันสมัย จะช่วยให้ผู้ประกอบการมองเห็นการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นความท้าทายและเป็นโอกาสมากกว่าเป็นอุปสรรค ตลอดจนพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ที่จะเกิดขึ้นให้เป็นวัฏจักร

ในโอกาสที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีอายุครบ ๗๐ ปีในปีนี้ ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก โปรดดลบันดาลให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมทุกท่าน จงประสบแต่ความสุขความเจริญ สุขภาพร่างกายแข็งแรง และขอให้หมั่นพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อปฏิบัติงานในการพัฒนาส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทย และงานอันเป็นประโยชน์ต่อราชการและประเทศชาติได้อย่างสมบูรณ์

(ดร.วิฑูรย์ สิมะโชคดี)
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

สารอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

องค์กรหนึ่งองค์กรใดที่สืบเนื่องการทำงานมายาวนานถึง ๗๐ ปี ย่อมเป็นองค์กรที่มีการสั่งสมองค์ความรู้และประสบการณ์สูง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมที่จะมีอายุครบ ๗ ทศวรรษในปีนี้ก็เช่นกัน ได้เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไทยมานับไม่ถ้วน ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีการผลิต วิกฤตเศรษฐกิจ ภัยพิบัติธรรมชาติ การเกิดขึ้นของมาตรการและข้อตกลงทางการค้า ซึ่งล้วนส่งผลให้ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมต้องมีการปรับตัวอยู่เสมอ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในฐานะหน่วยงานส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอุตสาหกรรมไทยย่อมต้องเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงนี้ด้วยเช่นกัน

ในอนาคตอันใกล้นี้ ธุรกิจอุตสาหกรรมต้องเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ที่ประเทศสมาชิกบรรลุข้อตกลงรวมตลาดเป็นหนึ่งเดียว การเคลื่อนย้ายของเงินทุน แรงงาน การลงทุน สินค้าและการบริการต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างเสรี ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของไทยจะต้องเตรียมความพร้อมและปรับตัวเพื่อยกระดับขีดความสามารถ ตลอดจนเสริมสร้างทักษะให้สามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีอยู่เดิมและที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ได้อย่างเต็มที่ และสามารถปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งจะต้องมีความรู้ในการดำเนินธุรกิจกับกลุ่มประเทศอาเซียนทั้งในเชิงรับและเชิงรุกเกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับ และข้อควรรู้ต่าง ๆ เช่น ด้านการลงทุน ด้านแรงงาน กลยุทธ์ด้านการตลาด การเจรจาธุรกิจ การติดต่อทางการค้า เป็นต้น

ในวาระครบรอบ ๗๐ ปีของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงมีพันธกิจสำคัญที่จะเดินหน้าส่งเสริม สนับสนุนอุตสาหกรรมไทยให้แข่งขันการค้าในระดับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้อย่างสง่างาม

ผมขอขอบคุณผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมทุกท่านที่ปฏิบัติงานอย่างแข็งขัน สืบสานงานอันเป็นประโยชน์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง และขอขอบคุณภาคธุรกิจอุตสาหกรรมที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมอย่างเป็นกัลยาณมิตร ในโอกาสนี้ ผมขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายได้คุ้มครองทุกท่านให้ประสบแต่สิ่งดีงาม มีกำลังกาย กำลังสติปัญญาพร้อมสำหรับการปฏิบัติงานเพื่อประเทศสืบไป

(นายพสุ โลหารชุน)
อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

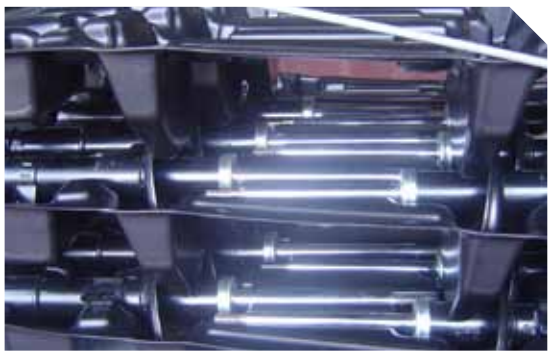

วิสัยทัศน์ (VISION)

เป็นองค์กรหลักในการนำนวัตกรรม องค์ความรู้ ภูมิปัญญา เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและวิสาหกิจไทยให้มั่นคงและพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

พันธกิจ (MISSION)

ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศด้วยนวัตกรรม องค์ความรู้ ภูมิปัญญา และธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ (STRATEGY)

๑. การสร้างและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้เติบโตและแข่งขันได้
๒. การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์
๓. การสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม
๔. การพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร

ค่านิยม (CORE VALUE)

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมุ่งเน้นพัฒนาความรู้ความสามารถ (Development) มีศีลธรรมจรรยาบรรณและบูรณาการ (Integrity) และให้บริการอย่างมืออาชีพ (Professional)

การกำหนดพื้นที่จังหวัด ที่อยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค และหน่วยงานส่วนกลาง

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการเป็นการภายใน

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
๕๖๙ (๓๗๓ ๑๐๐)

อธิบดี (๑)

- รองอธิบดี (๓)
- กลุ่มตรวจสอบภายใน ๔ (๑ ๑)
- นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ (๒)
  - ด้านการพัฒนาระบบส่งเสริมอุตสาหกรรม
  - ด้านนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรม

สำนักบริหารกลาง
๖๐ (๓๗ ๑๐)
- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- กลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล
- กลุ่มบริหารงานคลังและงบประมาณ
- กลุ่มพัสดุและอาคารสถานที่
- กลุ่มประชาสัมพันธ์
- ส่วนบริหารเงินทุน

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑-๑๑
๒๓๑ (๑๖๓ ๕๗)
- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนบริหารยุทธศาสตร์
- ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม
- ส่วนพัฒนาระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม

สำนักบริหารยุทธศาสตร์
๓๗ (๔ ๖)
- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนยุทธศาสตร์และแผนงาน
- ส่วนพัฒนาระบบบริหาร
- ส่วนแผนปฏิบัติงานและงบประมาณ
- ส่วนติดตามและประเมินผล
- ส่วนบริการสารสนเทศ
- ส่วนบริหารจัดการข้อมูลและปรึกษาแนะนำ

สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม
๑๙ (๖ ๔)
- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต
- ส่วนพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
- ส่วนส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม

สำนักพัฒนาหน่วยบริการอุตสาหกรรม
๑๗ (๔ ๕)
- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนศึกษาและพัฒนาบริการอุตสาหกรรม
- ส่วนพัฒนาขีดความสามารถบริการอุตสาหกรรม
- ส่วนพัฒนามาตรฐานและเครือข่ายบริการอุตสาหกรรม

สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ
๒๕ (๕ ๒)
- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่
- ส่วนเสริมสร้างขีดความสามารถผู้ประกอบการ
- ส่วนสร้างสังคมผู้ประกอบการ

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน
๓๗ (๘๔ ๒)
- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนพัฒนาองค์กรอุตสาหกรรมชุมชน
- ส่วนพัฒนาเชื่อมโยงอุตสาหกรรมชุมชน
- ส่วนพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ส่วนพัฒนาภูมิปัญญาและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ส่วนพัฒนาส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา
๔๖ (๔๙ ๓)
- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
- ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเรือน
- ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง
- ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย
๒๒ (๗ ๒)
- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนพัฒนาผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์และการพิมพ์
- ส่วนพัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรม
- ส่วนพัฒนาการใช้พลังงานและสิ่งแวดล้อม

ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก
๑๕ (๑๐ ๓)
- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนบริหารยุทธศาสตร์
- ส่วนพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์
- ส่วนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน
๓๘ (๒๘ ๒)
- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนเทคโนโลยีการผลิตพื้นฐาน
- ส่วนเทคโนโลยีการผลิตก้าวหน้า
- ส่วนเทคโนโลยีประยุกต์
- ส่วนส่งเสริมมาตรฐานเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสนับสนุน

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป
๑๒ (๑ ๓)
- ส่วนบริหารยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป
- ส่วนส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเกษตรแปรรูป
- ส่วนพัฒนาวิศวกรรมและเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป
- ส่วนพัฒนาและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป
- ส่วนเชื่อมโยงและพัฒนาเครือข่ายเกษตรแปรรูป

ข้าราชการ	ลูกจ้างประจำ	พนักงานราชการ

นโยบายอธิบดี ปี ๒๕๕๕
กลยุทธ์เปิดและปรับ รับประโยชน์จาก AEC

ข้อตกลงในการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) นั้นเป็นพันธะระดับประเทศที่ผู้นำประเทศสมาชิก ๑๐ ประเทศตกลงกันที่จะร่วมสร้างพลังในภูมิภาคเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างข้อตกลงอันเป็นประโยชน์กับประเทศนอกภูมิภาค โดยมุ่งหวังว่าการรวมกลุ่มนี้จะช่วยลดช่องว่าง และนำไปสู่การพัฒนาร่วมกันอย่างยั่งยืน

ประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกจึงเดินเข้าสู่กติกาของ AEC อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งพันธะนี้ย่อมส่งผลต่อกลไกทั้งหมดของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐ วิสาหกิจทั้งขนาดใหญ่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ตลอดจนบุคคลทั้งนักบริหารมืออาชีพ แรงงานวิชาชีพ แรงงานทักษะ และผู้ใช้แรงงาน

การมองการเปลี่ยนแปลงนี้ว่าเป็นช่วงเวลาอันดีแห่งการพัฒนาและเป็นความท้าทายย่อมยังประโยชน์มากกว่าการมองเห็นเป็นขวากหนามและอุปสรรค กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานที่ทำหน้าที่เสมือนพี่เลี้ยงของผู้ประกอบการธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน จึงวางกรอบนโยบายและแนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

นายพสุ โลหารชุน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เปิดวิสัยทัศน์ในการนับถอยหลังเข้าสู่ AEC

ท่านมีมุมมองอย่างไรต่อ AEC

การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการให้เติบโตพร้อมไปสู่ AEC เป็นนโยบายหลักของรัฐบาลปัจจุบัน ซึ่งอีกเพียงไม่กี่ปีข้างหน้าจะเกิดการเคลื่อนย้ายอย่างเสรี (Free Flows) ทั้งในเรื่องของสินค้า (Goods) บริการ (Services) เงินทุน (Capital) การลงทุน (Investment) รวมถึงแรงงานฝีมือ (Skilled Labor)

เมื่อประตู AEC เปิดกว้าง การไปมาหาสู่ของสินค้าและการบริการต่าง ๆ ใน ๑๐ ประเทศจะเสมือนว่าทำอยู่ในประเทศ

"ต้องมองว่าเราเป็น ASEAN Citizen คือไม่แข่งกับคนในอาเซียนกันเอง แต่เราจะทำให้อาเซียนโตเพื่อไปแข่งกับอินเดียและจีน"

เดียวกัน ฉะนั้นสถานประกอบการของไทยต้องมีการเตรียมความพร้อม ไม่เช่นนั้นเราจะได้รับประโยชน์น้อย แต่ถ้าเตรียมความพร้อม เราจะได้รับประโยชน์จาก AEC มากขึ้น และทำให้เกิดกลไกที่เข้มแข็ง สามารถนำสินค้าที่ผลิตในอาเซียนไปจำหน่ายได้มากขึ้น

คนไทยในปัจจุบันมองว่าผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจในจังหวัดไหนก็มักมองแค่จังหวัดนั้น หรืออย่างมากก็มองแค่ประเทศไทย ถ้าเตรียมความพร้อมเรื่อง AEC เราต้องมองว่าธุรกิจจะไม่หยุดอยู่แค่เมืองไทย แต่สามารถขยายไปยัง ๑๐ ประเทศ อย่าไปนึกว่าเราสร้างโรงงานในเมืองไทยแล้วต้องขยายที่เดิม จุดเดิม เมื่อ AEC เปิด การผลิตบางอย่างต้องอาศัยแรงงานถูก ก็ต้องส่งไปผลิตในประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ แล้วส่งกลับมาประกอบในเมืองไทย

อย่างไรก็ตาม ธุรกิจจะสำเร็จมากน้อยแค่ไหนนั้นยังมีอีกหลายปัจจัย เพราะคนอื่นก็สร้างศักยภาพได้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียที่มีความเข้มแข็งในเรื่องการจัดการ แต่การที่จะทำให้ภาคธุรกิจเป็นเหมือนประเทศเดียวกันได้ขึ้นอยู่กับบุคลากรหรือเจ้าของธุรกิจในประเทศด้วยว่าใครเปิดวิสัยทัศน์ได้ดีกว่ากัน เพราะฉะนั้นเราต้องเตรียมความพร้อมให้ดีที่สุด คิดให้กว้างที่สุด และหากมองในเชิงเศรษฐกิจ ต้องมองว่าเราเป็น ASEAN Citizen คือไม่แข่งกับคนในอาเซียนกันเอง แต่เราจะทำให้อาเซียนโตเพื่อไปแข่งกับอินเดียและจีน เป็นต้น ดังนั้น กสอ.จึงวางนโยบายเติมความรู้ในเรื่องของภูมิภาคเข้าไปด้วย ต้องคิดว่าทำธุรกิจที่เขตแดนไม่ใช่แค่เมือง ไม่ใช่แค่ในประเทศ แต่เป็นเขตแดนอาเซียน เช่น ผลิตน้ำผลไม้ไม่ใช่แค่เปิดร้านขายก็พอแล้ว แต่ต้องมีศักยภาพขายได้ทั่วประเทศและขายได้ในอาเซียน

กสอ.มีแผนงานอย่างไรบ้างในการเตรียมพร้อมผู้ประกอบการ

ในปี ๒๕๕๔ กสอ.ได้เติมความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ประมาณพันกว่าราย นอกจากนั้นเรายังเติมความรู้เกี่ยวกับ AEC เข้าไปในเกือบทุกหลักสูตร เราแน่ใจว่าขณะนี้ผู้ประกอบการก็ดี สถานประกอบการทั่วไปก็ดี มีข้อมูล

ในเรื่องของ AEC แล้วว่าทำไมจึงมี AEC เกิดขึ้น และต้องทำอะไรบ้าง ทำแล้วได้อะไร เพราะภาครัฐที่เกี่ยวข้องนั้นระดมความรู้และข้อมูลไว้พอสมควร ผู้ประกอบการที่สนใจสามารถเปิดเว็บไซต์หาข้อมูลศึกษาเองได้

ต่อจากนี้ SMEs ต้องทำงานในเชิงรุก (Proactive) มากขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ต้องมีความคิดอยู่เสมอว่า เมื่อ AEC เปิดแล้ว ต้องเตรียมตัวมากกว่าเดิม ผู้ที่เข้าใจเรื่อง AEC ก่อน คิดก่อน เตรียมการก่อนจะได้ประโยชน์สูงสุดในปี ๒๕๕๘

แน่นอนว่า SMEs ส่วนหนึ่งมีความต้องการทำงานในเชิงรุกมาก แต่อีกส่วนอาจยังไม่มีความสามารถเพียงพอ ในปี ๒๕๕๕ กสอ.จะวางแผนงานต่อเนื่องในเรื่องของ AEC โดยเป็นพี่เลี้ยงในการทำ Roadmap เรียกว่า AEC Roadmap for SMEs ให้กับสถานประกอบการรายกิจการ เพื่อให้รู้ว่าในช่วง ๒-๓ ปีข้างหน้า คุณจะต้องเตรียมการอย่างไร

ที่ผ่านมา SMEs อาจรู้ว่า AEC มีประชากรประมาณ ๕๘๐ ล้านคน มีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรอย่างเสรี ถ้ารู้ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นมีทั้งโอกาส มีทั้งความท้าทาย มีทั้งภัยคุกคามแล้ว จะต้องเตรียมการอย่างไร เดินอย่างไร เราจะมีโปรแกรมนี้ให้ โดยศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคทั้ง ๑๑ ศูนย์ของ กสอ. ได้แก่ เชียงใหม่ พิษณุโลก พิจิตร อุดรธานี ขอนแก่น นครราชสีมา อุบลราชธานี สุพรรณบุรี ชลบุรี สุราษฎร์ธานี สงขลา และยังมีสำนักต่าง ๆ ที่รับผิดชอบแต่ละสาขาอยู่ด้วย ซึ่งสาขาต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะเชิญชวน SMEs ที่มีความกระตือรือร้นและมีความรู้เรื่อง AEC จากทุกภูมิภาคทั่วประเทศ เพื่อมารับการคัดเลือกให้เหลือสถานประกอบการ ๔,๐๐๐ กิจการ สถานประกอบการละ ๒ คน รวมแล้ว ๘,๐๐๐ ราย เพื่อร่วม Intensive Workshop ๓ วัน โดยกลุ่มหนึ่งมีประมาณ ๕๐-๘๐ คน เมื่อผ่านเวิร์กช็อปแล้วจะมี Roadmap ในรายกิจการให้ว่า ภายในไม่กี่ปีข้างหน้าควรเตรียมการอย่างไร เช่น เตรียมการด้านระบบโรงงานให้แข็งแรงเพียงพอ เตรียมการด้านการส่งบุคลากรหรือเจ้าของกิจการไปทำงานในระดับภูมิภาค หรือเตรียมการไปศึกษาดูงานในประเทศต่าง ๆ เป็นต้น

นอกจากนั้น การทำธุรกิจต้องมีเครือข่ายในประเทศต่าง ๆ กสอ.จะเป็นพี่เลี้ยงพาไปต่างประเทศโดยพิจารณาว่าแต่ละ SMEs นั้นมีความสนใจ มีความพร้อมหรือไม่ อย่างน้อยต้องมีแผนที่ แล้วค่อย ๆ เดินตามแผนนั้นไป ช่วงที่คุณเดินตามแผนเราก็จะมีโปรแกรมต่าง ๆ ของ กสอ.ให้คุณเดินตามแผนนั้นได้ และเมื่อเกิด AEC เต็มรูปแบบ คุณก็พร้อมสำหรับการขยายธุรกิจ ขยายสินค้าเข้าไปใน AEC พร้อมที่จะซื้อสินค้าบางอย่างที่ประเทศอื่นใน AEC ผลิตและจำหน่ายได้ถูกกว่า เพื่อนำกลับมาประกอบกับสินค้าของคุณแล้วส่งออกไปขายได้

กสอ.มีผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจกับต่างประเทศประมาณ ๕๐-๑๐๐ รายมาเป็นพี่เลี้ยงให้สถานประกอบการ ๘,๐๐๐ ราย และช่วยกันเตรียมความพร้อมเพื่อให้ SMEs ทั้ง ๘,๐๐๐ รายนี้เป็นพี่เลี้ยงให้แก่รุ่นต่อ ๆ ไปได้

กสอ.จะเน้น **การเพิ่มประสิทธิภาพ (Efficiency Improvement)** และ **การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity**

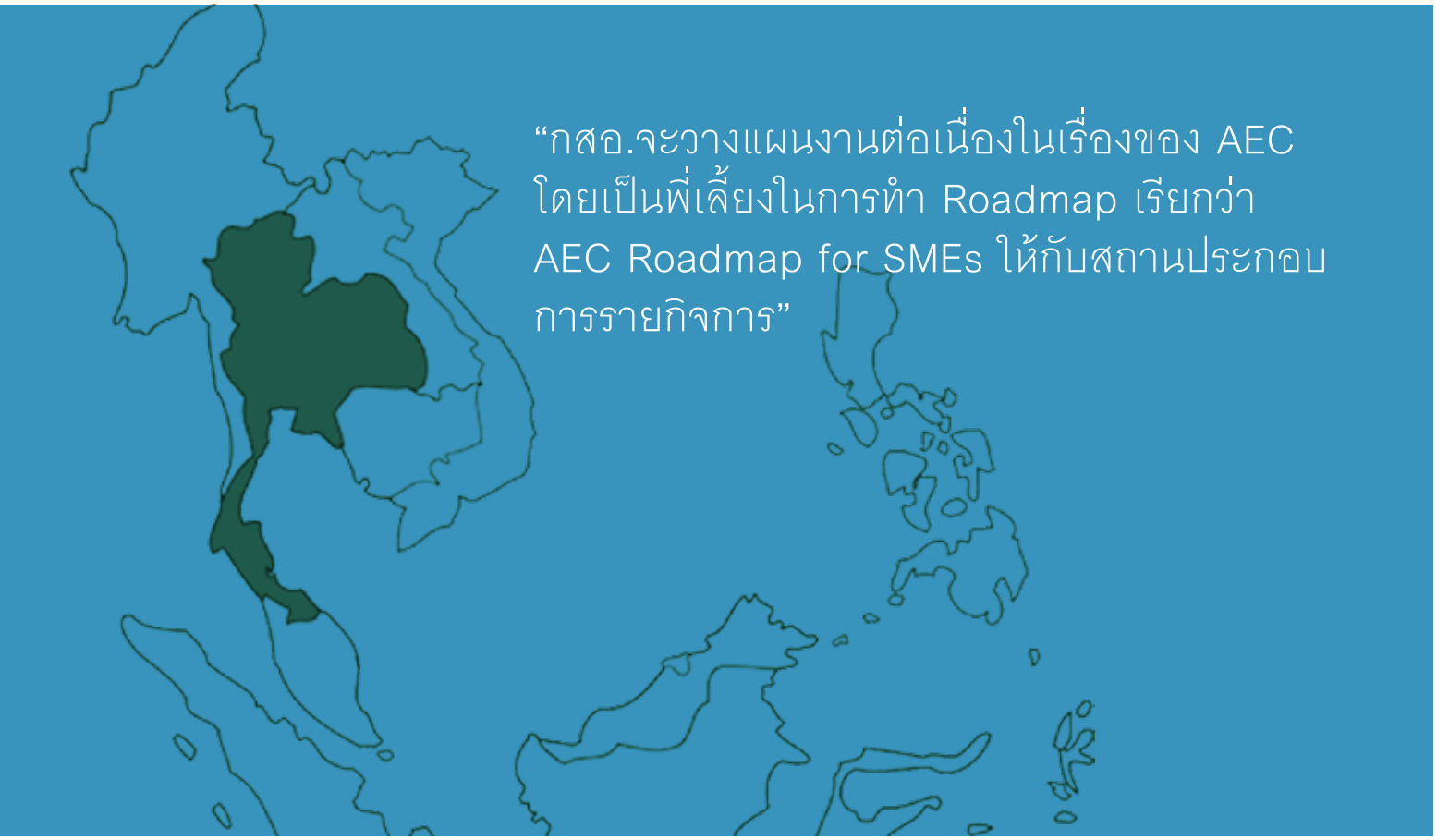

Improvement) ให้แก่องค์กร โดย กสอ.จะทำงานในเชิงเข้มข้น แต่จะเปลี่ยนกระบวนการทำงานเล็กน้อยในด้านแนวความคิด และทำให้ SMEs ทุกรายรู้ว่าเขาเป็นผู้ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ในส่วนของสินค้าโอท็อป (OTOP) ก็เช่นกัน จะร่วมเดินไปในทิศทางที่คล้าย ๆ กัน และจะรวมอยู่ในวิสาหกิจ ๘,๐๐๐ ราย และถึงแม้ว่าความพร้อมของโอท็อปอาจจะไม่มากเท่า แต่เราก็มีโปรแกรมให้อุตสาหกรรมชุมชนที่เป็นสุดยอดมาเข้าร่วม เพื่อมายกระดับเป็น SMEs ซึ่งมีโอกาสจะเป็น ASEAN SMEs ไม่ใช่แค่ Thai SMEs

นอกจากนั้นเราให้น้ำหนักในเรื่องการพัฒนาสินค้ามากขึ้น ไม่ใช่ว่าทำสินค้าขึ้นมาอย่างหนึ่งแล้วจะขายได้ ๒ ปี เพราะผู้ประกอบการที่ใช้เวลา ๓ เดือน หรือ ๖ เดือนออกสินค้าใหม่ ย่อมจะขายได้ดีกว่า ยกตัวอย่างเช่น iPhone ไม่ใช่ว่าออกสินค้าตัวหนึ่งแล้วจะขายไปถึง ๕ ปี แต่จะออกปีละประมาณ ๑ รุ่น หรือถ้าสินค้าใหม่ไม่ออก ก็ต้องมีโปรแกรมใหม่ ๆ ออกมาให้ลูกค้า ดังนั้นปีหน้าเราจะเติมเรื่อง **การพัฒนาสินค้า (Product Development)** รวมถึง **นวัตกรรม (Innovation)** ให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่อง ซึ่งถ้ามีต้นทุนในการผลิตดี การจัดการในองค์กรดีก็จะแข่งขันได้ แต่ถ้าพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้เร็วกว่า ก็จะขายได้ดีกว่าและเร็วกว่า

องค์กรธุรกิจมีหลายขนาด มีความพร้อมที่ต่างกัน จำเป็นต้องมีแผนการพัฒนาที่ต่างกันหรือไม่

ภารกิจหลักของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม คือ การพัฒนา SMEs โดยเฉพาะภาคการผลิตให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น โดยกลุ่มเป้าหมายมี ๓ กลุ่ม คือ

หนึ่ง ผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการ ซึ่งเป็นหัวใจหลักของการขับเคลื่อนสถานประกอบการ

สอง สถานประกอบการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สาม วิสาหกิจชุมชน

ภายใต้การทำงานที่จะขับเคลื่อนทั้ง ๓ กลุ่มนี้ เรามีแผนการดำเนินงานสำคัญอยู่หลายเรื่อง เช่น ถ้าจะทำเรื่องของการพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ก็มีโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneur Creation : NEC) ซึ่งเราอบรมถึงปีละ ๓,๕๐๐ คน และเน้นสาขาที่เป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจ และมีการพัฒนาเจ้าของหรือเถ้าแก่ให้ได้รับความรู้ การจัดการสมัยใหม่ และเรื่องของการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้ประกอบการ ทำให้เกิดผู้ประกอบการรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง ผู้ประกอบการเดิมก็เพิ่มความเข้มแข็งและความเก่งให้มากขึ้น เพื่อก้าวไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สำหรับกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีหลายโครงการเช่นกันที่จะ

เข้าไปช่วยพัฒนาสถานประกอบการให้เก่งขึ้น มีประสิทธิภาพในการทำงานดีขึ้น การทำให้ต้นทุนการผลิตถูกลง และการใช้พลังงานที่มีประสิทธิภาพดีขึ้น เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจในภาคอุตสาหกรรม นอกจากการพัฒนาหรือ Improvement เพื่อให้ผู้ประกอบการเก่งขึ้นแล้ว เรายังมองไปถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือ Product Development ใหม่ ๆ ให้มีสินค้าใหม่ออกมาอย่างต่อเนื่อง

เมื่อมีประสิทธิภาพการทำงานดีขึ้น มีการพัฒนาสินค้าแล้ว ยังต้องมีการรวมกลุ่มกับผู้ที่ทำธุรกิจคล้าย ๆ กันเป็น Supply Chain หรือที่เรียกว่า การรวมกลุ่มอุตสาหกรรมหรือการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมด้วย

หากพิจารณาการเปิดเสรีในแต่ละด้านแล้ว ประเทศไทยมีความพร้อมด้านใดมากที่สุด

ประเทศไทยค่อนข้างพร้อมในด้านการผลิตสินค้า โดยเฉพาะการประกอบยานยนต์ ซึ่งปัจจุบันไทยเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ที่สุดในเอเชีย และเรายังเป็นผู้ผลิตที่เข้มแข็งทั้งในด้านอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมอาหาร เนื่องจากยังมีพื้นที่ทำการเกษตรมาก แล้วก็มี Value Chain ที่ดี นี่เป็นอุตสาหกรรมหลักที่ยังไปได้ดีและมีมูลค่าสูง อุตสาหกรรมที่รองลงมา เช่น อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ และอุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยรวมแล้วไม่มีอะไรน่าเป็นห่วง หากอุตสาหกรรมใดที่ค่าแรงค่อนข้างสูงก็ให้ประเทศอื่นผลิต อาจจะมีอุปสรรคบ้างในด้านภาษาและด้านวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน แต่เราจำเป็นต้องเปิดกว้างเพื่อทำงานกันอย่างใกล้ชิดและสู้กับภูมิภาคอื่น ๆ ให้ได้

อยากให้มอง AEC ว่าเป็นเหมือนหลาย ๆ รัฐมารวมกัน คล้ายอเมริกา ถ้าผมเป็นคนนิวยอร์ก ผมยังมี ๔๙ รัฐที่จะขยายธุรกิจต่อไปได้ คนที่อยู่นิวยอร์กจะประสบความสำเร็จมากกว่าคนที่อยู่แคลิฟอร์เนียหรือเปล่า นั่นแล้วแต่ความโปรแอคทีฟของตัวเอง ที่อินเดียก็แบ่งเป็นรัฐเหมือนกัน ถ้าอยู่นิวเดลี ตอนก่อตั้งธุรกิจ นักธุรกิจจะไม่มองว่าทำธุรกิจเฉพาะที่นิวเดลี แต่ต้องมองอินเดียทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นจึงมีการผลิตจำนวนมากเพื่อลดต้นทุน (Economy of Scale) การแข่งขันก็จะดีกว่า ถ้าประเทศไหนเตรียมการดีที่สุดก็จะเป็น Main Player ใน AEC เพื่อไปเจรจาการค้ากับอินเดีย จีน ยุโรป และประเทศต่าง ๆ ได้

กสอ.หนุนอุตสาหกรรมไทย พร้อมสู่ AEC

ทันทีที่เข็มนาฬิกาย่างเข้าสู่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ แม้สถานภาพของประชาชนคนไทย แรงงาน นายจ้าง ผู้บริหาร ผู้ประกอบการธุรกิจยังคงสถานภาพความเป็นไทยเช่นเดิม แต่ได้พ่วงอีกสถานภาพหนึ่งเข้ามาอย่างสมบูรณ์คือการเป็น **'พลเมืองอาเซียน'** (ASEAN Citizen) อันเป็นสถานภาพที่เป็นผลพวงจากการจัดตั้ง **'ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน'** หรือ **'ASEAN Economic Community (AEC)'** ที่มุ่งรวมประเทศอาเซียนซึ่งมีประชากรรวมกันกว่า ๕๗๓ ล้านคน และมีมูลค่าผลผลิตมวลรวม (GDP) กว่า ๓.๕ ล้านล้านเหรียญสหรัฐให้เป็นหนึ่งเดียว มีฐานการตลาดและการผลิตร่วมกัน เปิดเสรีต่อกันทั้งในเชิงการค้า เศรษฐกิจ สังคม เพื่อร่วมพัฒนาภูมิภาคให้เติบโตอย่างยั่งยืน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นหนึ่งในสามเสาที่ผู้นำอาเซียนได้ลงนามเห็นชอบให้มีการจัดตั้งตามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่จะให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ อาเซียนได้จัดทำแผนงานเชิงบูรณาการที่เรียกว่า AEC Blueprint ประกอบด้วยแผนงาน ๔ ด้าน ที่จะนำไปสู่คุณลักษณะสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายในปี ค.ศ. ๒๐๑๕ (พ.ศ. ๒๕๕๘) คือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน (Single Market and Production Base) ประกอบด้วย **(๑)** การเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรี **(๒)** การเคลื่อนย้ายบริการอย่างเสรี **(๓)** การเคลื่อนย้ายการลงทุนอย่างเสรี **(๔)** การเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรี และ **(๕)** การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี นอกจากนี้ยังได้รวมองค์ประกอบสำคัญอีก ๒ ส่วน ได้แก่ การรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียน (ผลิตภัณฑ์ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ผลิตภัณฑ์เกษตร ผลิตภัณฑ์ประมง อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศ สุขภาพ การท่องเที่ยว การบิน และโลจิสติกส์) และความร่วมมือเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของสินค้า/ผลิตภัณฑ์ด้านอาหาร การเกษตร และป่าไม้เข้าไว้ด้วย

การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน เป็นการพัฒนาเครือข่ายการผลิตในภูมิภาคและส่งเสริมขีดความสามารถของอาเซียนในการที่จะเป็นศูนย์กลางการผลิต ดึงดูดการลงทุน หรือเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานของโลก โดยประเทศ

สมาชิกได้ร่วมกันพัฒนากลไกและมาตรการใหม่ ๆ ตามข้อริเริ่มทางเศรษฐกิจที่มีอยู่แล้ว เช่น ยกเลิกอากรศุลกากรขาเข้า ยกเลิกมาตรการกีดกันทางการค้าที่มิใช่ภาษี ปรับประสานพิธีการด้านศุลกากรและการอำนวยความสะดวกในทางการค้าให้เรียบง่าย เป็นรูปแบบและมาตรฐานเดียวกัน ขจัดข้อจำกัดต่อการค้าบริการ จัดทำข้อตกลงการยอมรับคุณสมบัติวิชาชีพ ปรับปรุงกรอบความตกลงเขตการลงทุนของอาเซียนและความตกลงด้านการส่งเสริมและการคุ้มครองการลงทุนของอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มความมั่นใจต่อนักลงทุนอาเซียน พัฒนากรอบแผนงานมาตรฐานความสามารถและคุณสมบัติของงานหรืออาชีพและความชำนาญของผู้ฝึกอบรมในสาขาบริการสำคัญ เสริมสร้างขีดความสามารถในการวิจัยของประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อสนับสนุนความชำนาญ การเข้าทำงาน และพัฒนาเครือข่ายข้อมูลด้านตลาดแรงงานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อสร้างมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายบุคลากรในภูมิภาค จัดตั้งระบบโดยใช้แนว GAP, GAHP, GHP, GMP, HACCP สำหรับผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหารที่มีความสำคัญทางการค้า ส่งเสริมความร่วมมือแนวทางร่วมและการถ่ายโอนเทคโนโลยีระหว่างอาเซียนกับองค์กรระดับนานาชาติ ระดับภูมิภาค และภาคเอกชน ส่งเสริมสหกรณ์การเกษตรของอาเซียนในการเพิ่มอำนาจและเสริมสร้างการเข้าสู่ตลาดของผลิตภัณฑ์เกษตร เป็นต้น

๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง (Highly Competitive Economic Region) ประกอบด้วย **(๑)** นโยบายการแข่งขัน **(๒)** การคุ้มครองผู้บริโภค **(๓)** สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา (IPR) **(๔)** การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน **(๕)** มาตรการด้านภาษี **(๖)** พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

การดำเนินงานที่สำคัญของทั้ง ๖ องค์ประกอบเพื่อนำไปสู่การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง ได้แก่ จัดตั้งเครือข่ายหน่วยงานกำกับดูแลงานด้านนโยบายการแข่งขัน และพัฒนาแนวนโยบายการแข่งขันของภูมิภาคให้แล้วเสร็จ จัดตั้งคณะกรรมการประสานงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคอาเซียน จัดตั้งระบบยื่นคำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ของอาเซียนและส่งเสริมการประสานงานระหว่างสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของแต่ละประเทศสมาชิก การเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในภูมิภาคด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรชีวภาพ และการแสดงออกทางวัฒนธรรมดั้งเดิม จัดทำกรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามแดน พัฒนาการเชื่อมโยงต่อความเร็วสูงระหว่างโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศแห่งชาติ เครือข่ายระบบสายส่งไฟฟ้าและท่อส่งก๊าซธรรมชาติระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน อำนวยความสะดวก ส่งเสริมความร่วมมือและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในสาขาพลังงานที่

สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ อาทิ ไบโอดีเซล รวมถึงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการพัฒนาสาขาเหมืองแร่ที่ยั่งยืนทั้งในแง่สิ่งแวดล้อมและสังคม ยกเลิก/ลดอุปสรรคต่อการลงทุนและ/หรือการสนับสนุนเงินทุนเพื่อพัฒนาโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาค พัฒนาและดำเนินการเพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่ดีด้านการทำสัญญาทางอิเล็กทรอนิกส์และกรอบการยอมรับร่วมกันด้านลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ในภูมิภาคอาเซียน เป็นต้น

๓. การเป็นภูมิภาคที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน (Region of Equitable Economic Development) ประกอบด้วย **(๑)** การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของประเทศสมาชิกโดยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล ตลาด การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และทักษะแรงงาน แหล่งเงินทุน รวมทั้งเทคโนโลยี และ **(๒)** ความริเริ่มในการรวมกลุ่มของอาเซียน (Initiatives for ASEAN Integration : IAI) เพื่อให้สมาชิกทุกประเทศได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ รวมทั้งเพื่อลดช่องว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจของกัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม โดยครอบคลุมด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเสริมสร้างขีดความสามารถในการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาค พลังงาน บรรยากาศการลงทุน การท่องเที่ยว การลดระดับความยากจนและการปรับปรุงคุณภาพชีวิต

๔. การเป็นภูมิภาคที่บูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกได้อย่างสมบูรณ์ (Region Fully Integrated into the Global Economy) โดยดำเนิน ๒ มาตรการ คือ **(๑)** การเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรีและความตกลงว่าด้วยหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจกับประเทศนอกอาเซียน **(๒)** การมีส่วนร่วมในเครือข่ายห่วงโซ่อุปทานโลกโดยนำหลักปฏิบัติสากล มาตรฐานในการผลิตและจำหน่ายมาใช้ในภูมิภาค พัฒนาความช่วยเหลือทางวิชาการเพื่อยกระดับขีดความสามารถและผลิตภาพด้านอุตสาหกรรมและการมีส่วนร่วมในการรวมกลุ่มระดับภูมิภาคและระดับโลกให้กับประเทศสมาชิกที่มีระดับการพัฒนาต่ำกว่าของอาเซียน

ตามข้อตกลงนี้ สินค้า บริการ เงินทุน การลงทุน แรงงาน และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ จะเคลื่อนย้ายข้ามไปมาระหว่างประเทศสมาชิกได้โดยเสรี เป็นต้นว่าโรงงานประมงไทยสามารถขยับไปลงทุนทำประมงในประเทศเมียนมาร์หรือเวียดนามได้ โดยสามารถมีสัดส่วนการลงทุนได้สูงถึง ๗๐% ขณะเดียวกันนักธุรกิจสิงคโปร์ก็สามารถลงทุนในอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรในประเทศไทยได้หากสามารถรวบรวมปัจจัยการผลิต เทคโนโลยี และความรู้ต่าง ๆ ได้มากพอ

แรงงานที่หลายอุตสาหกรรมกำลังขาดแคลนก็สามารถนำเข้าแรงงานจากเพื่อนบ้านได้สะดวกขึ้นภายใต้กฎกติกาต่าง ๆ ที่ประเทศสมาชิกจะปรับลดลงให้เป็นไปตามเงื่อนไขของ AEC ในทำนองเดียวกันแรงงานทักษะ (skilled labor) เช่น แพทย์ วิศวกร ผู้ตรวจสอบบัญชีฝีมือดีจากประเทศไทยก็มีโอกาสถูกทาบทามจากบริษัทสัญชาติอาเซียนต่าง ๆ หากแรงงาน ผู้ประกอบการ และองค์กรธุรกิจไทยไม่สามารถปรับตัวหรือพัฒนาศักยภาพของตน ก็อาจเสียโอกาสให้กับผู้ที่มีประสิทธิภาพมากกว่า เก่งกว่า ขยันกว่า อดทนกว่า หรือมีเงินทุนมากกว่า

AEC จึงเป็นเหรียญสองด้าน ประเทศไทยได้โอกาสจากการเปลี่ยนแปลงนี้ สามารถสรรหาทรัพยากรที่ต้นทุนต่ำลงสำหรับการผลิต โยกย้ายฐานการผลิตไปในแหล่งที่มีความได้เปรียบ แต่ขณะเดียวกันประเทศเพื่อนบ้านและบรรษัทข้ามชาติก็อาจอาศัยข้อตกลงต่าง ๆ ที่เจรจาไว้กับอาเซียนรุกเข้ามาลงทุน แข่งขันด้านสินค้า บริการ และแรงงานถึงหน้าประตูบ้านของไทยด้วยเช่นกัน

การเปลี่ยนแปลงนี้ภาคเอกชนจึงไม่สามารถรับมือได้ตามลำพังและโดยปัจเจก การจะคงไว้ซึ่งศักยภาพการแข่งขันควรมีการเตรียมพร้อม เพิ่มสมรรถนะทั้งในระดับบุคคล ในระดับองค์กร และในหลากหลายมิติ สถาบันการศึกษาควรเตรียมพร้อมบุคลากรด้านภาษาและทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในระดับนานาชาติ วิชาชีพต่าง ๆ เช่น นักบัญชี นักกฎหมาย ควรเพิ่มพูนความรู้และติดตามการเปลี่ยนแปลงด้านกฎระเบียบ ผู้บริหารองค์กรต้องศึกษาความได้เปรียบและโอกาสใหม่ในอาเซียน ตลอดจนประเด็นที่ไม่อาจมองข้าม เช่น วัฒนธรรม ค่านิยม ทัศนคติของแรงงานแต่ละชาติ รสนิยมการบริโภคของแต่ละประเทศ ซึ่งล้วนมีผลต่อการดำเนินงานขององค์กร

ในขณะที่ระดับการบริหารนโยบายประเทศจะมีส่วนสำคัญอย่างมากในการร่วมสร้างความพร้อมนี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในฐานะหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงอุตสาหกรรมได้ตระหนักต่อโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้นจาก AEC และได้เดินหน้าสร้างความรู้ ความเข้าใจอย่างต่อเนื่องให้กับผู้ประกอบการธุรกิจทั้งผู้ประกอบการใหม่ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนวิสาหกิจชุมชนเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีภูมิภาคได้อย่างสง่างาม

แนวทางนำร่องสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเริ่มต้นนำร่องจากการทดลองเร่งรัดการรวมกลุ่มใน ๑๒ สาขาสำคัญของอาเซียน (๑๒ Priority Integration Sectors) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการในสาขาต่าง ๆ ดังกล่าวได้อย่างเสรี สร้างการรวมกลุ่มในด้านการผลิตและการจัดซื้อวัตถุดิบ เพื่อส่งเสริมการเป็นฐานการผลิตร่วมของอาเซียน และมีการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้กำหนดประเทศผู้ประสานงานหลัก (Country Coordinators) ในแต่ละสาขา โดยอินโดนีเซียรับผิดชอบผลิตภัณฑ์ยานยนต์และผลิตภัณฑ์ไม้ มาเลเซียรับผิดชอบผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม เมียนมาร์รับผิดชอบผลิตภัณฑ์เกษตรและผลิตภัณฑ์ประมง ฟิลิปปินส์รับผิดชอบผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ สิงคโปร์รับผิดชอบเทคโนโลยีสารสนเทศและสุขภาพ ประเทศไทยรับผิดชอบการท่องเที่ยวและการบิน เวียดนามรับผิดชอบโลจิสติกส์ โดยมีแผนงานภายใต้การรวมกลุ่ม ๑๒ สาขาสำคัญของอาเซียน ประกอบด้วย

๑. **การเร่งขจัดภาษีสินค้าใน ๙ สาขาหลัก** (เกษตร/ประมง/ไม้/ยาง/สิ่งทอ/ยานยนต์/อิเล็กทรอนิกส์/เทคโนโลยีสารสนเทศ/สุขภาพ) ให้เร็วขึ้นจากกรอบการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA) อีก ๓ ปี

๒. **การขจัดมาตรการที่มิใช่ภาษี (Non-Tariff Measures : NTMs)** อาเซียนได้จัดทำหลักเกณฑ์ (Criteria) การจำแนกมาตรการที่มิใช่ภาษีของประเทศสมาชิกแล้ว ซึ่งใช้พื้นฐานหลักเกณฑ์การจำแนกตามองค์การการค้าโลก (WTO) และได้เห็นชอบแผนงานการขจัดมาตรการที่มิใช่ภาษี ซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม ๕ ประเทศมีกำหนดที่จะขจัดมาตรการที่มิใช่ภาษีทั้งหมดใน พ.ศ. ๒๕๕๓ (ค.ศ. ๒๐๑๐) สำหรับประเทศฟิลิปปินส์ภายใน พ.ศ. ๒๕๕๕ (ค.ศ. ๒๐๑๒) และประเทศ CLMV (กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม) ภายใน พ.ศ. ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕)

๓. **การปรับปรุงกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin : ROO)** ให้มีความโปร่งใส มีมาตรฐานที่เป็นสากล และอำนวยความสะดวกให้แก่ภาคเอกชนมากขึ้น ขณะนี้ นอกเหนือจากกฎ ๔๐% Value-added Content แล้ว อาเซียนได้พัฒนาการคิดแหล่งกำเนิดสินค้าโดยวิธีแปรสภาพอย่างเพียงพอ (Substantial Transformation : ST) เพื่อเป็นทางเลือกในการคำนวณแหล่งกำเนิดสินค้าให้กับสินค้าสิ่งทอ อะลูมิเนียม เหล็ก และผลิตภัณฑ์ไม้ และได้เริ่มใช้วิธีการคิดคำนวณแหล่งกำเนิดสินค้าแบบสะสมบางส่วน (Partial Accumulation ROO) เพื่อให้การคำนวณสัดส่วน

วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตภายในขั้นต่ำ ๒๐% สามารถนำมานับรวมในการคิดแหล่งกำเนิดสินค้าแบบสะสมของอาเซียนได้ เพื่อรับสิทธิประโยชน์ภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)

๔. **การค้าบริการ** อาเซียนได้เห็นชอบเป้าหมายการเปิดเสรีสาขาบริการสำคัญ ๕ สาขา (Priority Services Sectors) ได้แก่ สาขาการท่องเที่ยว สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาสุขภาพ สาขาการบิน ภายใน พ.ศ. ๒๕๕๓ (ค.ศ. ๒๐๑๐) และสาขาโลจิสติกส์ ภายใน พ.ศ. ๒๕๕๖ (ค.ศ. ๒๐๑๓) สำหรับสาขาบริการอื่น ๆ ได้กำหนดเป้าหมายไว้ภายใน พ.ศ. ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) ซึ่งจะต้องเร่งเจรจาและจัดทำข้อผูกพันการเปิดตลาดในแต่ละรอบของการเจรจา ทั้งในด้านการเข้าสู่ตลาด (Market Access) และการให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment : NT) ซึ่งได้สรุปผลการเจรจารอบที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๔๙) และจัดทำข้อผูกพันการเปิดตลาดการค้าบริการชุดที่ ๕ ซึ่งรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนได้ลงนามพิธีสารอนุวัติข้อผูกพันชุดที่ ๕ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๙ ณ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ และมีการเจรจารอบที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๑) โดยได้จัดทำข้อผูกพันการเปิดตลาดชุดที่ ๖ ซึ่งเป็นการปรับปรุงข้อเสนอการเปิดตลาดในข้อผูกพันชุดที่ ๕ แล้วเสร็จ และได้มีการลงนามใช้สารอนุวัติข้อผูกพันชุดที่ ๖ ดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ณ ประเทศสิงคโปร์

๕. **การลงทุน** ส่งเสริมการลงทุนภายในภูมิภาคโดยการร่วมลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและสร้างเครือข่ายด้านการลงทุนของอาเซียน ซึ่งขณะนี้ได้จัดทำรายชื่อเขตส่งเสริมการลงทุนพิเศษและเขตนิคมอุตสาหกรรมในอาเซียนแล้ว เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงด้านการผลิตและการใช้วัตถุดิบภายในภูมิภาค

๖. **การอำนวยความสะดวกพิธีการด้านศุลกากร** อาเซียนได้จัดทำความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากรด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งกำหนดให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม ๖ ประเทศพัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (National Single Window : NSW) ให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ และประเทศ CLMV ภายใน พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อเชื่อมโยงเป็นระบบบริการแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวของอาเซียน (ASEAN Single Window) ต่อไป ซึ่งไทยและฟิลิปปินส์ได้เริ่มโครงการนำร่องการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากรด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยทดลองใช้กับใบขนสินค้าขาออกและแบบฟอร์ม D ก่อน เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถยื่นเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า-ส่งออก ณ จุดเดียว โดยกรมศุลกากรสามารถตัดสินใจในการตรวจปล่อยสินค้าได้ในคราวเดียว

๗. **การพัฒนามาตรฐานและความสอดคล้องของผลิตภัณฑ์** ได้จัดทำมาตรฐานการยอมรับร่วมสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าแล้ว ในระยะต่อไปจะพัฒนาให้ครอบคลุมสินค้าอื่น ๆ ภายใต้การรวมกลุ่มสาขาสำคัญ เช่น ผลิตภัณฑ์ไม้ เครื่องมือแพทย์ ยาสมุนไพร ผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพ เป็นต้น

๘. **การเคลื่อนย้ายของนักธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบวิชาชีพ แรงงานฝีมือ และผู้มีความสามารถพิเศษ** อยู่ระหว่างการพัฒนาจัดทำ ASEAN Business Card เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางให้แก่นักธุรกิจภายในภูมิภาค และ

เร่งพัฒนามาตรฐานการยอมรับร่วมสำหรับบุคลากรในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งขณะนี้ได้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมในสาขาวิศวกรรม สาขาพยาบาล สถาปนิก และคุณสมบัติผู้สำรวจแล้ว และอยู่ระหว่างการพัฒนาในสาขาวิชาชีพอื่น ๆ เช่น นักกฎหมาย นักบัญชี บุคลากรทางการแพทย์ เป็นต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบวิชาชีพของผู้เชี่ยวชาญและแรงงานฝีมือภายในอาเซียน

๙. **การอำนวยความสะดวกด้านการเดินทางภายในอาเซียน** อยู่ระหว่างการปรับประสานกระบวนการ/พิธีการในการตรวจลงตราให้กับนักเดินทางต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในอาเซียน รวมทั้งการยกเว้นการตรวจลงตราให้กับผู้เดินทางสัญชาติอาเซียนที่เดินทางภายในอาเซียน

การเปิดเสรีการค้าและการลงทุนต่อกันอย่างรอบด้านนี่เองคือการขยายโอกาสทางเศรษฐกิจ ประเทศไทยที่มีประชากร ๗๐ ล้านคนสามารถที่จะส่งออกสินค้าไปจำหน่ายทั่วอาเซียนได้เมื่อพรมแดนการค้าสลายลง อัตราภาษีเป็นศูนย์ และพิธีการศุลกากรต่าง ๆ ลดลง ในแง่ผู้บริโภคเอง มีโอกาสเลือกสรรผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ ราคาย่อมเยา

อย่างไรก็ตาม สิทธิพิเศษทางการค้านี้มิได้จัดสรรให้กับผู้ประกอบการทุกรายโดยอัตโนมัติและโดยทันทีทันใด นักลงทุนอาเซียนหรือนักธุรกิจอาเซียนต้องปฏิบัติตามกฎกติกาจึงจะได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ นี้ ผู้ประกอบการจึงควรศึกษาในรายละเอียดของ AEC Blueprint อันเปรียบเสมือนธรรมนูญที่ประเทศสมาชิกจะตกลงร่วมกัน ตลอดจนข้อตกลงปลีกย่อยฉบับต่าง ๆ เพื่อนำสิ่งที่เป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนธุรกิจ เช่น กฎระบุแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin : ROO) ข้อตกลงว่าด้วย ASEAN Trade In Goods Agreement (ATIGA) ที่ยืนยันการลดภาษีนำเข้าในอาเซียน ๖ ประเทศเป็น ๐% ภายในปี ๒๕๕๓ และในกลุ่มประเทศ CLMV (กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม) เป็น ๐% ภายในปี ๒๕๕๘ ทั้งนี้ให้ยกเว้นรายการที่มีความอ่อนไหวสูง (Sensitive List) ของแต่ละประเทศ เช่น รายการอ่อนไหวสูงของไทยคือ กาแฟ มันฝรั่ง ไม้ตัดดอกมะพร้าวแห้ง ไม่ต้องลดถึงขั้น ๐% แต่ให้น้อยกว่า ๕% เป็นต้น ซึ่งแต่ละประเทศจะมีรายการสินค้าอ่อนไหวแตกต่างกันไป

ทางด้านการค้าและบริการจะเปิดเสรีต่อกันครบทุกประเทศภายในปี ๒๕๕๘ ในด้านการลงทุนจะเพิ่มสัดส่วนการถือหุ้นให้นักลงทุนอาเซียนได้สูงสุด ๗๐% ภายในปี ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นไปตามกรอบความตกลงการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services : AFAS) และกรอบความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement : ACIA) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีข้อตกลงขจัดมาตรการที่มิใช่ภาษี (Non-Tariff Barriers : NTBs) ต่าง ๆ ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นที่ผู้ประกอบการไทยควรศึกษาเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขัน

การขยายขอบเขตของ AEC

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในรายละเอียดของการพัฒนาแล้ว ประโยชน์สูงสุดของ AEC มิใช่สร้างการแข่งขันภายในประชาคม หากแต่เป็นการรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างความแข็งแกร่งภายในภูมิภาคเพื่อสร้างอำนาจต่อรองกับภายนอก โดยมีข้อตกลงที่จะพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันร่วมกัน เช่น การพัฒนา ASEAN Single Window การพัฒนา e-ASEAN การคุ้มครองผู้บริโภค การมุ่งลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างสมาชิกเก่า-ใหม่ สนับสนุนการพัฒนา SMEs ตลอดจนการจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี หรือ FTA กับประเทศนอกภูมิภาค เป็นต้น

สำหรับการทำข้อตกลงกับประเทศนอกภูมิภาคนั้น อาเซียนมีความคืบหน้าในการเจรจา FTA กับคู่ค้านอก AEC จำนวนมาก เช่น อาเซียน-ญี่ปุ่น อาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ อาเซียน-เกาหลี อาเซียน-จีน อาเซียน-อินเดีย และก่อให้เกิดตัวเลขประชากรและจีดีพีที่เพิ่มความเย้ายวนทางเศรษฐกิจ

- ASEAN+๓ (จีน เกาหลี ญี่ปุ่น) มีประชากรรวม ๒,๐๖๘ ล้านคน (คิดเป็น ๓๑% ของประชากรโลก) จีดีพี ๙,๙๐๑ พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็น ๑๘% ของจีดีพีโลก
- ASEAN+๖ (จีน เกาหลี ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย) มีประชากรรวม ๓,๒๘๔ ล้านคน (คิดเป็น ๕๐% ของประชากรโลก) จีดีพี ๑๒,๒๕๐ พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็น ๒๒% ของจีดีพีโลก

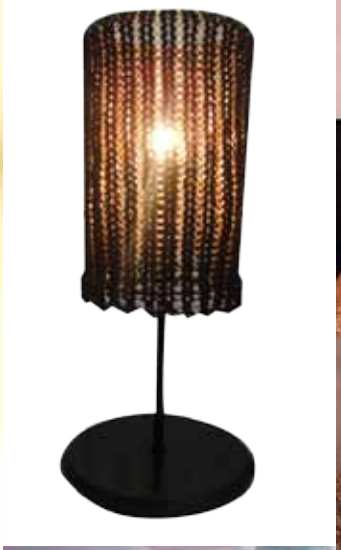

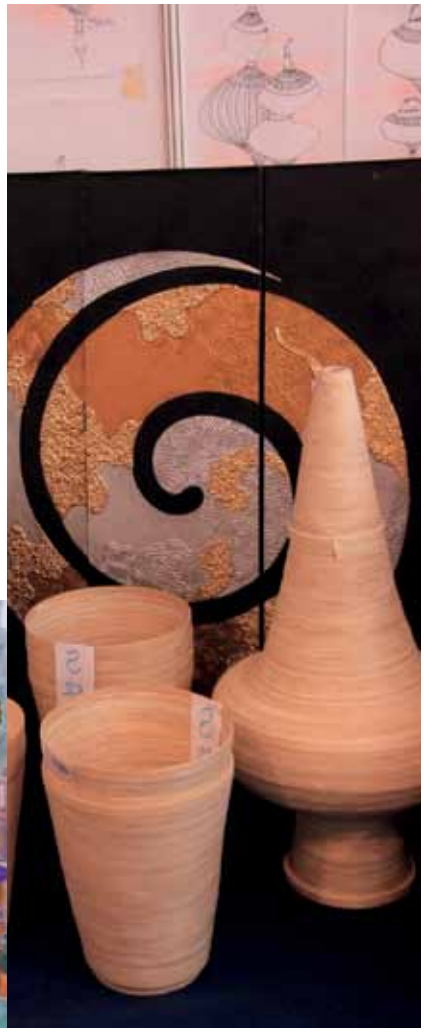

ข้อตกลงกับประเทศนอกอาเซียนมีความแตกต่างกันไปในรายละเอียด แต่โดยรวมคือการขยายฐานตลาดสำหรับสินค้าและบริการ ขยายฐานการลงทุนซึ่งท้ายที่สุดแล้ว สิ่งที่พ้องกับการเกิดขึ้นของ AEC คือ ประเทศไทยต้องเตรียมทั้ง **'รุก'** และ **'รับ'** เพราะประเทศนอกอาเซียนย่อมเสาะหาโอกาสจากการเปิดเสรีนี้เช่นเดียวกัน

โดยมีการวิเคราะห์ถึงความได้เปรียบของประเทศไทยซึ่งมีชัยภูมิที่ดีที่ตั้งอยู่ในจุดศูนย์กลางของอาเซียนและอยู่ห่างจากแนวเปลือกโลก ซึ่งมีอัตราการเกิดแผ่นดินไหวน้อยกว่าประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศว่า น่าจะพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์รวม (Hub) ของการจัดการในหลาย ๆ เรื่อง เช่น ศูนย์กลางระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้า หรือเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมบางประเภทที่ไทยมีความชำนาญ เช่น การแพทย์และสุขภาพ การท่องเที่ยว การเกษตร เป็นต้น

จัดทัพหลักอุตสาหกรรม

แม้ว่า AEC จะเป็นข้อตกลงที่มีความโดดเด่นในมิติทางการค้า ทว่าดังที่กล่าวในเบื้องต้นแล้วว่า การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงใน AEC นั้นมิสามารถดำเนินการได้โดยลำพัง ประเทศหนึ่งประเทศใด องค์กรหนึ่งองค์กรใด หรือชุมชนหนึ่งชุมชนใดจะแข่งขันทางการค้าไม่ได้เลยหากขาดซึ่ง **'สินค้าและบริการ'** ที่มีคุณภาพ ซึ่งการจะมีสินค้าและบริการที่มีคุณภาพย่อมต้องมี **'ระบบการผลิต'** หรือ **'ระบบอุตสาหกรรม'** ที่มีคุณภาพด้วย ซึ่งระบบอุตสาหกรรมที่ดีมีความหมายครอบคลุมถึงระบบการบริหารจัดการ เครื่องจักร เทคโนโลยี ระบบสารสนเทศ ความรู้ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล ระบบโลจิสติกส์ การรวมกลุ่มอุตสาหกรรม ฯลฯ

การเตรียมพร้อมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้มีความพร้อมจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนที่มีกำลังด้านเงินทุนและปัจจัยต่าง ๆ น้อยกว่าองค์กรขนาดใหญ่

กิจกรรมปี ๒๕๕๔

ในปี ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมซึ่งประกอบด้วย ๙ สำนัก และศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค ๑๑ แห่ง ได้จัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการ SMEs สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างต่อเนื่อง โดยประกอบด้วย ๓ กิจกรรมย่อย คือ

๑. สร้างความตระหนักและการแสวงหาโอกาสในการทำธุรกิจเมื่อเข้าสู่ AEC

๒. เพิ่มทักษะและความสามารถผู้ประกอบการ SMEs ด้านตลาด บริหารเงินและภาษี และบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๓. การเจรจาและสำรวจตลาด Marketing Trip ประเทศใน ASEAN

โดยสรุปเป็นผลการดำเนินงาน ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้ดังนี้

	๒๕๕๔					
	จำนวนผู้เข้าอบรม (ราย)					
ผู้ประกอบการ SMEs สู่ AEC	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	รวม
๑. สร้างความตระหนักและการแสวงหาโอกาสในการทำธุรกิจเมื่อเข้าสู่ AEC	๔๗๖ (กรุงเทพฯ)	๓๐๕ (ขอนแก่น)	๒๑๐ (เชียงใหม่)	๓๓๐ (นครราชสีมา)	-	๑,๓๒๑
๒. เพิ่มทักษะและความสามารถผู้ประกอบการ SMEs ด้านตลาด บริหารเงินและภาษี และบริหารทรัพยากรมนุษย์	-	-	๕๔	๕๖	๕๐	๑๖๐
๓. การเจรจาและสำรวจตลาด (Marketing Trip)	-	๒๐ (อินโดนีเซีย)	-	-	๓๑ (เวียดนาม)	๕๑

การจัดกิจกรรมดังกล่าว เช่น

- **การออกงานแสดงสินค้า เจรจาธุรกิจ และศึกษาดูงาน ณ ประเทศอินโดนีเซีย** สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ร่วมกับสมาคมการตลาดแห่งประเทศไทย จัดกิจกรรมพาผู้ประกอบการไปแสดงสินค้า เจรจาธุรกิจ และศึกษาดูงาน ภายใต้โครงการการบริหารการตลาดยุคใหม่ ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย โดยมีผู้ประกอบการร่วมเดินทางจำนวน ๒๐ ราย ๑๒ บริษัท มีผู้ประกอบการและนักธุรกิจอินโดนีเซียให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก โดยมีผู้ประกอบการนักธุรกิจอินโดนีเซียมาเจรจาด้วย ทั้งหมด ๖๕ ราย

- **การเจรจาธุรกิจและศึกษาดูงาน ณ ประเทศเวียดนาม** สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ร่วมกับวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการมหาวิทยาลัยขอนแก่น จัดกิจกรรมพาผู้ประกอบการไปเจรจาธุรกิจและศึกษาดูงาน ภายใต้โครงการ “เตรียมความพร้อมผู้ประกอบการ SMEs สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ระหว่างวันที่ ๘-๑๑ กันยายน ๒๕๕๔ ณ โฮจิมินห์ซิตี้ ประเทศเวียดนาม โดยมีผู้ประกอบการร่วมเดินทาง ๓๑ ราย ๒๐ บริษัท โดยมีผู้ประกอบการนักธุรกิจเวียดนามมาเจรจาด้วยทั้งหมด ๔๖ ราย

SMC
Sain Management Consulting

บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)

โครงการจัดทำแนวทางส่งเสริมความร่วมมือ
ด้านอุตสาหกรรมไทยกับต่างประเทศ

เสนอต่อ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

โดย

สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

29 พฤศจิกายน 2554

เอกสารชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์สำหรับโครงการให้คำปรึกษาแก่ลูกค้าของสถาบันเท่านั้น
ห้ามมิให้บุคคลใดก็ตามทำการลอกเลียนทำซ้ำ เปลี่ยนแปลงหรือเผยแพร่ส่วนใดส่วนหนึ่งหรือ
ทั้งหมดแก่บุคคลภายนอกโดยมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรโดยเด็ดขาด

- **จัดทำ ‘กลยุทธ์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขาเพื่อเตรียมรับมือกับ AEC’** เช่น อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ และอุตสาหกรรมเครื่องเรือน เพื่อต่อยอดไปในเชิงปฏิบัติภายในปี ๒๕๕๕ โดยในปี ๒๕๕๔ ได้มีการนำร่องการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการและบุคลากรในสาขาอัญมณีและเครื่องประดับจำนวน ๒๐ ราย เพื่อให้มีความสามารถในการเป็นผู้นำด้านการออกแบบ การผลิต และการค้าในตลาดอาเซียน โดยความร่วมมือระหว่างสถาบัน Domus Academy จากอิตาลี ซึ่งเป็นสถาบันการออกแบบชั้นนำของโลก ร่วมกับนิคมอัญธานี และสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ

- **การสัมมนาเรื่อง ‘ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) : โอกาสของผู้ประกอบการไทย’** วันพฤหัสบดีที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ ณ โรงแรมหรรษา เจ.บี.หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยการสนับสนุนของมูลนิธิเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม มีผู้เข้าร่วมสัมมนากว่า ๓๐๐ คน

- **เพิ่มหมวดหมู่เนื้อหารวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)** ขึ้นมาโดยเฉพาะบนเว็บไซต์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม www.dip.go.th เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ ประชาชนทั่วไปได้เข้ามาติดตามข่าวสารความรู้

กิจกรรมปี ๒๕๕๕

ในปี ๒๕๕๕ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้มีโครงการที่จะเตรียมความพร้อมแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อรับมือกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ๒๐ ล้านบาทในการพัฒนาองค์ความรู้และการจัดทำแผนกลยุทธ์ (Roadmap) สำหรับผู้ประกอบการภาคการผลิตจำนวน ๘,๐๐๐ รายทั่วประเทศ แบ่งเป็นภาคเหนือ ๑,๒๐๐ ราย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑,๘๐๐ ราย ภาคตะวันตก ๖๐๐ ราย ภาคตะวันออก ๔๐๐ ราย ภาคใต้ ๙๐๐ ราย และภาคกลาง ๓,๑๐๐ ราย โดยใช้วิธีการอบรมเชิงปฏิบัติการ

นอกจากนี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจะดำเนินการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและอาเซียนในด้านต่าง ๆ อีก ๔ เครือข่าย เพื่อสร้างความร่วมมือด้านข้อมูลการค้า การลงทุน และการพัฒนาวิสาหกิจ SMEs เพื่อสร้างโอกาสทางการค้าและอุตสาหกรรมร่วมกันในอนาคต โดยกลุ่มเป้าหมายจะเป็นอุตสาหกรรมในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมแฟชั่น อุตสาหกรรมเครื่องเรือน อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเชิงวัฒนธรรม ตลอดจนอุตสาหกรรมสนับสนุนต่าง ๆ ทั้งนี้ผู้เข้าร่วมโครงการจะได้รับการกระตุ้นให้คิดหาแผนเตรียมความพร้อมทั้งเชิงรุกและเชิงรับ เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนากิจการของตนให้แข่งขันกับวิสาหกิจอื่นที่จะเข้ามาแสวงหาโอกาสจากการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

กิจกรรมทั้งหมดนี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมดำเนินการด้วยความตระหนักว่า ในยุคการแข่งขันเสรี นอกจากการเข้าถึง **'เงินทุนและปัจจัยการผลิต'** จะมีความสำคัญอย่างมากแล้ว **'ทุนความรู้'** จะเป็นอีกหนึ่งยุทธปัจจัยในการช่วงชิงโอกาสและความได้เปรียบในสมรภูมิการค้าอาเซียน

สรุปผลงานกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ปี ๒๕๕๔

การดำเนินธุรกิจในโลกปัจจุบันมีแนวโน้มก้าวเข้าสู่การแข่งขันเสรีมากขึ้น ขณะเดียวกันก็เกิดมาตรการทางการค้าต่าง ๆ มากมาย ผู้ประกอบการต้องพัฒนาและปรับตัวเพื่อให้แข่งขันได้ในทุกสภาพการณ์ และเพื่อเป็นการส่งเสริมสมรรถนะให้กับผู้ประกอบการ ในปี ๒๕๕๔ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ดำเนินโครงการและกิจกรรมภายใต้ ๔ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้เติบโตและแข่งขันได้

เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ที่ ๑ นี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย อาทิ กิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน กิจกรรมพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม กิจกรรมการบริการเงินสมทบจ้างที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการผลิต การจัดการ การตลาด และการบริการ กิจกรรมเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้มุ่งส่งเสริมให้ผู้บริหารองค์กรและบุคลากรมีความรู้ ความสามารถเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงภายนอก และเมื่อบุคลากรมีความรู้ ความสามารถแล้ว ย่อมสามารถพาองค์กรสู่การเติบโตและแข่งขันได้ ไม่ว่ากฎ กติกา หรือมาตรการทางการค้าจะเปลี่ยนแปลงไปมากมายเพียงใดก็ตาม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์

การแข่งขันธุรกิจในปัจจุบันนั้น มิได้แข่งด้วยปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนต่ำหรือประสิทธิภาพในการผลิตแต่เพียงเท่านั้น หากแต่ได้พัฒนาไปสู่การแข่งขันที่เน้นความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ (Creative Industries) โดยในปี ๒๕๕๔ มีโครงการและกิจกรรมเด่น คือ กิจกรรมส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ และโครงการพัฒนาเศรษฐกิจล้านนาเชิงสร้างสรรค์ (Creative Lanna)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

ในการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม นอกจากปัจจัยหลักที่เป็นพื้นฐานสำคัญ อาทิ เงินทุน เครื่องจักร บุคลากร ความรู้ ระบบการบริหารจัดการที่ดีแล้ว ปัจจัยเอื้อหรือปัจจัยสนับสนุนนับเป็นสิ่งจำเป็นไม่แพ้กัน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้วย เช่น ฐานข้อมูล ห้องสมุดความรู้เฉพาะด้าน คำแนะนำปรึกษาอันเป็นประโยชน์ ตลอดจนเงินหมุนเวียนเพื่อเสริมสภาพคล่อง เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร

ในการจะทำหน้าที่ส่งเสริม พัฒนา และให้บริการแก่ธุรกิจอุตสาหกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ภายในองค์กรของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเองต้องมีการดำเนินงานที่เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการพัฒนาประสิทธิภาพองค์กรจึงเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์การดำเนินงานที่สำคัญ โดยในปี ๒๕๕๔ ได้มุ่งเน้นพัฒนาในด้าน **การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์** และ **การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้**

ยุทธศาสตร์ที่ 2

การสร้างและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้เติบโตและแข่งขันได้

ที่ใดมีการค้า ที่นั่นย่อมมีการแข่งขัน และที่ใดมีการแข่งขัน ย่อมก่อให้เกิดการเติบโต แต่การเติบโตและแข่งขันธุรกิจจะยั่งยืนได้หรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับการพัฒนารากฐานภายในของอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ การเกิดขึ้นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) อย่างเต็มรูปแบบภายในปี ๒๕๕๘ ซึ่งจะก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรีก็เช่นเดียวกัน การเคลื่อนย้ายทรัพยากรอย่างเสรี (Free Flows) ใน ๕ สาขา ได้แก่ สินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุน จะทำให้เกิดผู้ที่ได้ประโยชน์และเสียประโยชน์ในทุกภาคส่วน ซึ่งส่งผลต่ออุตสาหกรรมในระยะยาว

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมโดยหน่วยงาน ๙ สำนัก ๑๑ ศูนย์ภาคฯ เห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงได้จัดทำโครงการและกิจกรรมจำนวนมากเพื่อส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้เติบโตและแข่งขันได้ โดยได้บูรณาการความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ AEC ตลอดจนทักษะการบริหารจัดการ ทักษะการคิด การตัดสินใจที่จะสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลง อาทิ กิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (Manufacturing Development to Improve Competitiveness Programme : MDICP) กิจกรรมพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Cluster) กิจกรรมการบริการเงินสมทบจ้างที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการผลิต การจัดการ การตลาด และการบริการ (Consultancy Fund : CF) กิจกรรมการสมทบเงินเพื่อการพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม (Training Fund : TF) กิจกรรมผู้นำโซ่อุปทานในอุตสาหกรรม (Supply Chain Leader) กิจกรรมเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneurs Creation : NEC) กิจกรรมสร้างสังคมผู้ประกอบการและกิจกรรมพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นต้น

กิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (Manufacturing Development to Improve Competitiveness Programme : MDICP)

การเกิดขึ้นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก่อให้เกิดการแข่งขันโดยเสรีมากขึ้น ผู้ประกอบการจำเป็นต้องใช้ความรู้ในการบริหารจัดการเพื่อจัดสรรทรัพยากรและปัจจัยการผลิตให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน

กิจกรรม MDICP ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตจึงนับเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สะท้อนถึงการมีวิสัยทัศน์ของกรมฯ และสอดคล้องกับการพัฒนาเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยตรง เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มุ่งเตรียมพร้อมให้ผู้ประกอบการพัฒนาและยกระดับการดำเนินงานอยู่เสมอ โดยเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ รับผิดชอบดูแลโดยสำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (สพจ.กสอ.) ทำหน้าที่ในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) ให้มีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการธุรกิจเพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันทั้งระดับประเทศและระดับสากล สามารถบริหารการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมธุรกิจที่เปลี่ยนไป โดยในปี ๒๕๕๔ สพจ.กสอ.ได้วางแผนในการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ SMEs ๑๑๐ กิจการ ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค ประกอบด้วยอุตสาหกรรมอาหาร ยานยนต์และชิ้นส่วน เซรามิกและแก้ว ยาและเคมีภัณฑ์ ไม้และเครื่องเรือน สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง เป็นต้น ซึ่งสามารถดำเนินการเป็นผลสำเร็จได้ ๑๑๑ กิจการ ก่อเกิดผลลัพธ์ที่ดี คือช่วยเพิ่มยอดขาย ลดการสูญเสียและลดต้นทุนการผลิตให้กับสถานประกอบการ ดังปรากฏในตาราง

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมกิจกรรม MDICP ในปี ๒๕๕๔	เป้าหมาย (กิจการ)	ผลผลิต (กิจการ)	ยอดขายเพิ่มขึ้น (ล้านบาท)	ลดการสูญเสีย (ล้านบาท)	ลดต้นทุนการผลิต (ล้านบาท)
การพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (MDICP)	๔๓	๔๓	๑,๐๘๐.๖๓	๔๑.๘๖	๔๔๖.๖๒
การพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (MDICP ภูมิภาค)	๕๕	๕๖	๙๖๕.๒๕	๕.๔๘	๖๒.๖๕
การพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (MDICP BRICP)	๑๒	๑๒	๑๐๐	N.A.	N.A.

กิจกรรมพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Cluster)

เมื่อเกิด AEC เต็มรูปแบบ SMEs ที่มีรากฐานทางธุรกิจไม่เข้มแข็งพออาจถูกคู่แข่งเบียดจนตกเวทีการค้า การผนึกกำลังรวมกลุ่มจึงเป็นทางออกหนึ่งในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน เช่น การรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ การรวมกลุ่มเพื่อให้เกิดอำนาจซื้อวัตถุดิบในราคาที่ถูกลง การรวมกลุ่มกันเพื่อร่วมผลิตให้ทันตามคำสั่งซื้อการผลิต การรวมกลุ่มกันเพื่อการผลักดันตลาด หรือการรวมกลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำเพื่อแบ่งปันความรู้กันในอุตสาหกรรมของตน เป็นต้น

ด้วยตระหนักถึงประโยชน์มากมายของการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม ดังนั้นสำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงจัดทำ **กิจกรรมพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Cluster)** ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ โดย

เน้นการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีความเข้มแข็งเพื่อเป็นฐานการผลิตของระบบเศรษฐกิจในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน สนับสนุนด้านการเพิ่มผลิตภาพและนวัตกรรม การสร้างอุตสาหกรรมให้ทันสมัย (Industrial Modernization) การส่งเสริมด้านการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ฯลฯ สำหรับผลผลิตของกิจกรรมในปี ๒๕๕๔ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมของจำนวนคลัสเตอร์ที่ได้รับการยกระดับขีดความสามารถไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

ทั้งนี้ มีผลผลิตและผลลัพธ์ในปี ๒๕๕๔ ดังนี้

- **กลุ่มอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนา ๓๐ กลุ่มอุตสาหกรรม รวม ๖๐๐ วิสาหกิจ ประกอบด้วย**
  - กลุ่มที่พัฒนาใหม่ เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ กลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา และกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งประกอบเครื่องเรือน เป็นต้น จำนวน ๑๐ กลุ่ม
  - กลุ่มที่พัฒนาต่อเนื่อง เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมผ้าบาติก กลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปข้าว และกลุ่มอุตสาหกรรมนมพาสเจอร์ไรซ์ เป็นต้น จำนวน ๒๐ กลุ่ม
- **สมาชิกคลัสเตอร์ได้รับการยกระดับการดำเนินธุรกิจด้านต่าง ๆ**
  - มียอดขายเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๓ คิดเป็นเงิน ๒,๘๖๗.๘๑ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้น ๖.๗๓%
  - ยอดการส่งออกเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๓ คิดเป็นเงิน ๑,๑๑๓.๕๓ ล้านบาท (๑๒.๓๔%)
  - เกิดนวัตกรรมจำนวน ๘ เรื่อง

กิจกรรมบริการเงินสมทบจ้างที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการผลิต การจัดการ การตลาด และการบริการ (Consultancy Fund : CF)

ที่ปรึกษาที่มากด้วยประสบการณ์และความรู้นั้นเป็นกลไกหนึ่งที่มีบทบาทในการเพิ่มศักยภาพขององค์กรธุรกิจ ข้อแนะนำที่มีค่าอาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างยิ่งใหญ่ต่อองค์กรได้ ด้วยเหตุนี้ องค์กรธุรกิจหลายแห่งจึงจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดจ้างที่ปรึกษามืออาชีพ อย่างไรก็ตาม สำหรับ SMEs ที่มีทุนและงบประมาณจำกัดอาจไม่สามารถจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ได้

สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงได้จัดให้มี **กิจกรรมบริการเงินสมทบจ้างที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการผลิต การจัดการ การตลาด และการบริการ (Consultancy Fund : CF)** เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำแก่สถานประกอบการเชิงลึกให้สามารถยกระดับและพัฒนาศักยภาพโดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถแข่งขันทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ โดยการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การจัดการ การตลาด และการบริการได้อย่างเหมาะสม

กลุ่มเป้าหมายของกิจกรรมในปี ๒๕๕๔ ประกอบด้วยอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยตั้งเป้าหมายผลผลิตไว้ที่ ๒๑๐ ราย ผลปรากฏว่าดำเนินการแล้วได้ผลผลิต ๒๑๓ ราย สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้

ผลลัพธ์การดำเนินกิจกรรม CF ปี ๒๕๕๔

ยอดขายเพิ่มขึ้น (บาท)	ลดการสูญเสีย (บาท)	ลดต้นทุนการผลิต (บาท)
๔๙๔,๗๔๙,๙๑๔	๑๒,๔๒๒,๒๓๕	๑๓,๐๗๘,๖๔๐

กิจกรรมการสมทบเงินเพื่อการพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม (Training Fund : TF)

ในการแข่งขันยุค AEC นั้น องค์กรมิอาจเคลื่อนไปข้างหน้าได้ หากขาดซึ่งบุคลากรที่มีศักยภาพ การพัฒนาอบรมบุคลากรเพื่อสร้างความเข้าใจที่พ้องต้องกัน สามารถรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงจึงเป็นสิ่งจำเป็นและควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกิจกรรม TF นี้เป็นหนึ่งในกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ผู้เข้าอบรมจะได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และศักยภาพในการนำความรู้และแนวคิดไปประยุกต์ใช้แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนการจัดการธุรกิจในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้รับผิดชอบ **กิจกรรมการสมทบเงินเพื่อการพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม (Training Fund : TF)** แบ่งการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร และแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายออกเป็น ๔ รูปแบบ ได้แก่ การจัดฝึกอบรมแบบภายในองค์กร (In-house Training) การจัดฝึกอบรมแบบสาธารณะเพื่อบริการทั่วไป (Public Training) การสมทบค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมของโครงการ/กิจกรรม TF และช่วยเรื่องเงินสมทบตามหัวข้อที่อยู่ในข่ายการให้บริการ เช่น หลักสูตรด้านการบริหารจัดการ หลักสูตรด้านเทคนิคและเทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งปีงบประมาณ ๒๕๕๔ มีผู้ประกอบการเข้าร่วมตามเป้าหมาย ๑,๕๐๐ ราย ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๔,๙๘๗,๒๐๐ บาท และปรากฏผลลัพธ์ดังนี้

	ตามแผนงบประมาณ	ผลดำเนินการ
จำนวนผลผลิต	๑,๕๐๐ คน	๑,๕๐๐ คน
	ตามแผนงบประมาณ	**ผลดำเนินการ**
ผลลัพธ์การดำเนินการ	ความพึงพอใจ	๙๒.๔๒%
	ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น	๙๐.๖๘%

กิจกรรมผู้นำโซ่อุปทานในอุตสาหกรรม (Supply Chain Leader)

การแข่งขันทางธุรกิจไม่ว่าจะเป็นในระดับประเทศหรือระดับภูมิภาคล้วนมีหลักการเดียวกันคือ การผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและส่งมอบถึงมือลูกค้าอย่างรวดเร็ว ดังนั้น นอกจากแข่งขันกันที่ **'ผลิตภัณฑ์'** แล้ว ยังแข่งขันกันที่ **'กระบวนการ'** ด้วย ซึ่งต้องอาศัยศาสตร์การบริหารจัดการ คือ การวางแผน (Plan) การสรรหาวัตถุดิบ (Source) การผลิต (Make) และส่งการมอบ (Deliver)

ทั้งนี้ กว่าที่บริการหรือสินค้ารายการหนึ่ง ๆ จะสำเร็จเสร็จสิ้นและส่งมอบถึงมือลูกค้านั้น จึงผูกโยงด้วยการทำงานที่มีผู้เกี่ยวข้องมากมาย เป็นห่วงโซ่อุปทานหรือ Supply Chain ซึ่งกันและกัน เช่น ผู้ผลิตอาหารทะเลกระป๋อง เกี่ยวข้องตั้งแต่เกษตรกรผู้ทำอาชีพประมง ผู้ผลิตภาชนะ ผู้ผลิตเครื่องเทศ ผู้ผลิตฉลาก ผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์ บริษัทจัดจำหน่าย บริษัทขนส่ง

ร้านค้าส่ง ร้านค้าปลีก และผู้ส่งออก เป็นต้น และผู้เกี่ยวข้องแต่ละรายก็ยังผูกโยงกับผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ในห่วงโซ่การผลิตของตนอีกด้วย

เมื่อการดำเนินการธุรกิจผูกโยงกันเช่นนี้ การตัดสินใจของเจ้าของธุรกิจ ผู้ประกอบการ ผู้บริหาร ภายในห่วงโซ่อุปทาน หรือ Supply Chain นั้นย่อมต้องมีผลต่อระบบอุตสาหกรรมที่ตนเกี่ยวข้อง **กิจกรรมผู้นำโซ่อุปทานในอุตสาหกรรม (Supply Chain Leader)** ซึ่งเป็นกิจกรรมใหม่จึงถือกำเนิดขึ้นเพื่อถ่ายทอดความรู้ผ่านการฝึกอบรม การจัดศึกษาดูงาน และการให้คำปรึกษาแนะนำการทำแผนการจัดการ Supply Chain ให้แก่เจ้าของกิจการ ผู้บริหาร หัวหน้างาน และผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรม โดยสำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ดำเนินการเองและจัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการเป็นหน่วยร่วมในการบริหารกิจกรรม พร้อมจัดฝึกอบรมให้กับที่ปรึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจในหลักการ การตัดสินใจสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพให้แก่บุคลากรที่เข้ารับการอบรม ในปี ๒๕๕๔ สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม ตั้งเป้าหมายให้มีบุคลากรภาคอุตสาหกรรมการผลิตและธุรกิจบริการขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า ๓๒๐ คน จากไม่น้อยกว่า ๑๐๐ กิจการ และผลการดำเนินงานก็เป็นไปตามเป้าหมาย คือ มีบุคลากรเข้ารับการอบรม ๓๒๐ คน ภายในระยะเวลา ๑๐ เดือน

	ตามแผนงบประมาณ	ผลดำเนินการ
จำนวนผลผลิต	๓๒๐ คน	๓๒๐ คน
	ตามแผนงบประมาณ	**คงเหลืองบประมาณ**
งบประมาณ	งบจ้างที่ปรึกษา ๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท	-
	งบบริหารกิจกรรม ๗๑๘,๐๐๐ บาท	ประมาณ ๓๖๕.๖๒ บาท
	ตามแผนงบประมาณ	**ผลดำเนินการ**
ผลลัพธ์การดำเนินการ	ความพึงพอใจ	๙๐.๗๖%
	ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น	๘๘.๙๘%

กิจกรรมเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneurs Creation : NEC)

เริ่มดำเนินงานโครงการตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ถึงปัจจุบัน โดยได้ปรับปรุงพัฒนาเนื้อหาและกระบวนการในการสร้างผู้ประกอบการใหม่ในแต่ละปีให้สอดรับกับสถานการณ์ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ผู้ประกอบการได้มีความรู้เป็นเครื่องมือในการก่อร่างสร้างธุรกิจ รวมถึงการบริหารจัดการธุรกิจได้อย่างเท่าทันสถานการณ์และสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืน

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้วางระบบการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการใหม่อย่างครบวงจร ตั้งแต่การให้ความรู้พื้นฐานที่สำคัญในการเริ่มสร้างธุรกิจ การช่วยเหลือพัฒนาจุดอ่อนต่าง ๆ ของธุรกิจใหม่เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการอยู่รอด ไปจนถึงการปลูกฝังและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีมูลค่าเพิ่มด้วยความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ธุรกิจมีศักยภาพในการแข่งขันได้อย่างแท้จริง ทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้ ๓ กิจกรรมหลัก ได้แก่

กิจกรรมการสร้างผู้ประกอบการใหม่ เป็นกิจกรรมให้ความรู้ในการวางแผนและบริหารจัดการธุรกิจกับผู้ที่มีแนวคิดที่จะก้าวเป็นผู้ประกอบการด้วยหลักสูตรการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ (Learning by Doing) ครอบคลุมทั้งด้านการจัดการ

ธุรกิจ การตลาด การผลิต การบริหารบุคลากร การเงินและบัญชี และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การวางแผนและเขียนแผนธุรกิจ การวางแผนกลยุทธ์ธุรกิจ และการให้คำปรึกษาแนะนำที่ประยุกต์ให้เหมาะสมของแต่ละธุรกิจ ซึ่งในปี ๒๕๕๔ กำหนดเป้าหมายในการให้ความรู้การบริหารและวางแผนธุรกิจสำหรับผู้จะก้าวเป็นผู้ประกอบการใหม่ รวม ๗,๐๐๐ราย ครอบคลุม ๖๕ จังหวัด ทั่วประเทศ โดยมุ่งหวังให้เกิดการจัดตั้งธุรกิจ จำนวน ๑,๔๐๐ ราย โดยผลการดำเนินงาน ก่อให้เกิดการจัดตั้งธุรกิจหรือขยายธุรกิจเดิมได้ ๑,๖๕๗ ราย เกิดเงินลงทุนในกิจการ ๒,๒๗๒.๙๙ ล้านบาท ก่อให้เกิดการจ้างงาน ๕,๘๐๐ ราย

กิจกรรมบ่มเพาะวิสาหกิจ ให้ความช่วยเหลือต่อเนื่องกับผู้ประกอบการใหม่ ให้สามารถดำเนินธุรกิจให้เติบโตอย่างต่อเนื่องและอยู่อย่างยั่งยืน โดยมีที่ปรึกษาแนะนำในลักษณะ 'พี่เลี้ยง' ร่วมดำเนินการในการสร้างความเข้มแข็งให้ธุรกิจในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ การพัฒนาระบบบัญชี การสร้างมาตรฐานสินค้า การหาช่องทางการตลาดใหม่ ๆ การสร้างระบบฐานข้อมูลลูกค้า การวางแผนการตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ฯลฯ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ มีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าร่วมโครงการจำนวน ๑๐๕ ราย โดยมีผลการดำเนินงาน แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ **๑)** ผลลัพธ์ที่แสดงผลเป็นมูลค่าเป็นตัวเงิน โดยก่อให้เกิดยอดขายเพิ่มขึ้น ๔๕ กิจการ มูลค่ารวมจำนวน ๘๕.๗๑ ล้านบาท สามารถลดต้นทุนได้ จำนวน ๘ กิจการ มูลค่ารวมจำนวน ๕.๖๙ ล้านบาท และมีเม็ดเงินลงทุนเพิ่มเติมในกิจการ จำนวน ๑๒ กิจการ มูลค่ารวม ๑๕.๑๑ ล้านบาท **๒)** ผลลัพธ์ที่แสดงผลแบบไม่เป็นมูลค่าตัวเงิน ปรากฏผลโดยวิสาหกิจ ๕๗ กิจการ สามารถเพิ่มช่องทางการตลาดได้ วิสาหกิจ ๓๗ กิจการ มีผลิตภัณฑ์ใหม่ วิสาหกิจ ๒๖ กิจการ สามารถพัฒนาบรรจุภัณฑ์ใหม่ได้

กิจกรรมการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ด้วยความคิดสร้างสรรค์ ช่วยเหลือผู้ประกอบการใหม่และผู้ประกอบการ SMEs ที่มีผลิตภัณฑ์เป็นของตนเอง ในการพัฒนา เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยความคิดสร้างสรรค์และสามารถตอบโจทย์ตลาดยุคใหม่ได้ ด้วยการอบรมวิชาการด้านความคิดสร้างสรรค์ การอบรมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยความคิดสร้างสรรค์ การศึกษาดูงาน ณ สถานประกอบการต้นแบบ สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางความรู้และการตลาด โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ กำหนดพื้นที่เป้าหมายในการให้ความรู้ด้านความคิดสร้างสรรค์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ใน ๓ จังหวัด คือ เชียงใหม่ ขอนแก่น และกรุงเทพฯ มีผู้ประกอบการเข้าร่วมอบรมความรู้ด้านความคิดสร้างสรรค์รวม ๓๐๐ ราย ในจำนวนนี้สามารถถอดรหัสจากความรู้ที่เข้ารับการอบรมด้านความคิดสร้างสรรค์เพื่อแปลงเป็นแผนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ได้จำนวน ๗๑ ราย ๗๑ ผลิตภัณฑ์

นอกจากนี้ยังได้เสริมศักยภาพและเชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการใหม่ ด้วยการจัดกิจกรรมการเสริมทักษะหลังการจัดตั้งธุรกิจ อาทิ กิจกรรม **'Market camp'** ด้วยมุ่งหวังให้ผู้ประกอบการรายใหม่ได้ฝึกฝนและนำเทคนิควิธีการจากการฝึกอบรมบ่มเพาะมาใช้ในการจัดหน้าร้านค้าเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์สู่สาธารณะ การจัดกิจกรรมเสริมความรู้ใหม่ ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคเศรษฐกิจใหม่ โดยเน้นเสริมองค์ความรู้หรือทุนทางปัญญา ด้วยกิจกรรม **'SMEs Forum'** เป็นกิจกรรมความร่วมมือระหว่างสำนักพัฒนาผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และเครือข่ายผู้ประกอบการใหม่ (NEC NETWORK ก่อตั้งขึ้นด้วยแนวคิดเพื่อการรวมตัว ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันของตัวแทนผู้ผ่านโครงการ NEC) โดยจัดเสวนา/สัมมนา ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์สามารถนำไปต่อยอดในการพัฒนาการดำเนินธุรกิจ อาทิ การนำธุรกิจเข้าสู่ยุคดิจิทัล การเตรียมความพร้อม SMEs เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การค้าผ่านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ยุคใหม่ การบริหารต้นทุนอย่างไรให้อยู่รอด จำนวน ๑๑ ครั้ง มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๓,๒๗๕ ราย พร้อมกันนี้ได้ดำเนินการเผยแพร่ผลงานของผู้ประกอบการใหม่สู่สาธารณะเพื่อเพิ่มโอกาสทางการตลาด ด้วยการจัดทำ 'Success Case' และเชิดชูเกียรติผู้ประกอบการใหม่ที่ผ่านการเข้าร่วมโครงการ NEC ที่สามารถก่อร่างสร้างธุรกิจได้สำเร็จและสามารถนำพาธุรกิจเติบโตได้อย่างยั่งยืน ด้วยการมอบรางวัล 'NEC Award' เพื่อเป็นเกียรติประวัติและความภาคภูมิในการเป็น 'ผู้ประกอบการใหม่'

กิจกรรมสร้างสังคมผู้ประกอบการ

ในสองทศวรรษที่ผ่านมา แนวคิดการดำเนินธุรกิจได้ปรับเปลี่ยนจากการมุ่งแสวงหากำไรสูงสุด (Maximum Profit) มาสู่การดำเนินธุรกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน (Sustainable Growth) โดยการแบ่งปันผลกำไรกลับคืนสู่สังคม ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ด้วยหลักการคิดที่ว่าสังคมที่อยู่รายรอบเป็นผู้ประกอบการที่ต้องมีการประกอบการร่วมกัน เช่น โรงงานที่ตั้งอยู่ในชุมชนและใช้ทรัพยากรจากแม่น้ำ ซึ่งแม่น้ำสายนั้นมิได้เป็นของโรงงานแต่เพียงเท่านั้น แต่คนในชุมชนก็มีต้นทุนการดูแลแม่น้ำนั้นและมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของมาหลายชั่วคน เป็นต้น

การสร้างสังคมผู้ประกอบการ จึงนำแนวคิดที่ผนึกกำลังหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และสังคมชุมชนมาร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมทั้งปลูกฝังการมีส่วนร่วมเพื่อดูแลรักษาและพัฒนาสังคมให้เจริญยิ่งขึ้น สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยส่วนสร้างสังคมผู้ประกอบการ จึงได้จัด**กิจกรรมสร้างสังคมผู้ประกอบการ**ขึ้นเพื่อพัฒนาและสนับสนุนผู้ประกอบการให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย ร่วมยกระดับความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้เกิดความเข้มแข็ง อยู่รอด และเจริญเติบโตได้ในตลาดโลกที่มีการแข่งขันกันอย่างเข้มข้น โดยอาศัยเรื่องการยกระดับมาตรฐานการประกอบธุรกิจและการแสดงความรับผิดชอบของธุรกิจต่อสังคมมาเป็นแนวทางดำเนินงาน ทั้งนี้ การพัฒนาจะอยู่บนพื้นฐานของการประกอบธุรกิจที่ดีด้วยคุณธรรมและจริยธรรมโดยเกิดประโยชน์สูงสุดร่วมกัน คือ ผู้ผลิต ผู้บริโภค สังคมและสิ่งแวดล้อม

ยิ่งเมื่อเกิดการค้าเสรีตามข้อตกลงประชาชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเกิดความกังวลว่าจะเกิดการแข่งขันที่รุนแรงส่งผลกระทบกับการโยกย้ายทรัพยากร แรงงาน และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ การสร้างสังคมผู้ประกอบการก็ยิ่งมีความสำคัญ

ในปี ๒๕๕๔ กิจกรรมสร้างสังคมผู้ประกอบการดำเนินกิจกรรมย่อย ๒ กิจกรรม คือ เครือข่ายสังคมสีเขียว (Green Supply Chain Management Network : GSCM) และกลยุทธ์การสื่อสารและการจัดการความขัดแย้ง เพื่อความสำเร็จทางธุรกิจและสังคม (Communication Strategies and Conflict Management for Business and Social Success : CSCM) เป้าหมายเพื่อพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการประกอบการธุรกิจและสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการที่ร่วมมือกันเกื้อหนุนธุรกิจและร่วมกันพัฒนาสังคมสิ่งแวดล้อม ในขณะเดียวกัน กำหนดผู้เข้าร่วม ๔๐๐ ราย เป็นผู้ประกอบการและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งสามารถดำเนินการได้ครบตามเป้าหมาย และร้อยละ ๙๘ ของผู้ร่วมกิจกรรมได้รับองค์ความรู้เพิ่มขึ้น มีการดำเนินงานต่อยอดที่ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตลดลงและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า

กิจกรรมสร้างสังคมผู้ประกอบการ	เป้าหมาย	ผลผลิต
ผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนา	๔๐๐ ราย	๔๐๐ ราย
องค์ความรู้ที่เพิ่มขึ้น	๙๘%	๙๘%

กิจกรรมพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมประเทศต่าง ๆ ผู้ประกอบการหรือเจ้าของธุรกิจนับว่าเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญ กิจการที่ประสบความสำเร็จย่อมต้องมีผู้ประกอบการหรือผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ มีการบริหารจัดการที่ดี สามารถนำพาองค์กรแสวงหาโอกาสใหม่ ๆ ตลอดจนฝ่าวิกฤตต่าง ๆ ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องมีความรู้หลากหลายมิติเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการองค์กร และเมื่อองค์กรและสังคมธุรกิจมีความก้าวหน้าก็จะก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นและของประเทศชาติ

กิจกรรมพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม โดยสำนักพัฒนาผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ โดยจัดฝึกอบรมสัมมนา ให้คำปรึกษาแนะนำ ศึกษาดูงาน ร่วมออกงานแสดงสินค้าและเจรจาธุรกิจ โดยมีหลักสูตรที่หลากหลายทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อให้เหมาะกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อยกระดับความรู้ความสามารถของผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจได้สูงขึ้น สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล โดยมีเป้าหมาย ๙ สาขา ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร เครื่องเรือน เครื่องหนัง เกษตร และเกษตรแปรรูป ชิ้นส่วนยานยนต์ เครื่องจักรและโลหะการ เคมีและพลาสติก ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมก่อสร้าง ทั้งนี้ ได้ตั้งเป้าหมายผลผลิตประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ เท่ากับ ๒,๒๐๐ ราย ซึ่งผลผลิตจริงสามารถทำได้ ๒,๒๐๓ ราย

กิจกรรมดำเนินงาน	ผลผลิต (ราย)	ผลลัพธ์
๑. ด้านการสร้างความเป็นผู้ประกอบการและบริหารธุรกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการให้มากยิ่งขึ้น สามารถบริหารธุรกิจได้อย่างเป็นระบบและแข่งขันได้ในระดับสากล		
๑.๑ โครงการฝึกอบรม คพอ.ทั่วไป/รายสาขา **หมายเหตุ** ผลลัพธ์ที่แสดงเป็นการจัดเก็บจากผลผลิตจำนวน ๒๔๘ ราย ที่เหลืออยู่ระหว่างดำเนินการ	๔๘๔	ลดต้นทุนการผลิต ลดการสูญเสีย ๓๕.๐๓ ล้านบาท ยอดขายเพิ่มขึ้น ๓๖๗ ล้านบาท ลงทุนเพิ่มขึ้น ๖๕๒.๔๕ ล้านบาท
๑.๒ การฝึกอบรมตามรูปแบบ CEFE	๓๔๗	ลดการสูญเสีย ๕ ล้านบาท ยอดขายเพิ่มขึ้น ๕๒.๔๕ ล้านบาท ลงทุนเพิ่มขึ้น ๓๑ ล้านบาท
๑.๓ โครงการกลยุทธ์พัฒนาธุรกิจ SMEs	๒๐	มีแผนพัฒนาธุรกิจ SMEs ๒๐ แผน
๑.๔ โครงการการบริหารเชิงกลยุทธ์	๑๖	ผู้ประกอบการได้มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ธุรกิจจำนวน ๑๖ ธุรกิจ
๑.๕ โครงการพัฒนาการค้าสู่สากล	๑๖	จัดพาผู้ประกอบการร่วมออกงานแสดงสินค้าและเจรจาธุรกิจ ณ ประเทศออสเตรเลียและเยอรมนี มีการเจรจาธุรกิจกับออสเตรเลีย ๓๓ ราย และเจรจาธุรกิจกับเยอรมนี ๔๐ ราย
๒. ด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถเฉพาะด้าน		
๒.๑ ด้านการผลิต มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต และเทคโนโลยีเชิงนวัตกรรมการผลิต รวมทั้งเพื่อให้เกิดการลดต้นทุนต่างๆ ทำให้ธุรกิจมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ		
๑) โครงการเพิ่มผลิตภาพอย่างมีนวัตกรรม (EDIPP)	๗๖	เพิ่มอัตราผลผลิต ๓๖๗.๘๘ ล้านบาท ลดต้นทุนการผลิต ๑๒๘.๑๘ ล้านบาท มูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ ๗๘.๐๗ ล้านบาท
๒) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารต้นทุน (CORE)	๙๐	จัดทำต้นทุนสินค้าและบริการต้นแบบ ๓,๓๖๖ ราย ลดต้นทุน ๓๒๕.๐๒ ล้านบาท/ปี มีการลงทุนเพิ่ม ๐.๖๙ ล้านบาท

กิจกรรมดำเนินงาน	ผลผลิต (ราย)	ผลลัพธ์
๓) โครงการบริหารการผลิตเพื่อการลดต้นทุน	๖๐	มีแผนการลดต้นทุน ๓๐ แผน ลดต้นทุนได้ ๑๒๖.๐๒ ล้านบาท
๒.๒ ด้านการตลาดเพื่อเชื่อมโยงสู่การผลิต มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถด้านการตลาด มีกลยุทธ์ทางการตลาด การบริหารงานขาย การสร้างตราสินค้าและภาพลักษณ์องค์กร การวางแผนการตลาด รวมทั้งเพื่อให้เกิดการขยายตลาดไปสู่ต่างประเทศ และเพื่อให้ได้ข้อมูลการตลาดไปกำหนดเป็นแผนการผลิตต่อไป		
๑) โครงการกลยุทธ์การบริหารการตลาดยุคใหม่	๑๕๕	จากการร่วมงานแสดงสินค้า ณ ประเทศอินโดนีเซีย มีผู้ประกอบการอินโดนีเซียจับคู่เจรจาธุรกิจ ๖๕ คู่
๒) โครงการบริหารงานขายเชิงรุกอย่างมืออาชีพ	๓๐	จากการร่วมงานแสดงสินค้า ณ ประเทศแอฟริกาใต้ มีผู้ประกอบการแอฟริกาใต้จับคู่เจรจาธุรกิจ ๖๕ คู่
๓) โครงการสร้างภาพลักษณ์สินค้าและองค์กร	๓๐	เกิดแผนการสร้างตราสินค้า ๓๐ แผน
๔) โครงการจัดทำแผนกลยุทธ์การตลาด	๓๐	เกิดแผนกลยุทธ์การตลาดจำนวน ๒๕ แผน
๒.๓ ด้านการพัฒนาบุคลากร มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถจัดการและพัฒนาทรัพยากรบุคคลและองค์กรได้อย่างดี รวมทั้งผู้บริหารองค์กรมีความเป็นผู้นำ สามารถบริหารจัดการองค์กรในสภาวะการที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
๑) โครงการเพิ่มศักยภาพการบริหารทุนมนุษย์ (HCME)	๖๐	องค์กรธุรกิจมีการนำระบบ KPI Alignment ไปประยุกต์ใช้ มีการปรับโครงสร้างองค์กรที่สมบูรณ์ และปรับระบบ HR โครงสร้างบริหารผลตอบแทน ปรับปรุง Job Description มีแผนกลยุทธ์ขององค์กร
๒) โครงการพัฒนาสร้างภาวะผู้นำ	๑๕๗	ผู้ประกอบการมีศักยภาพความเป็นผู้นำ มีการวางแผนกลยุทธ์องค์กรและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ยอดขายเพิ่มขึ้น ๑๗.๔๘ ล้านบาท ลดต้นทุนการผลิต การสูญเสีย ๐.๙๓ ล้านบาท
๒.๔ ด้านการเงิน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถบริหารจัดการภาษีของธุรกิจได้อย่างถูกต้องและเกิดประสิทธิภาพ สามารถลดต้นทุนทางด้านภาษีได้อย่างถูกต้องและได้ประโยชน์จากการกำหนดแผนภาษี		
๑) โครงการเพิ่มศักยภาพการวางแผนภาษี	๑๗๓	เกิดแผนการจัดการภาษีจำนวน ๘๕ แผน และประหยัดภาษีได้ ๑.๖๓ ล้านบาท
๓. ด้านการเชื่อมโยงธุรกิจ ให้เกิดการรวมกันเป็นเครือข่ายสมาชิก เกิดการซื้อขายแลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงธุรกิจกัน รวมทั้งรวมกลุ่มภาคธุรกิจอุตสาหกรรมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)		
๑) โครงการเชื่อมโยงธุรกิจ SMEs	๔๑๒	ยอดขายเพิ่มขึ้น ๓๕ ล้านบาท ลงทุนเพิ่มขึ้น ๓๑ ล้านบาท
๒) โครงการ AEC Roadmap for SMEs	๔๓	ผู้ประกอบการมีแผนปรับกลยุทธ์ธุรกิจเพื่อรองรับ AEC บริษัทละ ๔ แผน

หมายเหตุ *: บางกิจกรรม/โครงการยังอยู่ในระหว่างการติดตามผลลัพธ์*

กิจกรรมพัฒนาวิสาหกิจชุมชนในภาคอุตสาหกรรม (TOPOTOP)

ชุมชนที่มีความเข้มแข็งจำเป็นต้องพึ่งพาตนเองได้ในทางเศรษฐกิจ ซึ่งการประกอบธุรกิจหรืออุตสาหกรรมภายในชุมชนเป็นการสร้างโอกาสแก่สมาชิกภายในชุมชนเอง เกิดการจ้างงาน การผลิตวัตถุดิบ การค้าขาย ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนทั้งความรู้ ประสบการณ์ และรายได้ให้กับคนในชุมชน

เพื่อให้อุตสาหกรรมชุมชนมีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจได้อย่างเข้มแข็ง แข่งขันได้ในตลาดทุกระดับ อุตสาหกรรมชุมชนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทุกด้านอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการผลิต การบริหารจัดการ การจำหน่าย การเงิน รวมทั้งด้านการเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อเสริมสร้างพลังให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงได้สานต่อ **กิจกรรมพัฒนาวิสาหกิจชุมชนในภาคอุตสาหกรรม (TOPOTOP)** อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ความช่วยเหลืออุตสาหกรรมชุมชนในด้านการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของตลาด

โดยให้คำปรึกษาแนะนำและการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ตั้งแต่การปรับปรุงการผลิต ระบบการบริหารจัดการ รูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ พัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ การตลาด การบัญชี และการเชื่อมโยงเครือข่าย ฯลฯ สำหรับในปี ๒๕๕๔ ได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนในภาคอุตสาหกรรมจำนวน ๒๓๐ ราย

กิจกรรมพระราชดำริ

ขณะที่โลกการค้ามีความรุดหน้าและก้าวสู่ความเป็นสากลมากขึ้น ก็ยิ่งทำให้เกิดช่องว่างระหว่างรายได้ของประชาชนมากขึ้นเช่นกัน การลดช่องว่างด้วยการให้ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับประชาชนจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงจัดตั้งโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อให้การช่วยเหลือราษฎรในพื้นที่ต่าง ๆ ให้มีรายได้จากการประกอบอาชีพหลักและอาชีพเสริมในยามว่างโดยไม่ละทิ้งถิ่นฐาน ทำให้ราษฎรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างงานและรายได้ให้กับราษฎรในท้องถิ่น จึงเห็นสมควรที่จะให้การสนับสนุนด้านวิชาการในการฝึกอบรมราษฎรในพื้นที่โครงการพระราชดำริให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพเสริม และรับผิดชอบดูแลโครงการที่เป็นรูปแบบอย่างชัดเจน รวม ๙ โครงการ คือ โครงการศูนย์ศิลปาชีพบางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา โครงการหลวง จ.เชียงใหม่ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ภูฟ้า จ.น่าน โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ผานาง-ผาเก้ง จ.เลย โครงการศูนย์ศึกษาพัฒนาภูพาน จ.สกลนคร โครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทราย จ.เพชรบุรี โครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง จ.นราธิวาส โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช และโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมอันเนื่องมาจากพระราชดำริอื่น ๆ โดยในปี ๒๕๕๔ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้ดำเนินกิจกรรมอบรมเสริมทักษะให้แก่ราษฎรจำนวน ๑,๐๐๖ คน

กิจกรรมสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่ชนบท (สอช.)

เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุน การขยายฐานการผลิต ขยายกิจการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมไปสู่ชนบท และเพื่อให้วิสาหกิจชุมชนขยายตัวอย่างยั่งยืน สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (สพช.กสอ.)

จึงจัดทำ **กิจกรรมสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่ชนบท (สอช.)** ตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ เป็นต้นมา โดยใช้หลักการตลาดเป็นตัวนำการผลิต และหลัก'การเชื่อมโยงธุรกิจในชนบท' โดยเชิญชวนนักธุรกิจนำอุตสาหกรรมสู่ชนบท จัดตั้งโรงงาน/หน่วยผลิตในชุมชน หรือสถานที่ที่เหมาะสมให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการลงทุน สร้างความเข้มแข็งขององค์กรท้องถิ่น โดยระบบการรวมหุ้นในกลุ่มหรือกองทุนกลุ่ม และดำเนินการในลักษณะความร่วมมือ ๓ ประสาน ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ราษฎรในท้องถิ่น และธุรกิจเอกชน

ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินกิจกรรม ก่อให้เกิดการลงทุนในชนบทรวม ๓๒๑ ราย เกิดหน่วยผลิตในชุมชน ๓๔๒ กิจกรรม ราษฎรได้รับการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมโรงงาน/วิสาหกิจชุมชน จำนวน ๒๓,๔๕๕ ราย ราษฎรมีรายได้จากการจ้างงานรวม ๖๖,๐๓๔,๘๐๐ บาท/ปี และสำหรับปี ๒๕๕๔ ได้ผลผลิตตามเป้าหมายคือ มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งสิ้น ๑,๒๐๐ ราย

กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน
(Community Industries Management Efficiency Development : CIMED)

การเกิดขึ้นของ AEC จะก่อให้เกิดการแข่งขันมากขึ้นทั้งในระดับองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ซึ่งผลิตภัณฑ์ชุมชนจากประเทศไทยจะแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์และมาตรฐานการจัดการของผู้ผลิต

การที่ผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชนที่จะมีการเจริญเติบโตและพึ่งพาตนเองได้ จะต้องมีการบริหารจัดการทั้งในด้านกลุ่ม/องค์กรและการจัดการทางด้านธุรกิจที่ดี การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ การยกระดับผู้บริหารให้มีความรู้ความสามารถ และมีทักษะการประกอบการ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินธุรกิจให้เติบโตและพึ่งพาตนเองได้ สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (สพช.กสอ.) จึงได้นำระบบมาตรฐานการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน (มจก.) ที่แบ่งเป็น ๕ หมวดคือ การบริหารจัดกลุ่มและสมาชิก การบริหารจัดการด้านการตลาดและลูกค้า การบริหารจัดการด้านการผลิตและการบริการ การบริหารจัดการด้านบัญชีและการเงิน และการปรับปรุงและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนสู่ความยั่งยืน มาใช้ในการพัฒนาด้านการบริหารจัดการกลุ่มและธุรกิจให้กับผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชนตามศักยภาพของกิจการของตน ซึ่งจะทำให้การทำงานลดความซ้ำซ้อนและเหมาะสม ตรงกับความต้องการของวิสาหกิจชุมชนในแต่ละรายผ่านการจัดกิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพิ่มทักษะความรู้ ความสามารถในเชิงธุรกิจ และการบริหารจัดการ

ปี ๒๕๕๔ สามารถพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการได้ ๕๑๔ ราย จำแนกเป็นอาหาร/เกษตรแปรรูป ๑๒๓ ราย สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ๑๘๐ ราย เครื่องหนัง ๑๓ ราย ผลิตภัณฑ์ไม้และเครื่องเรือน ๓๑ ราย เซรามิกและแก้ว ๑๕ ราย หัตถกรรม ๑๕๒ ราย

	ผลผลิต (ราย)	ลดต้นทุนการผลิต (บาท)	ลดการสูญเสีย (บาท)	มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น (บาท)	มูลค่าการลงทุน (บาท)	มูลค่าการจ้างงาน (บาท)
การอบรมหลักสูตร CIMED	๕๑๔	๑,๒๙๖,๗๘๕	๑,๐๐๐,๕๓๕	๑๐,๓๕๙,๑๓๐	๖,๙๘๙,๐๓๒	๓๖๑,๒๗๐

กิจกรรมเสริมสร้างผู้บริหารการผลิตระดับกลางยุคใหม่

ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมต้องประสบปัญหาอย่างรุนแรง ทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดโลก ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต้องประสบกับการแข่งขันในรูปแบบต่าง ๆ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชน จึงควรได้รับการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการประกอบการ โดยพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมให้มีองค์ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตของอุตสาหกรรม ทั้งในด้านเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ การวิเคราะห์วินิจฉัย และการแก้ปัญหาในโรงงาน สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (สพข.กสอ.) จึงได้จัดทำ **กิจกรรมเสริมสร้างผู้บริหารการผลิตระดับกลางยุคใหม่** ให้กับบุคลากรจากสาขาอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำนวน ๘๕ ราย สาขาอุตสาหกรรมเครื่องเรือน จำนวน ๕๐ ราย สาขาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง จำนวน ๓๐ ราย และสาขาอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ จำนวน ๓๕ ราย รวมผลผลิตที่ได้ในปี ๒๕๕๔ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๐๐ ราย

กิจกรรมพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมรายสาขา

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้จัดทำ **กิจกรรมพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมรายสาขา** เพราะเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรม Life Style & Fashion ใน ๔ กลุ่ม ได้แก่ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมเครื่องหนังและรองเท้า อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ และอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่ง เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ โดยได้ดำเนินการจัดอบรมบุคลากรในสาขาดังกล่าวเพื่อพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมให้สามารถดำเนินการใน

ด้านการบริหารการจัดการที่มีประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ด้วยวิธีการปรับปรุงกระบวนการผลิตและการพัฒนาบุคลากร ซึ่งประกอบด้วยฝ่ายแรงงาน ฝ่ายเทคนิค ฝ่ายบริหาร ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลิตภาพ (Productivity) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทั้งทางด้านออกแบบ และ R&D เป็นต้น

กิจกรรมพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมรายสาขา	ผลผลิต (ราย)
เป้าหมาย	๑,๑๓๐
จำนวนที่ทำได้จริง	๑,๑๔๓

กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายมุสลิม

กลุ่มประเทศโลกมุสลิม โดยเฉพาะประเทศแถบตะวันออกกลางซึ่งประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มีจำนวนประชากรรวมกันนับ ๑,๐๐๐ ล้านคน เป็นกลุ่มประเทศที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นแหล่งพลังงานสำคัญของโลก และปัจจุบันค่านิยมของประชากรในกลุ่มนี้มีรสนิยมที่บริโภคสินค้าที่มีระดับ มีแฟชั่นที่หลากหลาย ประกอบกับมีความพร้อมในกำลังซื้อเป็นอย่างมาก สพข.กสอ.จึงจัด**กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายมุสลิม** เพื่อพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการทั้งด้านการตลาด การผลิตของผู้ประกอบการไทยให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ และเพื่อเป็นการพัฒนากลุ่มนักออกแบบแฟชั่นเครื่องนุ่งห่มมุสลิมให้มีมุมมองที่กว้างไกลยิ่งขึ้น รวมถึงเพื่อยกระดับสินค้าแฟชั่นมุสลิมให้เป็นที่ยอมรับทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ

ในปี ๒๕๕๔ สามารถสร้างผลผลิตได้ดังนี้

กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายมุสลิม	ผลผลิต	ผลลัพธ์
ผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล และวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้	๘๐ ราย	SMEs ที่เข้าร่วมโครงการมีผลประกอบการดีขึ้น บริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ มีการปรับปรุงกระบวนการผลิต มูลค่าผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีมูลค่าสูงขึ้น ร้อยละ ๓.๕ โดยมีมูลค่ายอดขายรวม ๙ ล้านบาท
บุคลากรของกลุ่มวิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการ	๑๕๐ ราย	บุคลากรที่ผ่านการพัฒนาเป็นนักออกแบบผลิตภัณฑ์มีความเข้าใจการออกแบบเครื่องแต่งกายมุสลิมที่ถูกประเพณีและแบบดีไซน์ที่เป็นของตลาด สามารถสร้างยอดขายเพิ่มขึ้นให้กับ SMEs

โครงการอุตสาหกรรมเพื่อการสร้างงานที่ยั่งยืนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

โครงการอุตสาหกรรมเพื่อการสร้างงานที่ยั่งยืนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้หรือที่เรียกว่า **โครงการ Hand-in-Hand** มุ่งเน้นการสร้างโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีความเสี่ยงภัย สามารถมีงาน มีรายได้เพื่อเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้อย่างยั่งยืน โดยใช้อุตสาหกรรมการผลิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในพื้นที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ตลอด

จนกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในด้านอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมนั้น ๆ นำไปสู่การกระตุ้นเศรษฐกิจของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ขยายตัวในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้ ในปี ๒๕๕๓ โครงการ Hand-in-Hand ได้ก่อสร้างอาคารปฏิบัติการเย็บผ้า ณ อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส ขนาด ๑,๕๐๐ ตารางเมตร มูลค่าโครงการ ๑๒ ล้านบาท รวมทั้งดำเนินการก่อสร้างอาคารโรงอาหารมูลค่า ๕.๘ ล้านบาท เพื่อเป็นสวัสดิการแก่พนักงานตัดเย็บภายในโรงงาน โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) เป็นเงิน ๔ ล้านบาท สำหรับงานด้านอาคาร และอีก ๗ ล้านบาท สำหรับการจัดซื้อเครื่องจักร ปัจจุบันได้รับความร่วมมือจากบริษัท ไทยแลนด์นิตติ้ง จำกัด ซึ่งเป็นผู้วางแผนการผลิตและการตลาด ก่อให้เกิดการจ้างงานในพื้นที่อำเภอรือเสาะราว ๑๕๐ คน สร้างรายได้ประมาณ ๖,๐๐๐ บาทต่อคน และมียอดการส่งออกมูลค่ากว่า ๑๐ ล้านบาท

นอกจากนี้ ยังมีการก่อสร้างอาคารปฏิบัติการตัดเย็บ ณ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา พื้นที่ขนาด ๒,๐๐๐ ตารางเมตร มูลค่าโครงการ ๒๐ ล้านบาท พร้อมทั้งอาคารโรงอาหารมูลค่า ๖ ล้านบาท ซึ่งคาดว่าจะก่อให้เกิดการจ้างงานราว ๒๐๐ คน ขณะเดียวกัน ได้ศึกษาการจัดสร้างอาคารโรงงานในลักษณะเดียวกันนี้ที่อำเภอโคกโพ จังหวัดปัตตานี เป็นที่ต่อไป

กิจกรรมดังกล่าว เมื่อประสานเข้ากับการพัฒนาบุคลากรให้มีความชำนาญทั้งด้านการออกแบบและเทคนิคการตัดเย็บ นอกจากจะเป็นการพลิกฟื้นสภาพสังคมและเศรษฐกิจให้กับชุมชนแล้ว ยังเป็นการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยตามแนวคิดอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์อีกด้วย

กิจกรรมการจัดการพลังงานแบบสมบูรณ์ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการใช้พลังงานสำหรับอุตสาหกรรม (Total Energy Management : TEM)

จากความสำเร็จของการดำเนินงาน รุ่นที่ ๑-๘ มีวิสาหกิจที่ให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างมาก โดยผลการประหยัดพลังงานในภาพรวมแต่ละโรงงานอุตสาหกรรม สามารถลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานได้ถึงร้อยละ ๕ ของค่าใช้จ่าย ดังนั้น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม จึงดำเนินการ **กิจกรรมการจัดการพลังงานแบบสมบูรณ์ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการใช้พลังงานสำหรับอุตสาหกรรม รุ่นที่ 9 (Total Energy Management : TEM 9)** ต่อเนื่อง เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านการบริหารจัดการพลังงานในโรงงานอย่างถูกต้องเป็นระบบแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้เกิดการลดต้นทุนการสูญเสียที่เกิดจากการออกแบบและการผลิต (Process) หลังการดำเนินงานเสร็จสิ้น มีวิสาหกิจเข้าร่วมโครงการจำนวน ๑๐๐ กิจการ จากกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความหลากหลาย อาทิ กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และอุตสาหกรรมยางพารา เป็นต้น ทั้งนี้ ทั้ง ๑๐๐ กิจการที่เข้าร่วมกิจกรรม สามารถลดปริมาณการใช้พลังงานได้ร้อยละ ๑๐

กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ SMEs ในอุตสาหกรรมสนับสนุน

การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการในปัจจุบันนั้น นอกจากเงินทุนในการประกอบการเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่นไม่เป็นอุปสรรคแล้ว ก็ยังต้องอาศัยปัจจัยอื่นๆ ที่จำเป็นด้วยเพื่อการเพิ่มผลิตภาพของอุตสาหกรรม ปัจจัยความสำเร็จ ๕ ประการคือ ๑. ทักษะแรงงาน ๒. การบริหารจัดการ ๓. ประสิทธิภาพเครื่องจักร ๔. ระบบ Logistics และ ๕. เครือข่ายพันธมิตรธุรกิจ ซึ่งองค์กรต้องหมั่นตรวจสอบและพัฒนาประสิทธิภาพปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้อยู่เสมอ

อย่างไรก็ตาม โรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดกลางกระจายอยู่ทั่วไปตามส่วนภูมิภาคซึ่งเป็นแหล่งผลิตสินค้าที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้นมีอยู่เป็นจำนวนมากที่มีเงินลงทุนน้อย ใช้แรงงานจำนวนน้อย มีความต้องการที่จะพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมขนาดกลาง จำเป็นต้องให้ความรู้และรับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา

เพื่อควบคุมขบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น มีการบริหารจัดการอย่างมืออาชีพ และลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลง สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (สพส.กสอ.) ได้ดำเนินการพัฒนาบุคลากรของสำนักฯ ให้มีความเชี่ยวชาญในสาขาด้านโลหะการ เช่น การหล่อโลหะ การเชื่อมและซ่อมบำรุง การชุบเคลือบผิวโลหะ การทำต้นแบบเครื่องจักรและการออกแบบเครื่องจักรกล เป็นต้น สามารถให้บริการปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านเทคโนโลยีและเทคนิคด้านโลหะที่กล่าวมาข้างต้นให้กับผู้ประกอบการ เพื่อสามารถแก้ไขและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตให้ดำเนินต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้เกิดการสร้างงานในส่วนภูมิภาคเพิ่มมากขึ้น นำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

ทั้งนี้ ในปี ๒๕๕๔ สพส.กสอ.ได้พัฒนาผู้ประกอบการรายย่อยให้มีความสามารถเพิ่มมากขึ้นในกระบวนการผลิต เข้าใจหลักการซ่อมบำรุง การออกแบบได้อย่างถูกต้อง ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย และเกิดผลลัพธ์ที่ดีหลายประการ เช่น มีเครื่องจักรที่ได้รับการปรับปรุงประสิทธิภาพให้สามารถกลับมาทำงานได้เต็มประสิทธิภาพจำนวน ๒๐ เครื่อง ลดต้นทุนได้ ๒,๗๓๖,๐๐๐ บาท ทำรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ๒,๙๗๖,๐๐๐ บาท/ปี และมีบริษัทที่ได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างโรงไฟฟ้าชีวมวล ๔ บริษัท เป็นต้น

กิจกรรมพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมสนับสนุน

เป็นกิจกรรมเพื่อยกระดับความสามารถทักษะแรงงาน ทั้งแรงงานที่มีอยู่เดิมและแรงงานที่กำลังเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ให้มีศักยภาพ ความรู้ ทักษะ และความชำนาญการ โดยเฉพาะภาคการผลิตของไทยในปัจจุบัน ซึ่งได้มีการลงทุนทางด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่างๆ เพิ่มขึ้น แต่ยังขาดความรู้ ขาดเทคนิค และประสบการณ์ในการประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มประสิทธิภาพ สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เห็นความสำคัญของประเด็นดังกล่าว จึงได้จัดทำ **กิจกรรมพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมสนับสนุน** โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือบุคลากรภาครัฐและภาคอุตสาหกรรม เข้ารับการอบรม เพื่อให้เป็นบุคลากรที่มีศักยภาพและความพร้อมในการเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม เตรียมรองรับการขยายตัวและการเจริญเติบโตด้านการผลิต

โดยมีผู้เข้ารับการอบรมได้ตามเป้าหมายผลผลิต จำนวน ๑,๕๖๔ ราย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมของผลจากการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ โรงงานที่เข้าร่วมกิจกรรมมีประสิทธิภาพการผลิตเพิ่มขึ้น ๕๐ โรงงาน คิดเป็นจำนวนเงินที่ลดต้นทุนได้ ๖๒,๘๓๒,๓๗๘.๙๑ บาท

กิจกรรมการพัฒนาเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต Retrofit

จากวิกฤตเศรษฐกิจโลกตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๕๑ และการเร่งรัดพัฒนาอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันกับประเทศจีน เวียดนาม อินเดีย มาเลเซีย ฯลฯ ส่งผลให้อุตสาหกรรมขนาดใหญ่จำนวนมากได้ย้ายฐานการผลิตไปในพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีความต้องการใช้อุตสาหกรรมในด้านเครื่องจักรกลและโลหะการ แต่เนื่องจากในหลายพื้นที่ยังขาดพื้นฐานเทคโนโลยีการผลิต ขาดการใช้เครื่องจักรที่ทันสมัย สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (สพส.กสอ.) จึงได้จัดทำ **กิจกรรมพัฒนาเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต Retrofit** เพื่อยกระดับมาตรฐานเทคโนโลยีและการบริหารจัดการ และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยการให้ความช่วยเหลือในด้านผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่มีความรู้และประสบการณ์ ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่วิสาหกิจได้มีการพัฒนาปรับปรุงเครื่องจักรต่อไป ทั้งนี้มีจำนวนผลผลิตในปี ๒๕๕๔ ทั้งสิ้น ๑๐ ราย

กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ SMEs ด้วยระบบลีน (LEAN)

แม้ว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จะมีผลประกอบการและกำไรมากน้อยไม่เท่ากัน แต่มีความต้องการอย่างหนึ่งที่เหมือนกันคือ การพัฒนาบุคลากรในองค์กรให้มีความรู้ความสามารถ ลดความสูญเปล่าให้เกิดขึ้นภายในองค์กร รวมถึงลดต้นทุนในการผลิตสินค้าให้ลดต่ำลงมากที่สุด สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงได้ดำเนินการ **กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ SMEs ด้วยระบบลีน (LEAN)** ซึ่งเป็นระบบการเพิ่มประสิทธิภาพโดยลดความสูญเปล่าในกระบวนการผลิต Lean Manufacturing ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก ด้วยเทคนิคการผลิตที่จะช่วยฝึกบุคลากรภายในให้ได้คิดและปรับปรุง เพื่อลดความสูญเปล่าอย่างเป็นระบบและมีตรรกะ ทั้งการให้คำปรึกษาแนะนำ การฝึกอบรม การควบคุมและให้คำแนะนำ (Coaching) ในการสร้าง พัฒนา ปรับปรุง ทบทวนระบบการทำงานของบริษัทให้สอดคล้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพโดยการลดความสูญเปล่าในระบบการผลิต ฯลฯ ผลการดำเนินงานของกิจกรรมพบว่า มีวิสาหกิจในอุตสาหกรรมสนับสนุนและอุตสาหกรรมทั่วไป ยื่นใบสมัครเข้าร่วมโครงการมากกว่า ๑๒๐ วิสาหกิจ และมีวิสาหกิจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม Lean ๑๐๐ วิสาหกิจ ซึ่งในแต่ละวิสาหกิจสามารถจัดตั้งทีมงาน Lean ได้ไม่น้อยกว่า ๑ ทีม รวมถึงมีค่าเฉลี่ยโดยรวมของการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ คิดเป็นต้นทุนการผลิตลดลงจากปี ๒๕๕๓ เป็นเงิน ๑,๗๒๕ ล้านบาท

กิจกรรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้จัดทำ **กิจกรรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม** เพื่อให้อุตสาหกรรมเป้าหมายตามนโยบายรัฐบาลที่จะส่งเสริมและพัฒนา โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการส่งออกและมีขีดความสามารถในการแข่งขันได้ มีบุคลากรแรกเข้าสู่อุตสาหกรรมที่มีความพร้อมทางด้านทักษะสามารถตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้เกิดศักยภาพในการผลิตและการออกแบบเพิ่มขึ้น นำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน

ผู้ที่กำลังจะเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ได้แก่ นิสิตนักศึกษาที่ใกล้จะจบการศึกษาและกำลังจะเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม บุคลากรที่เพิ่งทำงานและยังไม่เคยมีประสบการณ์ในภาคอุตสาหกรรม เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของกิจกรรม โดยผู้เข้าร่วมอบรมจะต้องเข้ารับการอบรมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนชั่วโมงการฝึกอบรมทั้งหมด ทั้งนี้ ปี ๒๕๕๔ มีผู้ที่เข้ารับการพัฒนา ๑,๑๘๓ ราย ภายหลังการอบรมมีผู้ได้รับการบรรจุงาน ๒๙๘ ราย เปลี่ยนสายงาน ๖๓ ราย ศึกษาต่อ ๑๖๕ ราย ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ๕๗ ราย ได้ค่าตอบแทนสูงขึ้น ๑๑๔ ราย

โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมไทยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (Enhancing SMEs Competitiveness Through IT : ECIT)

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการบริหารจัดการธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้ผลักดันให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ภายในองค์กรผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Web Based Application Software) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของ SMEs อาทิ อุตสาหกรรมแฟชั่น (Fashion Related Industry) อุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูป (Agro Industry) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Industry) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในสาขาที่มีศักยภาพในการเข้าร่วมโครงการ ธุรกิจอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของไทย เป็นต้น

โดยกรมฯ ได้จัดทำโครงการนำร่องซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่อง ๔ ปี (ปี ๒๕๕๒-๒๕๕๕) ชื่อว่า **โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (Enhancing SMEs Competitiveness Through IT : ECIT)** โดยในปี ๒๕๕๔ ดำเนินงานตั้งแต่การพัฒนาและส่งเสริม SMEs ให้ใช้ซอฟต์แวร์ ERP หรือ Enterprise Resource Planning เป็นซอฟต์แวร์ด้านการบริหารจัดการในกิจการ ประกอบด้วยโมดูลการผลิต การเงิน การตลาด และงานบริหารบุคคล) ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและซอฟต์แวร์เชิงเดี่ยว (เฉพาะด้าน) เช่น ซอฟต์แวร์ด้านบัญชี ซอฟต์แวร์บริหารจัดการ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรด้านไอที เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมใช้โปรแกรมที่มีอยู่เดิมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดและนำไปประยุกต์ใช้งานต่อไปได้ การจัดสัมมนาและฝึกอบรม e-Marketing ช่วยในการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านเทคนิคเพื่อให้เว็บไซต์ของ SMEs มีคนเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์เพิ่มขึ้น หรือเพิ่มโอกาสในการขายสินค้าผ่านเว็บไซต์มากขึ้น โดยได้จัดสัมมนาและฝึกอบรมให้แก่กลุ่ม SMEs ที่มีเว็บไซต์แบบ e-Commerce อยู่แล้ว

โดยในปี ๒๕๕๔ โครงการ ECIT สามารถพัฒนาสถานประกอบการในอุตสาหกรรมเป้าหมายได้จำนวน ๑๖๗ ราย และพัฒนาศักยภาพบุคลากรได้ ๓๒๐ ราย

ยุทธศาสตร์ที่ 3

การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์

เป็นที่ทราบกันดีว่า การเกิดขึ้นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC จะก่อให้เกิดการแข่งขันสูงขึ้น ผู้ประกอบการที่จะคงไว้ซึ่งศักยภาพการแข่งขัน หรือเพิ่มศักยภาพการแข่งขันให้สูงขึ้น จำเป็นต้องมีการปรับปรุงพัฒนาองค์กรให้มีความแตกต่างโดดเด่น สร้างสรรค์นวัตกรรมและบริการที่มีมูลค่าเพิ่ม อันจะเป็นการหลีกเลี่ยงจากการแข่งขันที่เน้นสงครามราคา การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ (Creative Industries) จึงเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ความสำคัญและดำเนินการต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๕๔ นี้ได้บรรจุไว้เป็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ โดยมีการดำเนินกิจกรรมและโครงการที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้ประกอบการเข้าใจและพัฒนาองค์กรสู่อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้

กิจกรรมส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์

แผนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยแต่เดิมนั้น เน้นพัฒนาเศรษฐกิจโดยการขับเคลื่อนด้วยปัจจัยการผลิต (Factor-driven Economy) โดยอาศัยการผลิตต้นทุนต่ำเป็นปัจจัยสำคัญในการแข่งขัน ภายหลังได้ยกระดับการแข่งขันให้สูงขึ้น โดยการพัฒนาเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพ (Efficiency-driven Economy) และนวัตกรรม (Innovation-driven Economy) เป็นลำดับ เพื่อนำไปสู่ **'เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy หรือ CE)'** ซึ่งความหมายอย่างง่ายคือ **"การสร้างมูลค่าที่เกิดจากความคิดของมนุษย์"**

ผลการสำรวจปี ๒๕๕๒ ของ International Institute for Management Development (IMD) พบว่า อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๒๖ จาก ๕๗ ประเทศ และการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาน้อยกว่าประเทศมาเลเซียถึง ๓ เท่า ยังตามหลังประเทศคู่แข่ง ทั้ง ๆ ที่แผนการพัฒนาเศรษฐกิจปัจจุบันได้ก้าวมาถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) การดำเนินการส่งเสริม พัฒนา และผลักดันให้ธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศเติบโต โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภาครัฐได้กำหนดนโยบายการพัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและงานวิจัยนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยมีหน่วยงานภาครัฐ องค์กรอิสระ และเอกชนดำเนินงานด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรมหลายแห่ง แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม เนื่องจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ ๙๐ ของอุตสาหกรรมทั้งประเทศ จึงทำให้การส่งเสริม พัฒนาและผลักดันอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ด้าน**ส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรม**และ**อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ (Creative Industries หรือ CI)** ซึ่งหมายถึง**การผลิตที่ต้องพึ่งพาความคิดสร้างสรรค์เป็นวัตถุดิบ** ไม่ครอบคลุมต่อประเด็นปัญหาและความต้องการในด้านต่าง ๆ ของวิสาหกิจ เช่น ด้านการสร้างสรรค์รูปแบบสินค้าใหม่ ด้านการลงทุนพัฒนาสินค้าที่นำงานวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการผลิต ด้านการส่งเสริมนวัตกรรมให้ขยายตัวไปสู่อุตสาหกรรมในภูมิภาค ด้านการผลักดันให้สินค้านวัตกรรมได้มีโอกาสสู่ช่องทางการตลาดต่าง ๆ เป็นต้น

ดังนั้น เพื่อให้ธุรกิจเกิดการพัฒนาเติบโตอย่างยั่งยืนและสนองตอบนโยบายของรัฐบาล กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงมีแนวทางของการพัฒนาที่มุ่งให้เศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีความเข้มแข็งสู่ความยั่งยืน โดยมีสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (สพป.กสอ.) รับผิดชอบขับเคลื่อนการจัดกิจกรรมการส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ อันมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- **กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์** โดยพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและการพัฒนารูปแบบสินค้าอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ การส่งเสริมภูมิปัญญานวัตกรรมอย่างเหมาะสมตามศักยภาพในพื้นที่ต่าง ๆ ในภูมิภาค
- **สนับสนุนให้เกิดการสร้างธุรกิจเดิมสู่ธุรกิจสร้างสรรค์** โดยการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรม (Product Innovation) และกระบวนการนวัตกรรม (Process Innovation) ในภาคอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชนด้วยการประยุกต์ใช้งานวิจัย เทคโนโลยีและภูมิปัญญาสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์นวัตกรรมอุตสาหกรรมสู่เชิงพาณิชย์ สนับสนุนภาคเอกชนและภาคการศึกษาที่มีผลงานวิจัยและเทคโนโลยีการสร้างนวัตกรรม ต่อยอดให้เกิดเป็นสินค้าสู่ผู้บริโภค
- **สร้างโอกาสและช่องทางตลาดให้อุตสาหกรรมสร้างสรรค์** คือการเชื่อมโยงธุรกิจนวัตกรรมและสร้างโอกาสทางการตลาดให้เกิดขึ้น รวมทั้งเชื่อมโยงหน่วยงานบริการวิจัยเพื่อให้ข้อมูลความรู้ด้านนวัตกรรม

การจัดทำกิจกรรมการส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมฯ นี้ เป็นกิจกรรมต่อเนื่องตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน สำหรับปี ๒๕๕๔ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้จัดสรรงบประมาณจำนวน ๒๕.๘ ล้านบาทให้สำหรับกิจกรรมดังกล่าว โดยคณะทำงานส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมสู่เชิงพาณิชย์ได้กำหนดนโยบายการดำเนินงานดังนี้

กิจกรรมหลัก

๑. กิจกรรมปรึกษาแนะนำพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์
๒. กิจกรรมประยุกต์ใช้งานวิจัยนวัตกรรมอุตสาหกรรมสู่เชิงพาณิชย์
๓. กิจกรรมส่งเสริมภูมิปัญญาภูมิภาค

กิจกรรมสนับสนุน

๑. ฝึกอบรมสัมมนาด้านนวัตกรรม เพื่อพัฒนาความรู้ด้านนวัตกรรมอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์และออกแบบผลิตภัณฑ์
๒. จัดนิทรรศการและประกวดผลิตภัณฑ์นวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์
๓. พัฒนาระบบฐานข้อมูลนวัตกรรม
๔. กำกับดูแลและติดตามประเมินผลกิจกรรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

โดยกลุ่มเป้าหมายของกิจกรรมประกอบด้วย
๑) กลุ่มสาขาอาหารและแปรรูปเกษตร
๒) กลุ่มสาขาแฟชั่น (เครื่องหนัง อัญมณี สิ่งทอ และเฟอร์นิเจอร์)
๓) กลุ่มสาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
๔) กลุ่มสาขายานยนต์
๕) กลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุน (เครื่องจักร อุปกรณ์และโลหะการ)
๖) กลุ่มสาขาก่อสร้าง
ผลลัพธ์ในการดำเนินกิจกรรม ปรากฏผลดังนี้

ผลลัพธ์การดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์	จำนวน
๑. กิจกรรมปรึกษาแนะนำพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์	๑๖๖ ราย
๒. กิจกรรมประยุกต์ใช้งานวิจัยนวัตกรรมอุตสาหกรรมสู่เชิงพาณิชย์	๒๕ ราย
๓. กิจกรรมส่งเสริมภูมิปัญญาภูมิภาค	๑๒ ราย

โครงการพัฒนาเศรษฐกิจล้านนาเชิงสร้างสรรค์ (Creative Lanna)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๔ จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน หรือรวมเรียกว่า **'กลุ่มล้านนา'** เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีอัตลักษณ์ของตนเองและมีศักยภาพในการพัฒนาไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์

ในปี ๒๕๕๔ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่ ร่วมกับหอการค้าจังหวัด ๔ จังหวัด วิทยาลัยศิลปะสื่อและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ๔ จังหวัด ได้ร่วมกันจัดทำ **โครงการพัฒนาเศรษฐกิจล้านนาเชิงสร้างสรรค์ (Creative Lanna)** ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักคือการพัฒนาต่อยอดเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าและบริการเชิงสร้างสรรค์ ผ่านการพัฒนาแบบบูรณาการเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดทั้งระบบ โดยเริ่มจากกระบวนการคิด กระบวนการออกแบบ กระบวนการทางด้านการตลาด การพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับและสนับสนุนธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายให้กลุ่มล้านนาเป็น **Creative Regional City** ภายใต้วงเงินงบประมาณ ๓๖ ล้านบาท

นิยามของอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

๑. มรดกทางวัฒนธรรม (Cultural Heritage)

๒. ประเภทศิลปะ (Arts)

๓. ประเภทสื่อ (Media)

๔. ประเภทสร้างสรรค์และออกแบบ (Functional Creation)

ณ ปัจจุบันสาขาอุตสาหกรรมหลักของกลุ่มล้านนาเป็นอุตสาหกรรมที่พึ่งฐานทรัพยากรธรรมชาติเป็นหลัก อาทิ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมขนส่ง อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ซึ่งมีมูลค่ารวมถึง ๔๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี อีกทั้งด้วยภูมิทัศน์งดงาม ความมั่งคั่งทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของกลุ่มล้านนามีมูลค่าอันดับต้น ๆ ของประเทศ

หากกล่าวในรายจังหวัด กลุ่มล้านนามีสินค้าและบริการที่มีความโดดเด่นแตกต่างกันไป อาทิ เชียงใหม่มีจุดแข็งด้านการบริการและสินค้าที่มีอัตลักษณ์ของล้านนา บริการสุขภาพ การสร้างสรรค์ Digital Content และแอนิเมชัน ลำพูนเลื่องลือด้านผ้าไหม ผ้าทอ เช่น ผ้าไหมยกดอกลำพูน รวมถึงงานอัญมณีเครื่องประดับ งานหัตถกรรมไม้สัก แม่ฮ่องสอนมีจุดเด่นด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและหัตถอุตสาหกรรมเชิงอิเล็กทรอนิกส์ ในขณะที่ลำปางขึ้นชื่อด้านผลิตภัณฑ์เซรามิกมาช้านาน ด้วยมูลค่าการส่งออกสูงถึง ๘๘๔ ล้านเหรียญสหรัฐ และมีอัตราการขยายตัวสูงถึงร้อยละ ๑๔ ต่อปี

แม้สินค้าและบริการในกลุ่มล้านนาจะมีจุดเด่นหลายด้าน แต่ด้วยการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ รวมถึงการเกิดขึ้นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ย่อมส่งผลกระทบหากผู้ประกอบการยังผลิตสินค้าในรูปแบบเดิม ๆ หรือขาดการพัฒนานวัตกรรม การออกแบบดีไซน์ที่ดึงดูดใจ แนวทางในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มล้านนาจำเป็นที่จะต้องต่อยอดด้วยการเพิ่มคุณค่าของสินค้าและบริการ (Value Creation) สร้างฐานรายได้ใหม่จากเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ เพราะกลุ่มล้านนายังมีศักยภาพในการพัฒนาสู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์อีกหลายด้าน เช่น การเป็นศูนย์กลางการถ่ายทำภาพยนตร์ ศูนย์บริการด้านสุขภาพ การเป็นเมืองพืชผักออร์แกนิกปลอดสารพิษ และการพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งสุนทรียะหรือเมืองแห่งดนตรี เป็นต้น

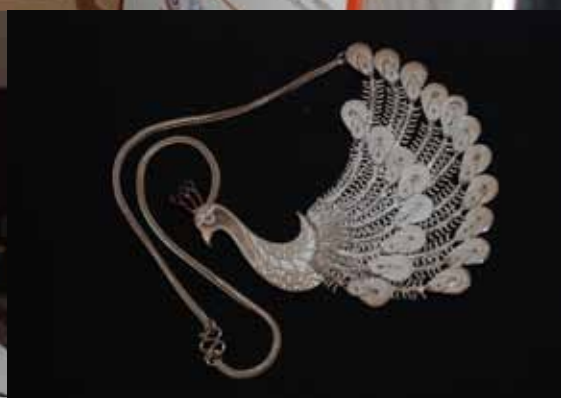

ในส่วนของความร่วมมือระหว่างศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องได้จัดทำนโยบายและแผนปฏิบัติการเพื่อเร่งสร้างกระบวนการพัฒนาสินค้า ส่งเสริมผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ เช่น การออกแบบ การสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ การบ่มเพาะ การแนะแนวให้คำปรึกษา การพัฒนามูลค่าเพิ่มของสินค้าในสาขาสำคัญ ตลอดจนการสร้างกลไกก้าวสู่ธุรกิจสร้างสรรค์ผ่านสถาบันการศึกษาภายในจังหวัด นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงประเด็นทางยุทธศาสตร์ มุ่งส่งเสริมการค้าการลงทุน และพัฒนาระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง หรือ GMS (Greater Mekong Subregion)

เพื่อบรรลุถึงเป้าหมายการส่งเสริมให้กลุ่มล้านนาเป็น Creative Regional City จึงได้จัดทำแผนงานและกิจกรรมสำคัญ ๆ ดังนี้

- ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ได้จัดประชุมระดมสมองเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการเศรษฐกิจล้านนาเชิงสร้างสรรค์เพื่อบูรณาการทั้งระบบ
- สร้างฐานข้อมูลในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับ Creative Lanna
- จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
- สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาต้นแบบสินค้าและบริการ Lanna Creation ไม่น้อยกว่า ๔๐ ชิ้นงาน
- จัดโครงการ Lanna Creative Festival เพื่อแสดงสินค้าต้นแบบไม่น้อยกว่า ๕ ครั้ง
- บ่มเพาะบัณฑิตเพื่อรองรับและส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไม่น้อยกว่า ๘๐ คน
- จัดการประกวด Lanna Creative Economy Award ประกวดผลงานหรือผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่คิดสร้างสรรค์ใหม่หรือต่อยอดผลิตภัณฑ์เดิม แบ่งออกเป็น ๓ ประเภทคือ ของใช้และของตกแต่งบ้าน แฟชั่นและเครื่องประดับ และสื่อสร้างสรรค์ในกลุ่มงานศิลปะและกลุ่มสื่อสมัยใหม่เพื่อการประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรแปรรูปและสมุนไพร

๓ ยุทธศาสตร์ที่

DIP Consultant Award 2011

KM WEEK DAY 2011

การสัมมนา "ระบบข้อมูลเตือนภัยด้านการทำ
และ
SP (Serv Provider

การสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

การทำงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มุ่งเสริมสมรรถนะและศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้แข่งขันได้ในยุคการค้าเสรีนั้น นอกเหนือจากการให้ความสำคัญต่อปัจจัยหลักที่เป็นพื้นฐานสำคัญ อาทิ เงินทุน เครื่องจักร บุคลากร ความรู้ระบบการบริหารจัดการที่ดีแล้ว ปัจจัยเอื้อหรือปัจจัยสนับสนุนนับเป็นสิ่งจำเป็นไม่แพ้กัน ปัจจัยสนับสนุน เช่น ฐานข้อมูล ห้องสมุดความรู้เฉพาะด้าน คำปรึกษาแนะนำอันเป็นประโยชน์ ตลอดจนเงินหมุนเวียนเพื่อเสริมสภาพคล่องในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยเสริมประสิทธิภาพการแข่งขันได้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงเตรียมความพร้อมดังกล่าวเพื่อให้บริการแก่สถานประกอบการ โดยมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินงานในปี ๒๕๕๔ ดังนี้

กิจกรรมเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย

ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนหลายแห่งในปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการบริหารจัดการธุรกิจของตนให้มีความก้าวหน้า มีการคิดค้นนวัตกรรรม เพื่อเพิ่มพูนคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์และบริการของตน ตลอดจนรู้วิธีพัฒนาช่องทางธุรกิจต่าง ๆ ที่ทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงกับสภาพทางสังคมธุรกิจ

อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนที่ประกอบอาชีพหัตถกรรมมักมีเงินทุนน้อย ดังนั้น โครงการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทยจึงเป็นอีกหนึ่งบริการที่หนุนเนื่องกิจกรรมทางเศรษฐกิจเป็นเสมือนข้อต่อสำคัญที่ช่วยให้กิจการดำเนินด้วยความต่อเนื่อง โดยเป็นเงินทุนเพื่อการให้กู้ยืมดอกเบี้ยต่ำจากเงินทุนเริ่มแรกประมาณ ๔ ล้านบาทเมื่อ ๒๘ ปีที่แล้ว ปัจจุบันเงินทุนได้เพิ่มจำนวนเป็น ๔๕๐ ล้านบาท โดยยังคงมุ่งเน้นเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมเรื่อยมา ด้วยการสนับสนุนด้านการเงินสำหรับจัดหาวัตถุดิบ เครื่องมือ อุปกรณ์ การผลิต การจ้างแรงงานในการผลิตและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ และการรับซื้อผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้

นอกจากนี้ยังมีลักษณะเป็นการให้กู้ยืมเพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวใน ๖ ลักษณะอีกด้วย ได้แก่

๑. ราษฎรซึ่งเคยได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และมีวัตถุประสงค์ที่จะประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม

๒. ราษฎรซึ่งเคยได้รับความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในด้านการตลาด การปรับปรุงรูปแบบผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ การปรับปรุงกรรมวิธีการผลิตหรือวิธีปฏิบัติ หรือวิธีการจัดการในการดำเนินธุรกิจ และมีวัตถุประสงค์ที่จะประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม

๓. กลุ่มอาชีพที่จัดตั้งขึ้นเพื่อประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม มีคณะกรรมการดำเนินงานของกลุ่มพร้อมทั้งมีทะเบียนสมาชิกไม่น้อยกว่า ๑๐ คน และจัดตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ เดือน เป็นหลักฐาน โดยมีเขตหรืออำเภอหรือหน่วยงานราชการอื่นที่อยู่ในพื้นที่สนับสนุนกลุ่มอาชีพนั้นให้การรับรองเป็นหนังสือ

๔. ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จัดตั้งขึ้นเพื่อประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม มีหุ้นส่วนดำเนินงานของห้างฯ โดยมีหนังสือสัญญาจัดตั้งห้างหุ้นส่วนสามัญมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ เดือน พร้อมทั้งใบทะเบียนพาณิชย์เป็นหลักฐาน

๕. กลุ่มอาชีพหรือองค์กรที่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล รวมทั้งนิติบุคคลตามกฎหมาย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมของราษฎร เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล สมาคม กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ เป็นต้น

๖. บุคคลผู้ประกอบอาชีพที่สนับสนุนเกื้อกูลแก่ผู้ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม

ในระยะ ๒-๓ ปีที่ผ่านมา ความบอบช้ำสะสมด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ส่งผลให้หลายกิจการในภาคอุตสาหกรรมเกิดปัญหาการขาดสภาพคล่อง (Cash Flow) ซึ่งอาจกระทบไปถึงการรักษาสภาพการจ้างแรงงานใน

ภาคอุตสาหกรรมได้ในที่สุด ดังนั้น เพื่อให้มีเงินไปหมุนเวียนในระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีการบริการสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย

ทั้งนี้พบว่า การดำเนินกิจกรรมผ่านช่องทางหลักอันได้แก่ การให้บริการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ การรับซื้อผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากผู้ประกอบการที่มาจำหน่าย และการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการที่มาขอใช้บริการเงินทุนหมุนเวียนเป็นที่สนใจอย่างมาก ส่งผลให้มีการมาขอใช้บริการเงินทุนหมุนเวียนจำนวนมาก โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ พบว่าเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย มีการอนุมัติจ่ายเงินกู้ ๕๐,๓๐๕,๐๐๐ บาท ผ่านผู้กู้ ๔๐๒ ราย ส่งผลให้เกิดการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ๘๗๒ คน และคงสภาพแรงงานเดิมไว้ได้ ๒,๕๐๔ คน

ศูนย์บริการธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Opportunity Center)

เมื่อการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีผลสมบูรณ์ในปี ๒๕๕๘ จะเกิดการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตต่าง ๆ อาทิ แรงงาน ทุน สินค้า บริการ อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ ซึ่งการมี **'ข้อมูลธุรกิจ'** ที่ดี รอบด้าน ครอบคลุม ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จะสนับสนุนการตัดสินใจและการวางแผนงานที่ดี นอกจากนั้นความได้เปรียบในด้านข้อมูลยังสามารถนำไปสู่ **'โอกาส'** ทางธุรกิจมากกว่าคู่แข่งอีกด้วย

ด้วยตระหนักในประโยชน์ของข้อมูลดังกล่าว สำนักบริหารยุทธศาสตร์ (สบย.กสอ.) โดยส่วนบริหารจัดการข้อมูลและปรึกษาแนะนำ จึงมุ่งต่อยอดความรู้ผู้ประกอบการผ่าน **ศูนย์ธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Opportunity Center** หรือ **BOC)** ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บริการข้อมูลสารสนเทศ โดยมุ่งเน้นการสร้างโอกาสการลงทุนแก่ผู้สนใจลงทุนในกิจการใหม่ รวมถึงการขยายและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้กับ SMEs ในด้านการบริหารการจัดการ ด้านพัฒนาบุคลากร ด้านการประหยัดพลังงาน ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านวิศวกรรม การเพิ่มโอกาสทางการตลาด ตลอดจนการสนับสนุนการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงกลุ่มธุรกิจเพื่อการบริการอย่างทั่วถึง

ปัจจุบัน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีศูนย์ BOC ทั้งสิ้น ๑๓ แห่ง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ลำปาง พิษณุโลก พิจิตร อุดรธานี ขอนแก่น นครราชสีมา อุบลราชธานี สุพรรณบุรี ชลบุรี สุราษฎร์ธานี และสงขลา เพื่อทำหน้าที่บริการข้อมูลสารสนเทศด้านต่าง ๆ ที่อาจนำไปสู่องค์รวมด้านการสร้างสรรค์ได้ในที่สุด โดยมีรูปแบบและกิจกรรมการให้บริการ ดังนี้

๑. การเริ่มต้นธุรกิจ (Business Start-Up)

เป็นเสมือนการเตรียมผู้ประกอบการใหม่ นอกจาก BOC จะให้คำปรึกษาและให้บริการข้อมูลที่จำเป็น อาทิ ช่องทางสินค้าและบริการ คู่แข่งในอุตสาหกรรมเดียวกัน ความได้เปรียบเสียเปรียบทางการแข่งขัน ทำเลที่ตั้ง ฯลฯ แล้ว ยังสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับทักษะความรู้ ความถนัด และความสามารถต่อธุรกิจนั้น ๆ ของผู้ที่สนใจลงทุนผ่านรูปแบบตัวอย่างผลิตภัณฑ์ (Product Idea) และศึกษาความเหมาะสมของโครงการเบื้องต้น (Pre-Feasibility Study) ทั้งนี้เพื่อจุดประกายความคิดสร้างความมั่นใจในการที่จะก้าวเข้ามาเป็นผู้ประกอบการ

๒. ข้อมูลธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Information)

ข้อมูล (Information) จัดเป็นวัตถุดิบสำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินธุรกิจ ดังนั้น การจัดหาข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่จำเป็น อาทิ ข้อมูลวัตถุดิบ กระบวนการผลิต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาธุรกิจอุตสาหกรรมนั้น ๆ ข้อมูลเชิงวิชาการด้านอุตสาหกรรม หรือแม้แต่ความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ฯลฯ ให้แก่ผู้ประกอบการผ่านรูปแบบข้อมูลเอกสาร ข่าวสาร บทความ จึงเป็นเสมือนการต่อยอดความคิดเพื่อบรรลุเป้าหมายทางธุรกิจได้ดียิ่งขึ้น

๓. บริการปรึกษาและแนะนำ (Business Advisory)

เป็นส่วนที่ BOC จัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในสาขาต่าง ๆ คอยให้คำปรึกษาเฉพาะด้านไม่ว่าจะเป็นด้านการผลิต/เทคโนโลยี ด้านการจัดการ ด้านการเงินการบัญชี ด้านการขยายการลงทุน เป็นต้น โดย BOC ได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในสาขาต่าง ๆ คอยให้คำปรึกษา

ผู้ที่สนใจสามารถเข้ารับการบริการได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ที่ศูนย์ธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วประเทศ หรือรับบริการผ่านทางโทรศัพท์ หรือผ่านระบบ E-Consulting ทางเว็บไซต์ของ BOC ได้ที่ http://boc.dip.go.th หรือรับบริการในหน่วยบริการเคลื่อนที่ (Mobile Unit) นอกจากนั้นยังสามารถศึกษาได้จาก FAQ (Frequency Asked Question) ที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ได้อีกด้วย

๔. การเพิ่มศักยภาพธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Improvement)

BOC ได้รวบรวมข้อมูล การแนะนำ รวมถึงการเข้าสมัครร่วมโครงการเสริมศักยภาพต่าง ๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไว้ให้บริการแก่ผู้ที่สนใจ ซึ่งการเลือกเข้าร่วมโครงการที่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงย่อมนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. ห้องสมุดอุตสาหกรรม (Business Library)

เป็นคลังความรู้ที่มีฐานข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรม เอสเอ็มอีอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ โดยจัดเป็นรูปแบบหนังสือ วารสาร บทความทางวิชาการ และสิ่งไม่ตีพิมพ์ (สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซีดีรอม ฐานข้อมูล และเว็บไซต์) เพื่อเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการค้นหาข้อมูลหรือแง่มุมบางอย่างได้ด้วยตนเอง โดยเปิดให้บริการ ณ BOC ทุกแห่งทั่วประเทศ นอกจากนี้ยังเพิ่มขีดความสามารถการให้บริการด้วยการจัดให้สามารถค้นหาข้อมูลได้ ๒๔ ชั่วโมงผ่านเว็บไซต์ http://library.dip.go.th

๖. การเชื่อมโยง/จับคู่ธุรกิจ (Business Matching)

BOC ได้จัดให้มีการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Networking) ระหว่างผู้ประกอบการทั้งในประเทศและต่างประเทศ (ประเทศญี่ปุ่น) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ การเชื่อมโยงและการจับคู่ทางธุรกิจในด้านการลงทุน การค้า การตลาด การถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนเทคโนโลยีและอื่น ๆ ร่วมกันต่อไปในอนาคต ซึ่งจะเป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจทั้งในระดับประเทศและระดับสากล และเป็นการสร้างโอกาสทางธุรกิจให้เกิดขึ้นภายใต้สภาวะการแข่งขันที่ไร้พรมแดนที่เกิดขึ้นในขณะนี้

๗. โต๊ะญี่ปุ่น (Japan Desk)

ญี่ปุ่นเป็นประเทศหนึ่งที่มีองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการและเชี่ยวชาญด้านการค้า อีกทั้งเป็นประเทศที่มีการลงทุนอุตสาหกรรมและการค้ากับประเทศไทยสูงเป็นอันดับต้น ๆ ซึ่งที่ผ่านมารัฐบาลไทยและรัฐบาลญี่ปุ่นได้ร่วมกันเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการทั้งสองฝ่ายในหลาย ๆ โครงการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเองมีความร่วมมือกับองค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น (The Japan External Trade Organization : JETRO) เพื่อให้คำปรึกษาทางด้านต่างๆ แก่ทั้งผู้ประกอบการไทยและผู้ประกอบการชาวญี่ปุ่น โดยผ่านบุคลากรชาวญี่ปุ่นที่มาจากองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency : JICA) ให้บริการ ณ BOC กรุงเทพฯ ติดต่อข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ http://boc.dip.go.th หรือโทรศัพท์ ๐ ๒๒๐๒ ๔๔๒๖-๗

โดยมีผู้รับบริการข้อมูลสารสนเทศอุตสาหกรรม (BOC) ทั้งสิ้น ๔,๒๙๘ ราย ในปี ๒๕๕๔

การสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Management)

ในการดำเนินธุรกิจ 'ข้อมูล' นับเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญสำหรับการตัดสินใจต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม **'ข้อมูล'** จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการมากขึ้น เมื่อมีการพัฒนาข้อมูลนั้นเป็น **'ความรู้'**

ส่วนบริหารจัดการข้อมูลและปรึกษาแนะนำ สำนักบริหารยุทธศาสตร์ (สบ.สบย.กสอ.) จึงให้ความสำคัญกับงานด้านการจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) ให้เป็นไปตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.) และเพื่อส่งเสริมให้การดำเนินกิจกรรม KM ของ กสอ.เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การสร้างคุณค่าเพิ่ม รวมทั้งส่งผลให้การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถส่งผลสัมฤทธิ์สนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ของ กสอ. โดยในปี ๒๕๕๔ สบ.สบย.กสอ.ได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้เกิดชุมชนนักปฏิบัติ (CoPs) ตลอดจนเปิดโอกาสให้มีการเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้กับบุคคลและหน่วยงานภายนอก การเปิดโลกทัศน์ด้วยการดูงาน การจัดนิทรรศการ และการจัดประกวดการดำเนินกิจกรรม KM ของหน่วยงานต่าง ๆ ใน กสอ. (งาน KM Week-Day)

กิจกรรมการพัฒนาส่งเสริมคุณภาพที่ปรึกษา (Service Provider : SP)

เป็นที่ทราบกันดีว่า หลายประเทศในกลุ่มอาเซียนรวมทั้งประเทศไทยต่างต้องเตรียมความพร้อมของธุรกิจอุตสาหกรรมเพื่อเข้าสู่ยุคประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community : AEC) ที่จะถึงในปี ๒๕๕๘ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและศักยภาพให้กับผู้ประกอบการเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำหรือที่ปรึกษาธุรกิจอุตสาหกรรมที่เรียกว่า Service Provider หรือ SP และหน่วยงานที่ให้บริการส่งเสริมผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Development Services : BDS) จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชน ซึ่งสำนักพัฒนาหน่วยบริการธุรกิจอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (สพบ.กสอ.) ได้มีภารกิจโดยตรงในการพัฒนาส่งเสริมคุณภาพของที่ปรึกษาและผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม ตลอดจนการวางระบบการให้บริการปรึกษาแนะนำให้มีศักยภาพและสนองความต้องการของผู้ประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่ ๓ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในด้านการสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ สำนักพัฒนาหน่วยบริการอุตสาหกรรมได้ดำเนินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

๑. โครงการพัฒนาผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ธุรกิจอุตสาหกรรม

ได้จัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพที่ปรึกษา โดยปรับปรุงหลักสูตรสำหรับที่ปรึกษาให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเสมอ โดยเน้นการนำไปปฏิบัติได้ในสถานการณ์จริงเป็นสำคัญ โดยมีผู้เข้ารับการฝึกอบรมในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดรวมทั้งสิ้นจำนวน ๕๗๒ ราย แบ่งเป็นเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลจำนวน ๑๙๖ ราย และดำเนินการร่วมกับศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคทั้ง ๑๑ ศูนย์ภาคในต่างจังหวัดจำนวน ๓๗๖ ราย โดยมีหลักสูตรการฝึกอบรมดังนี้

๑.๑ กิจกรรมเพิ่มองค์ความรู้ที่ปรึกษามืออาชีพ

เป็นกิจกรรมสำหรับที่ปรึกษามืออาชีพที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่ปรึกษามาแล้วเป็นอย่างดี ประกอบด้วย ๑) การประเมินสมรรถนะร่วม (Common Competency) และออกใบรับรองสมรรถนะที่ปรึกษาอุตสาหกรรม ๒) การสัมมนาวิชาการขั้นสูงแก่ที่ปรึกษา/นักวินิจฉัยในกรุงเทพฯ และปริมณฑลจำนวน ๙๕ รายในหัวข้อ 'Business Design Consulting in AEC' เพื่อให้มีความรู้ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และพร้อมที่จะให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการเพื่อรับกับสถานการณ์ของเศรษฐกิจการค้าเสรีไร้พรมแดนของประเทศกลุ่มอาเซียน

๑.๒ กิจกรรมการพัฒนาที่ปรึกษาผู้ช่วยสู่มืออาชีพ

เป็นการฝึกอบรมที่เน้นการปฏิบัติงานจริง เพื่อพัฒนาที่ปรึกษาผู้ช่วยไปสู่ที่ปรึกษามืออาชีพ โดยทำงานร่วมกับที่ปรึกษามืออาชีพในเวทีการทำงานจริงภาคสนาม ซึ่งมีจำนวนผู้ผ่านการฝึกอบรม ๑๙๐ ราย

๑.๓ กิจกรรมการเพิ่มทักษะการให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม

เป็นกิจกรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ให้บริการวิสาหกิจชุมชน โดยได้จัดฝึกอบรมในกรุงเทพฯ และจังหวัดต่าง ๆ อีก ๑๗ จังหวัด

๒. โครงการเครือข่ายที่ปรึกษาส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

สพบ.กสอ.ได้ส่งเสริมให้มีเครือข่ายที่ปรึกษาเพื่อเป็นศูนย์รวมของที่ปรึกษาหรือผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมในสาขาต่าง ๆ ได้มีโอกาสในการแสดงความสามารถ แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ตลอดจนร่วมกันพัฒนามาตรฐานการให้บริการ โดยแบ่งเป็น

๒.๑ เครือข่ายส่วนกลาง เกิดเครือข่ายขึ้น ๔ เครือข่ายคือ **เครือข่ายที่ปรึกษาด้านการจัดการ** มีสมาชิกจำนวน ๖๖๔ ราย **เครือข่ายที่ปรึกษาด้านการวินิจฉัยสถานประกอบการ** มีสมาชิกจำนวน ๓๒๕ ราย **เครือข่ายที่ปรึกษาด้านเทคนิคและวิศวการ** มีสมาชิกจำนวน ๘๕ ราย และ **เครือข่ายที่ปรึกษาด้านวิสาหกิจชุมชน** มีสมาชิกจำนวน ๑๐๗ ราย โดยในการพัฒนาเครือข่ายทั้ง ๔ ด้านได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกซึ่งเป็นที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขามาบริหารและดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดจรรยาบรรณของที่ปรึกษา

๒.๒ เครือข่ายส่วนภูมิภาค ได้ส่งเสริมให้มีการรวมตัวของเครือข่ายต่าง ๆ โดยการสนับสนุนของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค ตลอดจนหน่วยราชการและสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง อาทิ เครือข่ายที่ปรึกษาภาคเหนือ เครือข่ายนักวินิจฉัยและที่ปรึกษาธุรกิจเชียงราย เครือข่ายผู้ชำนาญการอาวุโสเชียงใหม่ และเครือข่าย SP อินโดจีน เป็นต้น

๓. โครงการพัฒนาระบบการรับรองที่ปรึกษาอุตสาหกรรมตามมาตรฐานสากล

เพื่อให้คุณภาพความรู้ความสามารถของที่ปรึกษาอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเดียวกัน สพบ.กสอ.จึงได้ดำเนินการสร้างและทดสอบสมรรถนะ โดยได้ร่วมงานและปรึกษากับสถาบันรับรองมาตรฐาน ISO ในการพัฒนาระบบการรับรองที่ปรึกษาอุตสาหกรรมตามมาตรฐานสากลด้วย สำหรับสมรรถนะที่จัดทำขึ้นนั้นจะใช้วิธีการประเมินและทดสอบ ๔ วิธีด้วยกัน ได้แก่ การแสดงหลักฐานและการทำรายงาน การใช้แบบสอบถาม การสอบข้อเขียน และการสอบสัมภาษณ์ โดยแบ่งสมรรถนะออกเป็น ๒ ประเภทคือ

๓.๑ สมรรถนะร่วมที่ปรึกษาธุรกิจอุตสาหกรรม (Common Competency)

เป็นสมรรถนะหลักที่ใช้ร่วมกัน ทุกเครือข่ายที่ปรึกษาธุรกิจอุตสาหกรรม หรือ Industrial Consultant's Common Competency (I3C) สามารถจำแนกได้ ๕ ด้าน คือ *๑) ด้านทักษะ ๒) คุณลักษณะเฉพาะตน ๓) ความสามารถในการให้บริการ ๔) ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับที่ปรึกษา ๕) จรรยาบรรณที่ปรึกษา*

๓.๒ สมรรถนะเฉพาะทาง (Functional Competency) เป็นสมรรถนะที่จัดทำขึ้นเฉพาะที่ปรึกษาที่มีความชำนาญในแต่ละสาขา ในขณะนี้ได้จัดทำสมรรถนะเฉพาะทางเสร็จเรียบร้อยแล้ว ๕ สาขาด้วยกันคือ *๑) สมรรถนะเฉพาะทางด้านการวินิจฉัยธุรกิจ ๒) สมรรถนะเฉพาะทางที่ปรึกษาด้านการจัดการทั่วไป ๓) สมรรถนะเฉพาะทางที่ปรึกษาด้านการตลาด ๔) สมรรถนะเฉพาะทางด้านผลิตภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Productivity) ๕) สมรรถนะเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรมชุมชน*

๔. โครงการส่งเสริมคุณภาพบริการธุรกิจและเชิดชูที่ปรึกษา

สพบ.กสอ.มีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริมคุณภาพการให้บริการธุรกิจและที่ปรึกษาเพื่อให้บริการปรึกษาแนะนำเป็นที่ยอมรับ มีความน่าเชื่อถือ มีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการเอสเอ็มอี สพบ.กสอ.ได้จัดให้มี *โครงการส่งเสริมคุณภาพบริการธุรกิจและเชิดชูที่ปรึกษา* โดยจัดประกวด*รางวัลที่ปรึกษาตัวอย่างแห่งปี (DIP Consultant Award)* ขึ้นเป็นประจำทุก ๆ ปี โดยเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ เป็นต้นมา

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการประกาศเกียรติคุณยกย่องที่ปรึกษาที่มีความรู้ความสามารถ มีจริยธรรมและจรรยาบรรณ มีความวิริยะอุตสาหะในวิชาชีพ และมีจิตอาสาช่วยเหลือเอื้อเฟื้อให้คำปรึกษาแนะนำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมของไทย

๕. จดหมายข่าว SP HOME

สพบ.กสอ.ได้จัดทำจดหมายข่าว SP HOME รายเดือนออกเผยแพร่ไปยังสมาชิกเครือข่ายที่ปรึกษา ผู้ประกอบการ SMEs และหน่วยงานภาคราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑,๕๐๐ เล่ม/เดือน/ฉบับ รวม ๑๘,๐๐๐ เล่ม/ปี/ ๑๒ ฉบับ เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข่าวสาร กิจกรรมโครงการและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทั้งนี้การเชื่อมโยงข่าวสารข้อมูลและสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกันในแวดวงที่ปรึกษา จะเป็นพลังขับเคลื่อนวิสาหกิจของไทยให้มีความก้าวหน้าอย่างยั่งยืน

ศูนย์บริการเครือข่ายทดสอบ วิเคราะห์ วิจัย วัตถุดิบ

(Technical Service Network Center : TSNC)

ในการแข่งขันไม่ว่าจะเป็นเวทีระดับภูมิภาคหรือระดับโลกก็ตาม หัวใจสำคัญประการหนึ่งที่จะผลักดันให้อุตสาหกรรมสามารถแข่งขันได้คือ **'คุณภาพมาตรฐาน'** ที่ทัดเทียมระดับสากล ทั้งนี้ มาตรฐานวัตถุดิบและมาตรฐานผลิตภัณฑ์เป็นมาตรฐานสากลที่ผู้ประกอบการทั่วโลกให้ความสำคัญ

อย่างไรก็ตาม พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขาดความพร้อมด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ทดสอบ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนในอุตสาหกรรมสนับสนุนไทยสูญเสียโอกาสทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์และขาดความสามารถในการแข่งขันในที่สุด ซึ่งหากเปรียบเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีหน่วยงานทดสอบที่สามารถให้บริการภาคอุตสาหกรรมได้หลาย ๆ สาขา ทำหน้าที่เป็นบุคคลภายนอก (Third party) ในการทดสอบ ยืนยันคุณสมบัติของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในห่วงโซ่การผลิต ซึ่งทำให้สะดวกต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

เพื่อบรรเทาปัญหาดังกล่าว กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดตั้งศูนย์บริการเครือข่ายทดสอบ วิเคราะห์ วิจัยด้านอุตสาหกรรม (Technical Service Network Center : TSNC) ขึ้นในปี ๒๕๕๒ โดยให้บริการด้านการวิเคราะห์และทดสอบผ่านการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางวิศวกรรม อาทิ การทดสอบความแข็งแรงด้านกลศาสตร์ การทดลองการผลิต การแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องของชิ้นส่วนอุตสาหกรรม ตลอดจนการให้คำปรึกษาแนะนำต่าง ๆ เพื่อเพิ่มคุณภาพและมาตรฐานในภาคอุตสาหกรรม โดยอาศัยทรัพยากรที่มีอยู่แล้วภายในกระทรวงอุตสาหกรรมและสถาบันอิสระต่างๆ มาบูรณาการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้มีวิสาหกิจเข้ามาขอรับบริการอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๕๔ มีผู้เข้ารับบริการทั้งสิ้น ๙๗ ราย

ศูนย์บริการเครือข่ายทดสอบ วิเคราะห์ วิจัย วัตถุดิบ เซรามิก

กระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกเป็นกระบวนการที่ต้องมีการควบคุมคุณภาพตั้งแต่วัตถุดิบก่อนเข้าสู่กระบวนการผลิต การควบคุมคุณภาพเนื้อดินและน้ำเคลือบ รวมถึงการได้รับการรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์โดยห้องปฏิบัติการทดสอบที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในการวิเคราะห์ทดสอบคุณภาพและคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ เพื่อยืนยันว่าผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายมีคุณภาพดีสอดคล้องตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และข้อกำหนดต่าง ๆ ทางกฎหมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

อย่างไรก็ตาม ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันโดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงผู้ประกอบการรายใหม่ไม่สามารถลงทุนในการจัดหาเครื่องมือวิเคราะห์ทดสอบ รวมถึงเครื่องจักรที่มีราคาสูงมาใช้ในองค์กรได้ การมีหน่วยงานที่ให้บริการวิเคราะห์ทดสอบ/วิจัย และให้บริการเครื่องมือเครื่องจักรในการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิก จึงเป็นสิ่งที่จำเป็น และจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการยกระดับอุตสาหกรรมเซรามิกในประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเซรามิกไทยในตลาดโลก

ศูนย์บริการเครือข่ายทดสอบ วิเคราะห์ วิจัย วัตถุดิบ เซรามิก ที่ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก จังหวัดลำปาง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจัดตั้งขึ้นและให้บริการแก่สถานประกอบการนี้ จึงเป็นบริการที่นอกจากจะช่วยลดต้นทุนในด้านการวิเคราะห์ทดสอบในกระบวนการผลิตให้กับสถานประกอบการแล้ว ยังช่วยเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้คุณภาพมาตรฐานทัดเทียมสากล ทั้งนี้ ในปี ๒๕๕๔ มีผู้ขอเข้ารับบริการจากศูนย์ฯ นี้จำนวน ๖๐ ราย

Success Cases

Creative Lanna/ศภ.๑

คุณธีระพงศ์ คำสิงห์แก้ว
ร้านเอราวัณล้านนา ๒๑๑ หมู่ ๕ ต.สันปูเลย
อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ ๕๐๒๒๐
โทรศัพท์ : ๐๕๓ ๐๑๑ ๖๔๙, ๐๘ ๕๐๓๓ ๐๓๙๒

เอราวัณล้านนา เอกลักษณ์ไทยเด่นในสหวัฒนธรรม

"วิญญาณของคนไทยในงานหัตถกรรมมีความละเอียดสูง ในโลกนี้ไม่มีใครสู้ได้ ยิ่งโลกก้าวหน้าไปในทางอุตสาหกรรมมากเท่าไหร่ ก็ยิ่งเป็นโอกาสของงานหัตถกรรม" คุณธีระพงศ์ คำสิงห์แก้ว ผู้จัดการร้านเอราวัณล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ ตอบอย่างมั่นใจต่อคำถามว่า *"AEC จะส่งผลกระทบต่อธุรกิจหัตถกรรมไทยอย่างไรบ้าง"*

คุณธีระพงศ์เติบโตมาในครอบครัวผู้ผลิตงานหัตถกรรมล้านนาซึ่งเขาให้ความสำคัญกับ 'การพัฒนาสินค้า (Product Development)' ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเรื่องการตลาด การเปิดโลกทัศน์ทางธุรกิจครั้งสำคัญเกิดขึ้นเมื่อครั้งได้เข้ารับการอบรม 'โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)' กับศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เมื่อปี ๒๕๔๙ นอกจากนั้นยังได้รับการสนับสนุน 'เงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย' เมื่อปี ๒๕๕๐ จำนวน ๙๐,๐๐๐ บาท และในปี ๒๕๕๔ อีก ๒๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้ร้านเอราวัณล้านนามีศักยภาพในการขยายธุรกิจ

ด้วยความเปี่ยมประสบการณ์ คุณธีระพงศ์ได้เข้าร่วม 'โครงการ Creative Lanna' ของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ เมื่อปี ๒๕๕๔ รวมทั้งได้รับโอกาสเป็นผู้จัดการศูนย์คัดเลือกและกระจายสินค้าหัตถกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน (Northern-Thai Handicraft Center : NTHC) ซึ่งเป็นโครงการความร่วมมือจากหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมให้มีการเปิดศูนย์จำหน่ายสินค้าที่คุนหมิงและสิบสองปันนา ประเทศจีน เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาโครงการ ๘ เดือน คุณธีระพงศ์จึงลงทุนและรับดำเนินการต่อซึ่งประสบความสำเร็จด้วยดี ความสำเร็จในการทำตลาดร้านเอราวัณล้านนาที่จีนทำให้คุณธีระพงศ์มั่นใจว่าเมื่อเปิดเสรีอาเซียนแล้ว เอกลักษณ์ความเป็นไทยยังคงโดดเด่นท่ามกลางความเป็นสหวัฒนธรรม (multi-culture)

"เมื่อคนมีฐานะ ก็มักสนใจงานศิลปะ งานแฮนด์เมดมากขึ้น ซึ่งกรณีของจีนน่าจะสะท้อนสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับอาเซียนได้เช่นกัน"

เงินทุนหมุนเวียน/ศภ.๔

คุณพนิดา คุณธรรม
ประธานกลุ่มแปรรูปผ้าพื้นเมืองนาบัว
บ.นาบัว หมู่ ๙ ต.นาบัว อ.เพ็ญ จ.อุดรธานี ๔๑๑๕๐
โทรศัพท์ : ๐๘ ๑๓๘๐ ๐๙๗๓

กลุ่มแปรรูปผ้าพื้นเมืองนาบัว จับรสนิยมสากล

"ผ้าพื้นเมืองของไทยหลายแห่งมีการผลิตที่ก้าวหน้ากว่าเพื่อนบ้าน เลยมีปัญหาถูกก๊อบปี้สินค้าบ้าง แต่ไม่ต้องห่วง เราจะพยายามหนีให้ไกลเลย ไม่ให้ตามทัน" คุณพนิดา คุณธรรม ประธานกลุ่มแปรรูปผ้าพื้นเมืองนาบัวกล่าวด้วยน้ำเสียงเปี่ยมพลัง

คุณพนิดาเป็นช่างตัดเย็บเสื้อผ้าตั้งแต่วัยสาวในอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และสังเกตเห็นว่าผู้เฒ่าสูงวัยในหมู่บ้านเน้นทอผ้าผืนมัดหมี่ย้อมคราม มิได้นำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์อื่นใด เมื่อคุณพนิดาทดลองนำผ้าย้อมครามมาแปรรูปเป็นกล่องทิชชู พวงกุญแจ เสื้อผ้าบุรุษ-สตรี ย่าม และออกร้านที่กรุงเทพฯ ปรากฏว่าได้รับผลตอบรับที่ดี จึงเดินหน้ารวมกลุ่มแม่บ้านในชุมชน ๖-๗ คน ขยายการผลิตซึ่งต่อมาได้รับการสนับสนุนเงินทุนและอุปกรณ์ตัดเย็บจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ เป็นระยะ อาทิ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กรมประชาสงเคราะห์ และอุตสาหกรรมจังหวัด เป็นต้น

สมาชิกกลุ่มขยายตัวมากขึ้น และได้รับการสนับสนุนจากศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๔ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เข้าอบรม 'กิจกรรมเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการหลักสูตรการพัฒนาออกแบบ' และได้เข้าร่วม 'กิจกรรมการพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Industrial Cluster Development)' เมื่อ ๔ ปีที่แล้ว ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการแปรรูปผ้าพื้นเมืองตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลกันและรวมกันเพื่อสร้างอำนาจต่อรองให้ได้วัตถุดิบราคาถูกลง และในปี ๒๕๕๔ ยังได้รับสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย

ความภูมิใจของคุณพนิดาคือการได้นำผลิตภัณฑ์ของกลุ่มไปออกงานแสดงสินค้าในฝรั่งเศสและอิตาลี แม้ยอดขายจะไม่มากมายนัก แต่เป็นการเปิดหูเปิดตาและได้นำสินค้าฝีมือไทยไปอวดโฉมในต่างประเทศ ดังนั้น การค้าเสรีตามข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สำหรับคุณพนิดาแล้ว เป็นความภูมิใจและเป็นโอกาสที่สินค้าไทยมีโอกาสไปได้กว้างไกลขึ้น

คุณนัฐพร มหิพันธ์
ประธานกลุ่มด่านเหนือหมอนไทย
๑๑๖/๒ บ.ด่านเหนือ ต.โพนงาม
อ.กมลาไสย จ.กาฬสินธุ์ ๔๖๑๓๐
โทรศัพท์ : ๐๘ ๑๙๖๕ ๖๗๓๙

เอกลักษณ์หมอนไทย แข่งได้ในอาเซียน

"ปีที่ผ่านมา ผมไปออกงาน Expo ที่ลาว พบปัญหาภาษีแพงมาก เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ ถ้าภาษีลดลง ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจะขายได้มากขึ้น เพราะวัฒนธรรมเราใกล้เคียงกัน" คุณนัฐพร มหิพันธ์ ผู้นำกลุ่มด่านเหนือหมอนไทยให้ความเห็นต่อประเด็น AEC

ตามข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประเทศสมาชิกจะทยอยลดภาษีลงเป็นระยะ รวมถึงขจัดมาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Barriers) ซึ่งตามแผนงาน กลุ่มประเทศ CLMV (กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม) จะลดภาษีและขจัดมาตรการต่าง ๆ ภายใน ๑ มกราคม ๒๕๕๘ ในระยะ ๓ ปีจากนี้ไป จึงเป็นช่วงเวลาเตรียมตัวของกลุ่มด่านเหนือหมอนไทยในการขยายตลาดในประเทศเพื่อนบ้าน

คุณนัฐพรสืบสานความรู้การทำหมอนขิดมาจากบิดามารดา ซึ่งแต่เดิมมักทำผลิตภัณฑ์ในรูปลักษณ์เดิม จำหน่ายในแหล่งเดิม มาสู่การพัฒนาแบบแปลกใหม่และออกหาตลาดมากขึ้น เช่น งานออกร้านแสดงสินค้า งานนิทรรศการ ตลอดจนออกงานในประเทศเพื่อนบ้านซึ่งสามารถเพิ่มยอดขายได้ดีพอสมควร ทั้งนี้ได้ส่งเสริมให้สมาชิกภายในกลุ่มเข้าอบรมความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ซึ่งในปีที่ผ่านมาได้เข้ารับบริการ 'กิจกรรมส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์' กับศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๕ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยพัฒนาหมอนรองนั่งขึ้นเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ และสร้างดีไซน์ใหม่ให้ผลิตภัณฑ์เดิม ซึ่งผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีความแตกต่างสามารถตั้งราคาจำหน่ายสูงขึ้นด้วย

สิ่งที่คุณนัฐพรกังวลคือการเลียนแบบสินค้า แต่ตราบใดที่ยังรักที่จะทำอาชีพผลิตภัณฑ์จากพื้นเมืองนี้ ก็ต้องฉีกตัวเองออกจากคู่แข่ง หมั่นพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง

"ต่อไปจะมีผู้บริโภคมากขึ้น เป็นผู้บริโภคทั้งอาเซียน ตราบใดที่เรามุ่งสร้างสรรค์และพัฒนาก็ยังมีโอกาสอยู่เสมอ" คือคำยืนยันความพร้อมจากผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนเล็ก ๆ ในจังหวัดกาฬสินธุ์

คุณจำเริญ ศิริตื้นลี
ประธานกรรมการกลุ่มอุตสาหกรรมนมพาสเจอร์ไรซ์
๑๕๖ หมู่ ๕ ต.หนองปลิง อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐
โทรศัพท์ : ๐๘ ๙๒๗๖ ๒๘๘๗

กลุ่มอุตสาหกรรมนมพาสเจอร์ไรซ์ จ.มหาสารคาม เตรียมนมชั้นดีเสิร์ฟอาเซียน

ประวัติศาสตร์การดำเนินธุรกิจในแต่ละภูมิภาค แต่ละทวีปล้วนเคยรวมกลุ่มเพื่อสร้างศักยภาพทางการค้าหรือความได้เปรียบบางประการร่วมกัน AEC ก็เช่นเดียวกัน หาก SMEs เข้าใจ ก็สามารถจำลองแนวคิดการรวมกลุ่มนี้มาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างพลังให้กับกลุ่มหรือชุมชนของตนได้

สหกรณ์ผู้เลี้ยงโคนมโคกก่อ จำกัด โชคจำเริญฟาร์ม โรงงานอุตสาหกรรมนมพาสเจอร์ไรซ์ในจังหวัดมหาสารคาม รวมตัวกันกว่า ๓๐ ราย จัดตั้งเป็น 'กลุ่มอุตสาหกรรมนมพาสเจอร์ไรซ์' และได้เข้าร่วม 'โครงการพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Cluster)' ของส่วนส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ทำให้เกิดการสานประโยชน์ภายในกลุ่ม รวมทั้งยังได้จัดจ้างคณะที่ปรึกษาเข้ามาให้คำแนะนำในการสร้างอุตสาหกรรมให้ทันสมัย (Industrial Modernization) นอกจากนั้นกลุ่มยังได้เข้าร่วมอบรม 'Creative Innovation Thinking' กิจกรรมต่อเนื่องของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ต่อยอดจากผลิตภัณฑ์เดิม เช่น การคิดผลิตภัณฑ์นมรูปแบบใหม่ และรสชาติใหม่ ๆ เป็นต้น

ปัจจุบันวัวกว่า ๑๐๐ ตัวในโชคจำเริญฟาร์ม รีดน้ำนมได้วันละ ๕๕๐-๖๐๐ ลิตร เมื่อได้น้ำนมดิบจะบรรจุใส่ถัง ขายและส่งต่อไปยังสหกรณ์เพื่อปรับอุณหภูมิน้ำนม จากนั้นจะส่งเข้าโรงงานพาสเจอร์ไรซ์ที่อยู่ในกลุ่มคลัสเตอร์ เพื่อผลิตนมส่งตามโรงเรียนและร้านค้า

กลุ่มมีแผนจะเพิ่มจำนวนโคนมเพื่อเพิ่มผลผลิตน้ำนมให้ได้มากขึ้น โดยเพิ่มสมาชิกในกลุ่ม และจะเข้าควบรวมกิจการโรงงานอื่นมาเป็นของกลุ่ม *"เราจะผลิตเพิ่มขึ้น โดยไม่ลืมว่าน้ำนมทุกถังต้องผ่านการตรวจเข้มด้านคุณภาพทุกวัน ทุกครั้ง ในด้านคุณภาพจึงเชื่อได้ว่าเราเข้มแข็งไม่แพ้เพื่อนบ้าน ดังนั้น ถ้าจะแข่งขันเรื่องนมหรือโคนมในกลุ่มประเทศอาเซียน เชื่อว่าสู้ได้แน่นอน"* คุณจำเริญกล่าวอย่างมั่นใจ

LEAN/ศภ.๖

คุณสุเมธ จำปาทอง
บริษัท เทคโนเปีย (ไทยแลนด์) จำกัด
๓๒๓ หมู่ ๖ เขตอุตสาหกรรมสุรนารี ถ.ราชสีมา-โชคชัย
ต.หนองระเวียง อ.เมือง จ.นครราชสีมา ๓๐๐๐๐
โทรศัพท์ : ๐๔๔ ๒๑๒ ๙๙๐-๓ โทรสาร : ๐๔๔ ๒๑๒ ๙๙๔

บริษัท เทคโนเปีย (ไทยแลนด์) จำกัด ลดต้นทุนและความสูญเสีย=เพิ่มผลผลิต

ผู้บริหารองค์กรที่มีวิสัยทัศน์มักมีความกระตือรือร้นในการปรับองค์กรเพื่อรับมือการแข่งขันในยุค AEC โดยนำเครื่องมือต่าง ๆ มาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ลดต้นทุน ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต บริษัท เทคโนเปีย (ไทยแลนด์) จำกัด ผู้ผลิตยาจุดกันยุงชนิดขดก็เช่นเดียวกัน ได้มีการดำเนินการหาเครื่องมือที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตดังกล่าวข้างต้น โดยได้เข้าร่วม 'โครงการ Lean Manufacturing' กับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ในช่วงแรก บริษัทประสบปัญหาความร่วมมือของพนักงาน แต่หลังจากการฝึกอบรมโดยคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งในด้านความรู้และความสามารถ พนักงานจึงให้ความร่วมมือในการปรับปรุงกระบวนการทำงานโดยลำดับ

หลังจากที่ได้นำ Lean TPM (Total Productivity Management) หรือการบริหารผลิตภาพโดยรวมมาใช้ บริษัทเห็นพัฒนาการที่ดีขึ้นขององค์กร โดยเฉพาะการทำงานเป็นทีมของพนักงาน การค้นหาสาเหตุของปัญหา และการวิเคราะห์ปัญหาโดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ ที่ได้รับการอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดผลการพัฒนากระบวนการผลิตอย่างเห็นได้ชัด บริษัทมีความมุ่งมั่นที่จะนำเครื่องมือต่าง ๆ ที่ได้รับจากการอบรมมาพัฒนาต่อเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดความสูญเปล่ายิ่งขึ้น ทั้งยังมุ่งมั่นที่จะพัฒนากระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในตลาดที่จะเพิ่มความรุนแรงมากขึ้นในอนาคต

NEC/ศภ.๘

คุณบุษรินทร์ เกษมชัยนันท์
ไอศกรีมโฮมเมด IceGoodies
๙๙/๔๗๖ หมู่ ๘ ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี
โทรศัพท์ : ๐๘ ๓๙๐๐ ๖๖๐๖
เว็บไซต์ : www.facebook.com/IceGoodies

ไอศกรีมโฮมเมด IceGoodies คุณภาพไม่มีวันละลาย

ไอศกรีม IceGoodies เกิดจากครอบครัวเล็ก ๆ ที่ชอบทานไอศกรีมเป็นประจำ แต่พบว่าไอศกรีมทั่วไปมีการปรุงแต่งรสชาติมากเกินความจำเป็นแทนที่จะเลือกใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพดีตามธรรมชาติ หากต้องการให้รสชาติอร่อยต้องใช้วัตถุดิบปริมาณมาก ไอศกรีมที่มีคุณภาพดี รสชาติอร่อยจึงมักมีราคาสูง

ครอบครัวเล็ก ๆ นี้จึงสร้างทางเลือกด้วยการทำทานกันเองภายในครอบครัว แจกจ่ายให้ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูงได้ลองรับประทาน และได้รับแรงเชียร์ให้เปิดร้านเล็ก ๆ ขายในชุมชนที่อาศัยอยู่ เมื่อได้รับการตอบรับดี จึงขยับขยายวางจำหน่ายในร้านอาหารและร้านกาแฟ รวม ๕ แห่ง โดยมีสินค้ามากถึง ๑๕ รสชาติ

โดยคุณบุษรินทร์ เกษมชัยนันท์ ได้เข้าอบรม 'โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (NEC)' กับศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๘ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ทำให้เข้าใจถึงจุดอ่อนของสินค้าที่ต้องปรับปรุง จึงเป็นที่มาของการสร้างแบรนด์ไอศกรีมโฮมเมด IceGoodies และได้ความรู้เรื่องช่องทางการจัดจำหน่ายตลอดจนมีสายสัมพันธ์ที่ดีจากเพื่อนร่วมรุ่นอบรม

IceGoodies ขยายการรับรู้ของแบรนด์โดยใช้ Social Network ในการโปรโมทสินค้า และมีโอกาสต่อยอดรับผลิตไอศกรีมตามออร์เดอร์ต่าง ๆ แม้กิจการไอศกรีมนี้ยังเป็นเพียงกิจการเล็ก ๆ และยังไม่ได้เตรียมการใด ๆ สำหรับ AEC แต่อนาคตหากคิดขยับขยาย ส่งจำหน่ายไม่ว่าในประเทศหรือต่างประเทศ ย่อมต้องคำนึงเรื่องคุณภาพผลิตภัณฑ์ มาตรฐานการผลิต อนามัย บรรจุภัณฑ์ และช่องทางการจำหน่ายเป็นสำคัญ จึงจะแข่งขันได้กับขนมและอาหารหวานนานาชนิดที่วางจำหน่ายในประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีแหล่งผลิตใหญ่อยู่ในประเทศสมาชิกอาเซียนนี่เอง เพราะไม่ว่ากฎเกณฑ์การค้าจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร 'คุณภาพ' เท่านั้นที่จะช่วยให้แข่งขันได้ยืนนาน

CF/ศภ.๑๐

คุณวุฒิศักดิ์ แสงศิวะฤทธิ์
บริษัท แพนเอเซีย (1981) จำกัด
๑๗ ถ.เจริญลาภ ต.ท่าข้าม อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี ๘๔๑๓๐
โทรศัพท์ : ๐๗๗ ๓๑๑ ๐๑๒๕-๘ โทรสาร : ๐๗๗ ๒๔๐ ๔๘๗

แพนเอเซีย (1981) จากปลาทะเลไทย สู่ปลาน่านน้ำอาเซียน

"คน ความคิด ระบบการทำงานที่ดีสำคัญที่สุดสำหรับการเปิดการค้าเสรีอาเซียน" คุณวุฒิศักดิ์ แสงศิวะฤทธิ์ ผู้ช่วยผู้จัดการโรงงานแพนเอเซีย (1981) จำกัด แสดงความเห็นต่อประเด็น AEC

๒๔ ปีก่อน บริษัท เอเซี่ยนอุตสาหกรรมอาหาร จำกัด เป็นโรงงานผลิตอาหารทะเลกระป๋องรายแรก ๆ ในอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังจากนั้นมีเพื่อนร่วมวงการเกิดขึ้นร่วม ๓๐ โรงงาน กิจการมีความก้าวหน้าและเกิดการควบรวมกิจการกลายเป็นบริษัท แพนเอเซีย (1981) จำกัด สินค้าที่ผลิต เช่น ปลากระป๋อง หอยลายกระป๋อง กุ้งกระป๋อง ส่งออกไปทั้งยุโรป อเมริกาและเอเซีย

ทว่าในระยะ ๑๐ ปีหลังนี้ ทรัพยากรจากทะเลอ่าวไทยมีปริมาณและคุณภาพลดลง ตลอดจนโรงงานบางแห่งขาดระบบจัดการคุณภาพ ปัจจุบันจึงมีโรงงานย่านนี้เหลือเพียง ๕ แห่ง ขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านมีศักยภาพในการผลิตเพิ่มขึ้นและยังคงมีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ ทำให้ไทยอยู่ในภาวะการแข่งขันสูง บริษัทจึงปรับตัวด้วยการนำเข้าปลาจากทะเลเหนือ เช่น ปลาแซลมอน ปลาแมคเคอเรลมาบรรจุกระป๋อง ซึ่งสามารถหลีกหนีจากคู่แข่งได้ แต่ก็ทำให้ต้นทุนการนำเข้าสูงถึงร้อยละ ๖๐ ผลประกอบการจึงไม่ดีเหมือนเมื่อแรกดำเนินกิจการ กระทั่งได้เข้ารับการสนับสนุน 'โครงการ Training Fund (TF)' เมื่อปี ๒๕๕๓ และต่อเนื่องด้วย 'โครงการ Consultancy Fund (CF)' ในปี ๒๕๕๔ จากศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงมีการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการ นำเครื่องมือคำนวณและวิเคราะห์มาช่วยวางแผนการผลิต ทำให้การสั่งวัตถุดิบสัมพันธ์กับยอดขาย และผลิตโดยคำนึงถึงมาตรฐาน HACCP, GMP และ ISO 9000 เป็นสำคัญ ซึ่งคาดว่าในปี ๒๕๕๕ นี้ ยอดขายจะเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ ๖๐ ซึ่งการปรับระบบการจัดการนอกจากเป็นการพลิกฟื้นประสิทธิภาพภายในขององค์กรแล้ว ยังเป็นการเตรียมตัวสำหรับรับตลาดเสรี AEC โดยปริยาย

"เรากำลังศึกษาลู่ทาง ส่งทีมออกไปสำรวจแหล่งวัตถุดิบยังประเทศเพื่อนบ้าน" คุณวุฒิศักดิ์มีความเห็นว่า การทำธุรกิจในยุค AEC ต้องปรับตัวและยืดหยุ่น โดยไม่ยึดติดกับพื้นที่ประเทศไทยเหมือนอดีต

เป็นไปได้สูงว่า ปลาจากน่านน้ำอ่าวไทยนามแพนเอเซีย (1981) จะว่ายน้ำครั้งสำคัญออกสู่น่านน้ำอาเซียนเพื่อเสาะหาความอุดมสมบูรณ์ แม้การออกทะเลใหญ่ คลื่นลมจะแรง แต่ชาวแพนเอเซียเลือกที่จะเสี่ยงมากกว่าจะนิ่งอยู่ในน่านน้ำเดิม

โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตยางในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้/ศภ.๑๑

คุณการีม ยูหันนัน
ประธานสหกรณ์กองทุนสวนยางควนโพธิ์
๒๔๓ หมู่ ๒ ต.ควนโพธิ์ อ.เมือง จ.สตูล ๙๑๑๔๐

สหกรณ์ฯ สวนยางควนโพธิ์ พิสูจน์ยางไทยอันดับ ๑

ประเทศไทยมีชื่อเสียงในการผลิตยางคุณภาพส่งออกเป็นอันดับหนึ่งของโลก แต่เกษตรกรจำนวนมากขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง ทั้งพันธุ์ยาง ต้นยาง กระบวนการได้มาซึ่งน้ำยาง การทำยางแผ่น และการรมควัน เนื่องจากขาดเงินทุนและเทคโนโลยีความรู้ใหม่ ๆ โดยโรงงานผลิตยางแผ่นรมควันหลายแห่งของเกษตรกรในชุมชนควนโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ก็ประสบปัญหาเดียวกันนี้

"เมื่อปี ๒๕๓๗ รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและพัฒนายางอย่างจริงจัง จนทำให้มีโรงงานผลิตยางรมควันเพิ่มขึ้นมากถึง ๗๐๐ แห่ง แต่พอผ่านมานานเกือบ ๒๐ ปี เตาและอุปกรณ์ต่าง ๆ ก็เริ่มชำรุด ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควร ปกติการรมควัน ๓ คืนก็สุกแล้ว แต่ถ้าเตามีปัญหาจะใช้เวลานานขึ้นและต้องใช้ฟืนมาก" คุณการีม ยูหันนัน ประธานสหกรณ์กองทุนสวนยางควนโพธิ์เล่าถึงสภาพการผลิตซึ่งการใช้เวลาและเชื้อเพลิงมากขึ้น ก็เท่ากับต้นทุนมากขึ้นนั่นเอง

คุณการีมและสมาชิกสหกรณ์อีกจำนวนหนึ่งจึงได้เข้าร่วม 'โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตยางในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้' ของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๑ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เมื่อสองปีที่แล้ว และได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาคุณภาพการผลิตยางแผ่นรมควัน เช่น การใช้มอเตอร์อัดลมเพื่อเพิ่มความร้อนในเตา การสำรวจและซ่อมจุดชำรุดเพื่อให้เตาเก็บความร้อนได้ดีที่สุด เป็นต้น รวมถึงจัดหาช่างซ่อมบำรุงเตาที่มีความชำนาญ ทำให้สถานการณ์ต่าง ๆ ดีขึ้น

คุณการีมให้ความเห็นว่า หากยังต้องการรักษาการเป็นอันดับหนึ่งของผู้ส่งออกยางพาราโลก ควรต้องมีพัฒนาอย่างต่อเนื่องและจริงจัง เช่นเดียวกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีคณะทำงานด้านปาล์มน้ำมันโดยเฉพาะ ซึ่งสวนยางแต่ละพื้นที่ ภาคเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มีอายุการปลูกต่างกัน เทคโนโลยีการผลิตต่างกัน ย่อมต้องการการพัฒนาที่แตกต่างกันด้วย

หากมีความรู้และมีกำลังพร้อม การค้าเสรีก็จะไม่ใช่สิ่งน่ากลัวสำหรับอุตสาหกรรมยาง

คุณสมสรรค์ หังสพฤกษ์
บริษัท ซันสยาม จำกัด
๓๒๕, ๓๒๗, ๓๒๙ ซ.พัฒนาการ ๓ ถ.พัฒนาการ
แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐
โทรศัพท์ : ๐ ๒๗๑๙ ๘๖๖๒-๔, ๐ ๒๓๑๙ ๒๖๐๙-๑๐

ซันสยาม หล่อลื่นองค์กรด้วยไอที

ปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศหรือไอทีได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการองค์กรอย่างมาก บริษัท ซันสยาม จำกัด ผู้ผลิตน้ำมันหล่อลื่นและจัดจำหน่ายภายใต้ตราสินค้า "ซันซอยล์" (SUN'SOIL) จำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นองค์กรหนึ่งที่นำไอทีมาเสริมศักยภาพองค์กร

"บริษัทมีแนวคิดที่จะพัฒนาระบบสารสนเทศในองค์กรตั้งแต่เริ่มก่อตั้งโรงงาน โดยเริ่มนำโปรแกรมสำเร็จรูปมาช่วยในการบันทึกบัญชี เมื่อธุรกิจมีการขยายตัว ปริมาณข้อมูลมีมากขึ้น ทำให้ทางบริษัทมีความต้องการที่จะนำระบบ ERP (Enterprise Resource Planning) มาใช้เพื่อช่วยในการจัดการข้อมูลขององค์กรทั้งหมด" คุณสมสรรค์ หังสพฤกษ์ อธิบายถึงความสำคัญของไอที

บริษัทจึงตัดสินใจเข้าร่วม 'โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (ECIT)' ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในปี ๒๕๕๔ เพื่อนำโปรแกรม Enterprise Control System (ECONS) ซึ่งเป็นซอฟต์แวร์ระบบบริหารการผลิตออนไลน์มาประยุกต์ใช้ โดยมีบริษัท บิสซิเนส บูลเลทีน เซอร์วิส จำกัด เป็นที่ปรึกษา ตั้งแต่เดือนมีนาคม-มิถุนายน ๒๕๕๔ และใช้งานอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน บริษัทเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรมในด้านต่าง ๆ เช่น ทราบข้อมูลสูตรการผลิตและขั้นตอนการผลิตโดยละเอียด ทำให้สามารถวางแผนการผลิตเพื่อลดต้นทุนการผลิตสินค้าแต่ละรายการได้ประมาณร้อยละ ๑-๓ ลดงานที่ซ้ำซ้อนในการรวบรวมและจัดทำรายงาน ทำให้ผู้บริหารได้รับรายงานที่เป็นข้อมูลในการตัดสินใจรวดเร็วขึ้น จากเดิมร้อยละ ๕๐ พัฒนาข้อมูลด้านการผลิต คลังสินค้า และการขายเป็นฐานข้อมูลเดียวกัน ช่วยลดความผิดพลาดในการจัดการกับใบสั่งซื้อและส่งมอบสินค้าได้ทันตามเวลาที่กำหนด เป็นต้น

ทั้งนี้ บริษัทมีค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบที่ไม่สูงมากนัก ประหยัดเงินลงทุนด้านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ผู้ดูแลระบบ ค่าลิขสิทธิ์ซอฟต์แวร์ ทำให้บริษัทมีโครงสร้างพื้นฐานระบบสารสนเทศองค์กรที่แข็งแรง สามารถพัฒนาต่อไปในอนาคตได้ง่ายขึ้น

SP/ศภ.๑๑

คุณรัชดา เทพนาวา
บริษัท เจเอ็มทู จำกัด
๒๒๑ หมู่ ๖ ต.ทุ่งใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๐
โทรศัพท์ : ๐๘ ๑๕๙๙ ๔๙๒๐

ก้าวสู่ Service Provider มืออาชีพ ความรู้-ทักษะ-จิตบริการ

การบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ เปลี่ยนแปลงให้เท่าทันต่อโลกภายนอก ไม่เพียงแต่เป็นการมองจากภายในสู่ภายนอก (inside-out) เท่านั้น แต่การมองจากภายนอกเข้ามาในองค์กร (outside-in) ก็จะช่วยเพิ่มมุมมองที่แตกต่าง ผู้บริหารที่ดีจึงมักเปิดโลกทัศน์ของตนด้วยการรับฟังคำแนะนำจากที่ปรึกษามืออาชีพ ซึ่งเป็นโอกาสของผู้ดำเนินอาชีพที่ปรึกษา (Consultant) หรือผู้ประกอบการการให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม (Service Provider : SP)

คุณรัชดา เทพนาวา เป็นผู้ประกอบการ Service Provider โดยได้เข้าร่วม 'โครงการอบรมผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม' เพื่อเพิ่มพูนความรู้รอบด้านทั้งเทคนิควิศวการ การจัดการ การตลาด การเงิน การบัญชี ตลอดจนทักษะและจรรยาบรรณการให้คำปรึกษา เพื่อนำความรู้เหล่านั้นไปช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจ เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้านอุตสาหกรรมยางพาราและด้านพลังงาน เป็นต้น

ทั้งนี้ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะมีผลในปี ๒๕๕๘ จะส่งผลให้ผู้ประกอบการ SMEs จำนวนมากต้องปรับตัวเพื่อแข่งขัน SP ที่เตรียมพร้อมก็จะให้คำปรึกษาได้อย่างถูกทิศทาง

"SP ก็ต้องมีการพัฒนาตนเองจากการเป็นนักบริการธุรกิจอุตสาหกรรมไปสู่ที่ปรึกษาเชิงลึก ซึ่งควรมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางอย่างน้อย ๑-๒ สาขาที่ไทยมีความโดดเด่น เช่น ธุรกิจเกษตรแปรรูป ธุรกิจการแพทย์และสุขภาพ เป็นต้น รวมถึงทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ พร้อมด้วยจิตบริการ เพื่อรองรับการเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการแก่ธุรกิจอุตสาหกรรมในตลาดขนาดใหญ่ ซึ่งเกิดจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน"

การดำเนินงานของคุณรัชดาจึงเป็นการเตรียมพร้อมพัฒนาศักยภาพตนเอง ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการเพื่อเดินเข้าหาโอกาสที่เกิดขึ้นจาก AEC มากกว่าจะเห็นเป็นอุปสรรค

MDICP

คุณเฉลิมชัย รุ่งเรือง
บริษัท กุลธรเมททัลโปรดักส์ จำกัด
๑๒๓ ซ.ฉลองกรุง ๓๑ ถ.ฉลองกรุง แขวงลำปลาทิว
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐
โทรศัพท์ : ๐ ๒๗๓๙ ๖๖๓๘-๔๒ โทรสาร : ๐ ๒๗๓๙ ๖๖๔๓

กุลธรเมททัลโปรดักส์ พร้อมรับ-รุก ยุค AEC

"AEC ถ้าปรับตัวได้จะมองเห็นโอกาสจากขนาดของตลาดที่มีขนาดใหญ่ขึ้นมาก ประเทศในอาเซียน ๑๐ ประเทศมีประชากร ๙% ของโลก (๕๘๓ ล้านคน) ถ้าอาเซียนบวก ๓ รวมจีน เกาหลี ญี่ปุ่น จะคิดเป็นประชากร ๓๑% ของโลก (๒,๐๖๘ ล้านคน) และถ้าอาเซียนบวก ๖ รวมอินเดีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ จะมีประชากรมากถึง ๕๐% ของโลก (๓,๒๘๔ ล้านคน) ซึ่งคิดเป็นมูลค่า ๑๒,๒๕๐ พันล้าน US$ หรือ ๒๒% GDP โลก" คุณเฉลิมชัย รุ่งเรือง ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการบริษัท กุลธรเมททัลโปรดักส์ จำกัด ให้ทรรศนะต่อ AEC

การเตรียมพร้อมองค์กรเพื่อรับโอกาสใหม่ที่จะมาถึงจึงเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งบริษัทได้จัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้พนักงานอยู่เสมอ โดยในปีที่ผ่านมามีโครงการพัฒนาศักยภาพที่สำคัญคือ 'โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (Manufacturing Development to Improve Competitiveness Programme : MDICP)' โดยการประเมินผลสิ้นปีมีผลกำไรเพิ่มขึ้นกว่า ๓๐% เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๓ และ ๕ ปีก่อนหน้านั้นที่มีผลประกอบการขาดทุนมาโดยตลอด ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากการเตรียมพร้อมทรัพยากรบุคคลโดยเน้นการมีส่วนร่วม การคิดสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization : LO) และองค์กรแห่งนวัตกรรม (Innovation Organization : IO) ซึ่งจะก่อให้เกิดองค์กรแห่งความมั่งคั่ง (High Performance Organization : HPO) ในที่สุด

กุลธรเมททัลโปรดักส์ทำธุรกิจแปรรูปชิ้นส่วนโลหะด้วยขบวนการผลิตงานทุบขึ้นรูปร้อน (Hot Forging) งานกลึง ไส ตัด เจาะ (Machining) และงานชุบแข็ง (Heat Treatment) เพื่อป้อนบริษัทแม่เป็นหลัก คือ บริษัท กุลธรเคอร์บี้ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ผลิตคอมเพรสเซอร์ของเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น แต่เมื่อเข้าโครงการ MDICP ได้กระจายความเสี่ยงของธุรกิจโดยผลิตชิ้นงานป้อนอุตสาหกรรมอื่น ๆ เพิ่มขึ้น เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์

ศักยภาพของทรัพยากรบุคคลและความรวดเร็วในการคิดตัดสินใจ (Competitive Advantage of Human Resource & Speed of Management Process) จะเป็นตัวชี้วัดการแข่งขันของธุรกิจที่ยั่งยืน (Sustainable Business) คุณเฉลิมชัยยกตัวอย่างว่า ถ้าค่าแรงไทยแพง ก็อาจย้ายโรงงานไปพม่าซึ่งกำลังสร้างท่าเรือน้ำลึกแห่งใหม่พร้อมกับจะสร้างทาง Motorway มากาญจนบุรีที่อาจมีความได้เปรียบในด้านต้นทุนค่าแรงงานและค่าขนส่งในอนาคต ถ้าการขายชิ้นส่วนแบบเดิมได้ผลตอบแทนน้อยก็ต้องเพิ่มมูลค่าหรือผลิตชิ้นงานที่ยากขึ้นเพื่อหลีกหนีจากคู่แข่ง เป็นต้น คือต้องปรับวิธีคิด วิธีทำธุรกิจให้สอดคล้องกับการเปิดเสรี

กุลธรเมททัลโปรดักส์จึงพร้อมแล้วสำหรับการแข่งขันในทุกสถานการณ์ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันในระดับประเทศหรือในระดับภูมิภาคที่จะมาถึงในอนาคตอันใกล้

HCME

คุณวิทวัส บุญญสถิตย์
บริษัท โปรดักส์ ดีเวลลอปเม้นท์ เมนูแฟคเจอร์ริง จำกัด (PDM)
๑๒๗๓-๑๒๗๔ ถ.วิเชียรโชฎก ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร ๗๔๐๐๐
โทรศัพท์ : ๐๓๔ ๔๒๘ ๐๐๙-๑๓, ๐๓๔ ๔๒๙ ๓๐๒-๕
โทรสาร : ๐๓๔ ๔๒๙ ๓๐๑ เว็บไซต์ : www.pdm.co.th

โปรดักส์ ดีเวลลอปเม้นท์ เมนูแฟคเจอร์ริง ไม่ละเลยธรรมาภิบาล

การเกิดขึ้นของ AEC จะส่งผลให้บริษัทธุรกิจทั้งในและนอกอาเซียนเข้ามาทำธุรกิจในประเทศไทยมากขึ้น บริษัทเหล่านี้ย่อมต้องมองหาพันธมิตรทางธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นเชิงการลงทุนหรือเชิงยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ประเด็นหนึ่งที่ต่างฝ่ายต่างพิจารณาต่อกันคือประเด็นด้านธรรมาภิบาล SMEs ไทยจึงไม่ควรละเลยการพัฒนาประเด็นนี้ควบคู่ไปกับการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต

บริษัท โปรดักส์ ดีเวลลอปเม้นท์ เมนูแฟคเจอร์ริง จำกัด (PDM) หนึ่งในกลุ่มบริษัท เวลลอย คอร์เปอเรชั่น จำกัด ซึ่งเป็นผู้รับจ้างผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์น้ำมันหล่อลื่นและจาระบีคุณภาพสูงสำหรับเครื่องยนต์เบนซิน ดีเซล และเครื่องจักรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์จาระบีและน้ำมันสำหรับโรงงานอาหาร (Food Grade Grease and Oil) เป็นองค์กรหนึ่งที่ให้ความสำคัญต่อประเด็นธรรมาภิบาล โดยได้รับรางวัลองค์กรดีเด่นด้านความปลอดภัยถึง ๘ ปีซ้อน และได้รับ CSR-DIW (มาตรฐานความรับผิดชอบของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่อสังคม ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม) เมื่อปี ๒๕๕๔

ทั้งนี้ ธรรมาภิบาลในองค์กร เช่น การอนุรักษ์พลังงาน การคำนึงถึงความปลอดภัยผู้บริโภค การคำนึงถึงสิทธิพนักงาน สิทธิชุมชน ตลอดจนใส่ใจประสิทธิภาพด้านอื่น ๆ จะเกิดขึ้นได้ย่อมเกิดจากความเข้าใจของบุคลากรเป็นสำคัญ โดยในปี ๒๕๕๔ บริษัทได้เข้าร่วม 'โครงการพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพบริหารทุนมนุษย์ (Human Capital Management for Entrepreneurs : HCME)' ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นโครงการที่เน้นพัฒนาบุคลากร ด้วยผู้บริหารตระหนักว่า เครื่องมือการจัดการทุก ๆ เครื่องมือ ท้ายที่สุดแล้วมนุษย์ล้วนเป็นผู้ใช้เครื่องมือ ทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพจะช่วยให้องค์กรใช้เครื่องมือเป็น และคงศักยภาพการแข่งขันไม่ว่าจะเป็นยุค AEC หรือยุคการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ก็ตามอย่างเท่าทัน

NEC/TOPOTOP

คุณพิทักษ์ บุญทา
บริษัท ทำเล-อิ่มบุญ จำกัด
๑๗๔ หมู่ ๗ ต.ดอกคำใต้ อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา ๕๖๑๒๐
โทรศัพท์ : ๐๕๔ ๔๙๑ ๕๓๓, ๐๘ ๑๕๖๒ ๗๕๒๙
โทรสาร : ๐๕๔ ๔๙๑ ๕๓๔ เว็บไซต์ : www.aimbun.com

ทำเล-อิ่มบุญ ส่งศิลป์ไทยสู่สากล

แม้ว่า AEC จะเป็นฐานการตลาดและการผลิตเดียวกัน ทว่าในความเป็นจริงแต่ละประเทศยังมีวัฒนธรรมและมีอัตลักษณ์ของตน จึงเป็นมนต์เสน่ห์ที่ไม่อาจผลิตสินค้าเลียนแบบกันได้ โดยเฉพาะสินค้าหัตถกรรมที่มีจิตวิญญาณ อารยธรรมเฉพาะของแต่ละชุมชน

บริษัท ทำเล-อิ่มบุญ จำกัด เริ่มต้นจากการรวมตัวกันในนาม 'กลุ่มพิทักษ์ชุมชนสร้างงานหัตถกรรมเพื่อการส่งออก' เพื่อสร้างรายได้อย่างยั่งยืนให้ชาวบ้านในตำบลดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ภายหลังได้ตั้งเป็นบริษัทเมื่อ ๓ ปีที่แล้ว สินค้าหลักคือหัตถกรรมเพนต์สีฝีมือของชาวบ้านราว ๒๐-๕๐ คน โดยมีแหล่งจำหน่ายอยู่ที่สวนจตุจักร

โดยคุณอังศุมาลิน บุญทา รับหน้าที่ดีไซน์ลวดลายบนกระเป๋าหมวก เนกไท เพื่อให้แบรนด์ Aimbun (อิ่มบุญ) ได้ชิ้นงานที่มีดีไซน์พิเศษ ขณะที่คุณพิทักษ์ บุญทา หมั่นเสริมความรู้ด้านการบริหารธุรกิจอยู่เสมอ โดยได้เข้าร่วมอบรม 'โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (NEC)' ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้ด้านบัญชีและการตลาด ก่อให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีทิศทางยิ่งขึ้น เช่น การสร้างอัตลักษณ์ของแบรนด์อิ่มบุญ การหมั่นออกร้านในงานแสดงสินค้าต่างประเทศเพื่อมองหากลุ่มลูกค้าใหม่ ๆ เป็นต้น

นอกจากนั้นยังเข้าร่วม 'โครงการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนในภาคอุตสาหกรรม (TOPOTOP)' ซึ่งได้ความรู้ด้านการจัดจำหน่ายและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งคุณพิทักษ์ได้นำความรู้ดังกล่าวมาถ่ายทอดให้กับเครือข่ายชาวบ้านด้วย

กลุ่มลูกค้าหลักของอิ่มบุญคือชาวต่างชาติที่นิยมสินค้าทำมือที่มีชิ้นเดียวในโลก และมีรูปลักษณ์ไม่เหมือนใคร การที่สินค้าต่าง ๆ จะเคลื่อนย้ายได้ง่ายขึ้นตามข้อตกลง AEC นั้น จึงเป็นโอกาสของสินค้าหัตถกรรมเพนต์สีจากดอกคำใต้ จังหวัดพะเยาที่จะได้อวดโฉมแก่ผู้บริโภคที่พิสมัยศิลปะมากขึ้น

LEAN

คุณสรพหล นิติกาญจนา
บริษัท เอส พี เอ็ม อาหารสัตว์ จำกัด
๑๔๙ หมู่ ๕ ต.วังมะนาว อ.ปากท่อ จ.ราชบุรี ๗๐๑๔๐
โทรศัพท์ : ๐๓๒ ๓๕๘ ๕๘๒, ๐๓๒ ๓๕๘ ๕๘๑, ๐๓๒ ๒๘๑ ๒๐๑, ๐๓๒ ๓๕๘ ๕๘๓, ๐๓๒ ๒๘๑ ๒๐๒-๓, ๐๓๒ ๓๐๓ ๐๐๕-๖
เว็บไซต์ : www.spmgroup-thailand.com

บริษัท เอส พี เอ็ม อาหารสัตว์ จำกัด รักษาอันดับแข่งขันของประเทศ

แม้การรวมตัว AEC จะส่งผลให้เกิดการแข่งขันสูง แต่ประเทศที่มีความชำนาญในบางอุตสาหกรรมอย่างเด่นชัด หากมีการพัฒนาต่อยอดประสิทธิภาพก็จะคงความได้เปรียบในการแข่งขันนั้นไว้ได้ สำหรับบริษัท เอส พี เอ็ม อาหารสัตว์ จำกัด ผู้บริหารประเมินว่า บริษัทมีความได้เปรียบในด้านการแข่งขันกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอาเซียน เนื่องจากเทคโนโลยีการผลิต คุณภาพฝีมือแรงงาน และประสิทธิภาพการจัดการของธุรกิจปศุสัตว์และอาหารสัตว์ของประเทศไทยนั้นนับได้ว่าเป็นผู้นำในภูมิภาคอาเซียนและเอเชียเลยทีเดียว การถูกแทรกแซงตลาดจากสินค้านำเข้าจึงเป็นไปได้น้อยมาก แต่ผลกระทบจากการปรับขึ้นค่าแรงงานและต้นทุนการผลิตอื่น ๆ ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญ

ในปี ๒๕๕๔ บริษัทได้เข้าร่วม 'โครงการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ SMEs ด้วยระบบ LEAN' ของสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งได้ผลสัมฤทธิ์ที่ดี เช่น ประสิทธิภาพการผลิตที่เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ ๒๕ สามารถส่งมอบสินค้าได้ทันเวลา ทีมงานมีความพร้อมและรู้สึกมีส่วนร่วมที่จะพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง ซึ่งต่างจากอดีตที่มักรอคำสั่งจากผู้บริหาร เป็นต้น

นอกจากเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตแล้ว บริษัทยังพิจารณาการขยายการลงทุนไปตั้งโรงงานในประเทศอื่น ๆ ที่มีปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ต้นทุนต่ำกว่าประเทศไทย *"เราต้องรักษาสภาพความเป็นผู้นำในเรื่องประสิทธิภาพการผลิตที่มีต้นทุนการผลิตต่ำที่สุดต่อไป เพื่อขยายตลาดส่งออกไปยังประเทศในกลุ่ม AEC ได้ง่ายขึ้น"* คุณสรพหล นิติกาญจนา รองกรรมการผู้จัดการบริษัท เอส พี เอ็ม อาหารสัตว์ จำกัด แสดงความเห็นที่บ่งบอกถึงทิศทางการเตรียมพร้อมสำหรับอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔

การพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร

นับตั้งแต่มีการประกาศใช้กฎหมายสำคัญสองฉบับในการพัฒนาระบบราชการไทย ได้แก่ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ รวมทั้งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๖ ที่ผ่านมานั้น ถือเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาระบบราชการไทยให้เข้าสู่ระบบราชการไทยยุคใหม่ที่ทันสมัยและเป็นสากล สามารถทำงานและให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชน

กระบวนการในการพัฒนาระบบราชการให้เข้าสู่การบริหารงานตามแนวทาง **'ราชการยุคใหม่'** ที่มีสมรรถนะสูงขึ้น ทำงานอย่างเต็มศักยภาพในการให้บริการ ตลอดจนสามารถแปลงนโยบายของรัฐบาลสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ มีความคุ้มค่า และเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนนั้น จำเป็นต้องมีทิศทางที่ชัดเจนและสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. ๒๕๕๑- ๒๕๕๕) ในประเด็นว่าด้วยการมุ่งสู่องค์การที่มีขีดสมรรถนะสูง บุคลากรมีความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ คิดริเริ่ม เปลี่ยนแปลงและปรับตัวได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่าง ๆ

เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าว ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม จึงกำหนดให้การพัฒนาประสิทธิภาพองค์กรเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานที่สำคัญ โดยมีเป้าประสงค์เพื่อปรับปรุงและพัฒนากระบวนการดำเนินงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ พร้อมที่จะให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ให้บริการ เครือข่ายหน่วยร่วมดำเนินการ และประชาชนทั่วไป

ในการพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้นำระบบการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award : PMQA) เป็นกรอบการพัฒนาและบริหารจัดการองค์กรที่มุ่งเน้นให้หน่วยงานปรับปรุงอย่างรอบด้านและอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมภาพรวมในทุกมิติตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐทั้ง ๗ หมวด คือ

๑. การนำองค์กร
๒. การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์
๓. การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๔. การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้
๕. การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล
๖. การจัดการกระบวนการ
๗. ผลลัพธ์การดำเนินการ

ทั้งนี้ การบริหารจัดการทั้ง ๗ หมวดจะมีความเชื่อมโยงของระบบการจัดการต่าง ๆ ดังภาพ

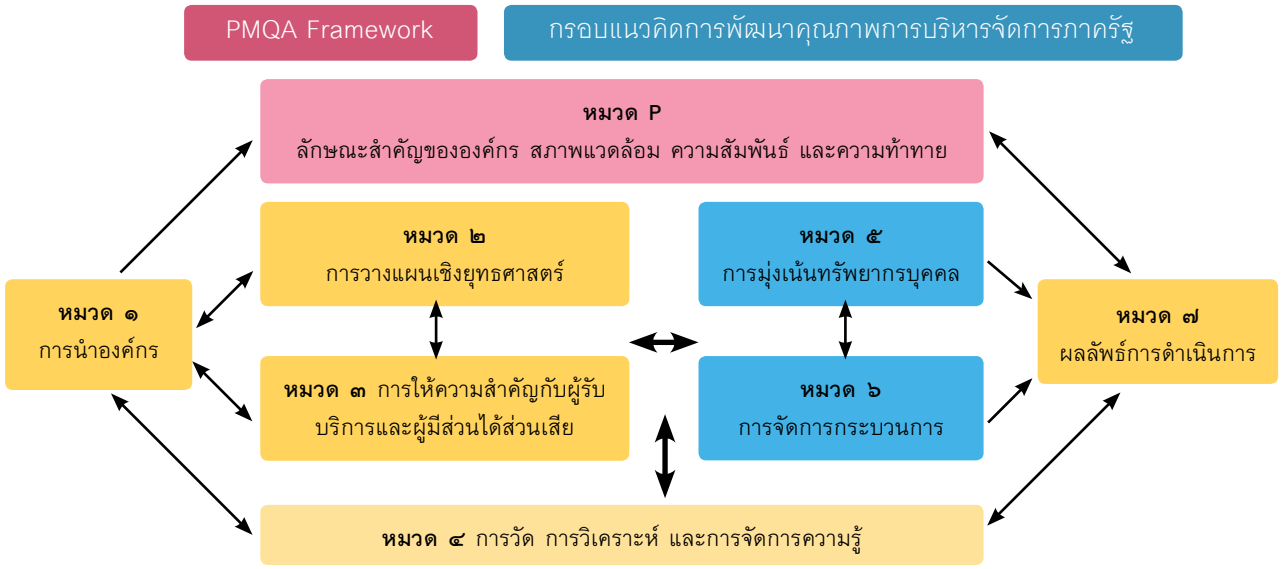

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรในหมวด ๒ การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ และหมวด ๔ การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ต่อเนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ และ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมีผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ดังนี้

การพัฒนาองค์กรในหมวด ๒ การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์

ในการพัฒนาหน่วยราชการให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงขึ้น ความสามารถในการบริหารยุทธศาสตร์ถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการขับเคลื่อน โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการ ได้แก่ การกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategy Formulation) การแปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ (Strategy Implementation) และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ (Strategic Evaluation) โดยในการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ มีกระบวนการดำเนินงานดังนี้

๑. ดำเนินการทบทวนและจัดทำแผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปี ผ่านกระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก เพื่อให้ได้แผนปฏิบัติราชการที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไป และนำแผนปฏิบัติราชการดังกล่าวมาใช้เป็นกรอบแนวทางในการทบทวนแผนกลยุทธ์ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อให้สามารถสนับสนุนเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ กลยุทธ์หลัก และแผนปฏิบัติการของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. จัดประชุม/สัมมนาชี้แจงเรื่อง “การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของ กสอ. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๗” เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค และรวบรวมข้อมูลปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะจากบุคลากรผู้ปฏิบัติ เพื่อนำมาวิเคราะห์ ทบทวนการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดในปีต่อไป

๓. ดำเนินการถ่ายทอดตัวชี้วัดระดับกรมฯ สู่ระดับสำนักฯ/ศูนย์ภาคฯ ทุกหน่วยงาน เพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานรู้สึกมีส่วนร่วมและรับผิดชอบต่อเป้าประสงค์ยุทธศาสตร์ขององค์กรร่วมกัน โดยสำนักบริหารยุทธศาสตร์ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานนำร่องในการถ่ายทอดตัวชี้วัดจากระดับหน่วยงานสู่ระดับบุคคล และมีการติดตามประเมินผลสำเร็จตามตัวชี้วัดและเป้าหมายที่ถ่ายทอดลงไปทุก ๖ เดือน และ ๙ เดือน

๔. ดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยงของแต่ละกิจกรรม/โครงการตามมาตรฐาน COSO โดยนำความเสี่ยงเรื่องธรรมาภิบาลมาเป็นปัจจัยในการวิเคราะห์ด้วย และคัดเลือกกิจกรรม/โครงการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ละ ๑ กิจกรรม/โครงการ เพื่อนำมาจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและดำเนินการตามแผนดังกล่าว และรายงานความก้าวหน้าให้กับผู้บริหารได้รับทราบเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานต่อไป ซึ่งกิจกรรม/โครงการที่คัดเลือกมาจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบด้วย

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ คือ โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมไทยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (ECIT) รับผิดชอบโดยสำนักบริหารยุทธศาสตร์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ คือ การส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ รับผิดชอบโดยสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ คือ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม รับผิดชอบโดยสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ คือ การพัฒนาบุคลากร รับผิดชอบโดยสำนักบริหารกลาง

การพัฒนาองค์กรในหมวด ๔ การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้

ในปี ๒๕๕๔ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้วางแผนพัฒนาและจัดการความรู้ตามมาตรฐาน PMQA ในหมวด ๔ ดังนี้

๑. จัดทำระบบฐานข้อมูลที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการ นอกจากนี้ ได้จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการ รวมทั้งตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ประกอบด้วยฐานข้อมูลที่ช่วยสนับสนุน และฐานข้อมูลเกี่ยวกับผลดำเนินงาน

โดยระบบฐานข้อมูลทั้งหมดมีคุณลักษณะอย่างน้อย ๓ ประการ ได้แก่ **ความครอบคลุม** คือ จัดให้มีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างครบถ้วน **ความถูกต้อง** คือ มีการตรวจสอบข้อมูลก่อนการจัดเก็บและภายหลังการจัดเก็บ รวมถึงการจัดให้มีแบบฟอร์มจัดเก็บข้อมูลและแบบฟอร์มการรายงานข้อมูลที่มีรูปแบบเดียวกันทุกพื้นที่ และ **ความทันสมัย** คือ มีการปรับปรุงแก้ไขข้อมูล มีการทำวิจัยและประชุมร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ เพื่อให้ข้อมูลมีประโยชน์สำหรับการนำไปใช้อยู่เสมอ

๒. มีการจัดทำฐานข้อมูลใหม่หรือทบทวนและปรับปรุงฐานข้อมูลที่มีอยู่เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของกระบวนการที่สร้างคุณค่ากระบวนการ เพื่อให้มีข้อมูลที่ครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัยอยู่เสมอ โดย Chief Information Officer (CIO) หรือ Chief Executive Officer (CEO) เป็นผู้อนุมัติอย่างน้อยกระบวนการละ ๑ ฐานข้อมูล (ในกรณีส่วนราชการมีมากกว่า ๔ กระบวนการให้ดำเนินการเพียง ๔ กระบวนการ)

กระบวนการสร้างคุณค่า หมายถึง กระบวนการที่มีความสำคัญสูงสุดในการปฏิบัติตามภารกิจ และสร้างคุณค่าให้แก่ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มักเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีได้หลายกระบวนการมีลักษณะแตกต่างกันไปตามภารกิจขององค์กร

๓. จัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของกระบวนการสนับสนุน เพื่อให้มีข้อมูลที่ครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัยอยู่เสมอ โดย CIO หรือ CEO เป็นผู้อนุมัติอย่างน้อยกระบวนการละ ๑ ฐานข้อมูล (ในกรณีส่วนราชการมีมากกว่า ๒ กระบวนการให้ดำเนินการเพียง ๒ กระบวนการ)

กระบวนการสนับสนุน หมายถึง กระบวนการที่มีความสำคัญในการสนับสนุนกระบวนการที่สร้างคุณค่าให้แก่องค์กร บุคลากร และการปฏิบัติงานประจำวัน กระบวนการสนับสนุน เช่น งานด้านการเงินและการบัญชี การจัดการสิ่งอำนวยความ

สะดวก งานด้านกฎหมาย งานด้านทรัพยากรบุคคล งานด้านการบริหารโครงการ และกระบวนการบริหารทั่วไป

๔. จัดทำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และรับบริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น ลดความสูญเสียด้านทรัพย์สินและเวลาแก่ประชาชน โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดทำ 'ศูนย์ข้อมูลข่าวสารกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม' หรือ 'ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร กสอ.' ซึ่งประชาชนสามารถเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร กสอ.ได้โดยสะดวก ที่ชั้น ๒ อาคารกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยในการจัดทำ มีรายละเอียด ๕ ขั้นตอนดังนี้

๔.๑ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนี้

๔.๑.๑ จัดแฟ้มข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙(๑)-(๘) ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน

๔.๑.๒ จัดให้มีดัชนีข้อมูลข่าวสารชัดเจน สามารถสืบค้นได้สะดวก รวดเร็ว

๔.๒ บริหารจัดการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบโดยดำเนินการ ดังนี้

๔.๒.๑ มอบหมายเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารอย่างชัดเจน

๔.๒.๒ ผู้บริหารให้ความสำคัญโดยมอบนโยบายและควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารอย่างเคร่งครัด มีผู้รับผิดชอบประจำหน่วยงานทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ๑๔ แห่ง ให้บริการข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายกำหนด และมีคณะกรรมการตรวจแนะนำปีละ ๑ ครั้ง

๔.๒.๓ จัดเก็บสถิติและสรุปผลการใช้บริการรายงานผู้บริหารรายไตรมาสอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้บริการจากหน่วยงานบริการข้อมูลทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ดังนี้

- ให้บริการ ณ จุดบริการ ๑๔ แห่ง จำนวน ๕๙๖ ราย
- บริการผ่านโทรศัพท์ จำนวน ๔๘๕ ราย
- เว็บไซต์ จำนวน ๑,๕๗๖,๑๖๗ ราย
- อีเมล จำนวน ๔,๑๘๘ ราย

๔.๒.๔ ให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีเรื่องที่สามารถตอบสนองหรือให้บริการได้ภายในกำหนดร้อยละ ๑๐๐

๔.๓ เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบ ดังนี้

๔.๓.๑ จัดอบรม ให้ความรู้ และจัดกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎหมายข้อมูลข่าวสารและการปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการข้อมูลข่าวสารตามบทบัญญัติของกฎหมายให้แก่เจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารอย่างชัดเจนจำนวน ๖๐ คน และจัดทำสื่อเสียงตามสาย ๑๑ ตอน เผยแพร่แก่เจ้าหน้าที่ กสอ.ทุกหน่วยงาน

๔.๓.๒ ประชาสัมพันธ์กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการให้ประชาชนรับทราบอย่างน้อย ๕ ช่องทาง คือ เว็บไซต์ แผ่นพับ ติดบอร์ด วารสาร และอีเมล

๔.๔ การเผยแพร่ข้อมูลการประกวดราคาทางเว็บไซต์ www.dip.go.th

๔.๔.๑ นำข้อมูลการประกวดราคา ประกาศสอบราคาที่หัวหน้าหน่วยงานส่วนราชการลงนามแล้วเผยแพร่บนเว็บไซต์ www.dip.go.th

๔.๔.๒ จัดทำสรุปการจัดซื้อจัดจ้างเป็นรายเดือนเผยแพร่บนเว็บไซต์ www.dip.go.th

๔.๕ รับฟังความคิดเห็นของประชาชน

๔.๕.๑ รับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำรวจตู้ร้องเรียนของหน่วยงาน และเว็บไซต์ www.dip.go.th พบว่าไม่มีข้อร้องเรียน

๕. มีระบบการติดตาม เฝ้าระวังและเตือนภัย (Warning System) เช่น การกำหนดระบบการเตือนภัยแบบสัญญาณไฟจราจร การจัดตั้งห้องปฏิบัติการ (Operation Room, Management Cockpit, War Room) ที่บ่งชี้ถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยระบบดังกล่าวจะก่อให้เกิดระบบที่ช่วยผู้บริหารส่วนราชการในการปฏิบัติราชการให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ได้แก่ ระบบช่วยสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support System : DSS) ระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร (Executive Information System : EIS) และระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS) เป็นต้น

๖. ส่วนราชการต้องมีระบบการบริหารความเสี่ยงของระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อป้องกันหรือลดความเสียหายในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

- มีแนวทางหรือมาตรการในการป้องกัน มีการสำรองข้อมูลสารสนเทศ (Back up) ซึ่งเมื่อเกิดความเสียหายจะสามารถฟื้นฟูระบบสารสนเทศและกู้คืนข้อมูลจากความเสียหายได้ (Recovery)
- มีการจัดทำแผนแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ความไม่แน่นอนและภัยพิบัติที่อาจจะเกิดกับระบบสารสนเทศ (IT Contingency Plan)
- มีระบบรักษาความมั่นคงและปลอดภัย (Security) ของระบบสารสนเทศและระบบฐานข้อมูล เช่น ระบบ Anti-Virus ระบบไฟฟ้าสำรอง มีการกำหนดสิทธิผู้ใช้ในแต่ละระดับ (Access Rights) เป็นต้น

๗. จัดทำแผนการจัดการความรู้ และนำแผนไปปฏิบัติ

แผนการจัดการความรู้ หมายถึง แผนที่สนับสนุนการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ของส่วนราชการ ประกอบด้วยกิจกรรมการจัดการความรู้ต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดองค์ความรู้ให้เป็นระบบและเข้าถึงง่าย การยกย่องชมเชยและให้รางวัล เป็นต้น

ทั้งนี้ การจัดทำแผนความรู้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ นี้ มีความแตกต่างจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ และ พ.ศ. ๒๕๕๓ คือ ส่วนราชการต้องเลือกองค์ความรู้อย่างน้อย ๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่แตกต่างกัน และไม่ควรซ้ำซ้อนกับองค์ความรู้ที่ส่วนราชการได้เคยเลือกมาจัดทำแผนการจัดการความรู้ไปแล้ว แต่หากจำเป็นต้องเป็นองค์ความรู้เดิม ส่วนราชการจะต้องทบทวนและเพิ่มเติมองค์ความรู้ที่จำเป็นในการปฏิบัติราชการให้มากขึ้นหรือครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นอย่างชัดเจน พร้อมมีเหตุผลในการเลือกองค์ความรู้นั้นด้วย และในการจัดทำแผนการจัดการความรู้ ควรมีรายละเอียดกิจกรรมการจัดการความรู้ต่าง ๆ ตามขั้นตอนทั้ง ๗ ขั้นตอน (Knowledge Management Process : KMP) และกระบวนการบริหารการเปลี่ยนแปลง ๖ องค์ประกอบ (Change Management Process : CMP) มาบูรณาการร่วมกัน

โครงการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น

นอกจากกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่ดำเนินตามยุทธศาสตร์ทั้ง ๔ แล้ว กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ยังมีโครงการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น เพื่อเพิ่มสมรรถนะและศักยภาพให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม มีความพร้อมสำหรับการแข่งขันยุคประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย

๑. การจัดทำระบบประเมินดัชนีสมรรถนะธุรกิจ (Business Performance Index : BPI)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) นับเป็นภาคการผลิตที่เป็นกำลังสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ หากผู้ประกอบการเอสเอ็มอีมีความเข้มแข็ง อยู่รอด และสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ ก็จะเป็นกลไกผลักดันเศรษฐกิจโดยรวมให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม บ่อยครั้งพบว่าเอสเอ็มอีถูกปัญหารุมเร้าจากวิกฤตต่าง ๆ และมีปัญหาด้านการบริหารจัดการองค์กรด้านต่าง ๆ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงได้ร่วมกับ **สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)** จัดทำ **'ระบบในการประเมินดัชนีสมรรถนะธุรกิจ (Business Performance Development : BPI)'** เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำข้อมูลดิบทางธุรกิจของตนป้อนเข้าสู่ระบบออนไลน์ด้วยตัวเอง จากนั้นระบบจะประมวลผลออกมาเป็นดัชนีชี้วัดซึ่งสามารถบ่งบอกสถานะทางธุรกิจของตนเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในอุตสาหกรรมเดียวกัน โดยระบบจะแบ่งดัชนีตามสมรรถนะของลักษณะธุรกิจ ๓ ประเภท คือ ภาคการผลิต ภาคการค้า และภาคบริการ

ความร่วมมือในการจัดทำระบบดังกล่าวดำเนินการตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ได้มีการปรับปรุงดัชนีสมรรถนะธุรกิจให้ครอบคลุมสาขาเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีการนำระบบ Data Mining หรือเหมืองข้อมูลเข้ามาร่วมในการจัดทำดัชนีสมรรถนะธุรกิจเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ใช้งาน

ข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถประเมินประสิทธิภาพของการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ขององค์กรตน เช่น การเงิน การผลิต การใช้พลังงาน ทรัพยากรบุคคล ว่าอยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ที่อยู่ในฐานข้อมูลของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และนำไปสู่การวางแผนพัฒนาองค์กรในแต่ละด้านหรือการตัดสินใจสู่การพัฒนาเปลี่ยนแปลงต่อไป

๒. โครงการพัฒนาระบบเครือข่ายการให้บริการ SMEs ในภูมิภาค

สำนักพัฒนาหน่วยบริการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (สพบ.กสอ.) ร่วมมือกับ **องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan International Coopertion Agency : JICA)** ดำเนินการ **'โครงการพัฒนาและวางระบบส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือเอสเอ็มอีในส่วนภูมิภาค'** เพื่อให้บริการแก่เอสเอ็มอีได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเริ่มโครงการนำร่องใน ๒ พื้นที่ คือ พื้นที่ภาคเหนือโดยความร่วมมือของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่ และที่ภาคใต้โดยความร่วมมือของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการดำเนินงานที่จังหวัดเชียงใหม่ มีการบูรณาการหน่วยงานบริการข้อมูลธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Development Services : BDS) มาทำงานร่วมกันเป็นเครือข่ายกับ ๖ หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ กระทรวงพาณิชย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ โดยใช้ชื่อว่า **'IP (Industrial Partner)'** เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำแก่เอสเอ็มอี และจัดพิมพ์คู่มือต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์เผยแพร่ให้แก่เอสเอ็มอีและผู้ให้บริการปรึกษาแนะนำ (Service Provider : SP)

ขณะที่ภาคใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา รวม ๓๑ แห่ง จัดตั้งเป็น **'เครือข่ายบริการธุรกิจอุตสาหกรรม'** และมีการจัดตั้ง **'BOC-SP Desk'** เพื่อให้บริการคำแนะนำแก่เอสเอ็มอี ขณะเดียวกันได้ทำงานเชิงรุก ออกพบผู้ประกอบการกว่า ๕๗ บริษัท และจัดตั้งเป็น **'SP Network'** ในชื่อของ **'ชมรมที่ปรึกษาธุรกิจภาคใต้'** พร้อมทั้งจัดทำคู่มือและเอกสารต่าง ๆ เพื่อเสริมความรู้ของเอสเอ็มอี

๓. โครงการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการอาหารไทยเพื่อรองรับเขตการค้าเสรีอาเซียน ปีงบประมาณ ๒๕๕๔

ปัจจุบัน ในตลาดโลกมีผู้บริโภคที่เป็นชาวมุสลิมประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านคน ซึ่งนับว่าเป็นตลาดขนาดใหญ่ ประเทศไทยในฐานะที่เป็นประเทศผู้ผลิตอาหารส่งออกสำคัญจึงควรให้ความสนใจในการจัดการมารตรฐานอาหารฮาลาล (HALAL) อย่างจริงจังเพื่อเตรียมพร้อมการผลิตและระบบคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคมุสลิม เช่น การปฏิบัติอย่างถูกต้องตามกฎของศาสนาอิสลามทั้งทางด้านแหล่งที่มาของอาหาร วิธีการฆ่าสัตว์ การเตรียมอาหาร การแปรรูปอาหาร การบรรจุหีบห่อ การขนส่ง และการเก็บรักษาอาหาร เป็นต้น

เพื่อพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (สพป.กสอ.) จึงได้จัดทำโครงการ **'การเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการอาหารฮาลาลเพื่อรองรับเขตส่งเสริมการค้ากับประเทศมุสลิม ปีงบประมาณ ๒๕๕๔'**

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยจัดฝึกอบรมและสัมมนาเรื่อง 'มาตรฐานฮาลาล' ให้ผู้ประกอบการไม่น้อยกว่า ๔๕ ราย ทำการตรวจประเมินวินิจฉัยเบื้องต้นกระบวนการผลิตทุกขั้นตอน รวมทั้งคลังสินค้าและห้องเก็บวัตถุดิบของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ๑๓ ราย พร้อมทั้งให้คำแนะนำด้านการยื่นขอการรับรองมาตรฐานฮาลาลต่อสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ เมื่อเสร็จสิ้นโครงการ ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องยิ่งขึ้นเกี่ยวกับมาตรฐานฮาลาล และมีบริษัทที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล จำนวน ๔ บริษัท คือ บริษัท สวนผึ้งหวาน จำกัด บริษัท โชคชัยพาณิชย์ จำกัด บริษัท สระแก้วเจริญ จำกัด และบริษัท บางกอกพัฒนาไวน์เนอรี่ จำกัด

๔. โครงการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานผลิตชาสู่ตลาดต่างประเทศ เพื่อรองรับการเปิดเขตการค้าเสรี (FTA)

ธุรกิจชาเป็นธุรกิจหนึ่งที่มีอนาคตที่ดีเนื่องจากจำนวนประชากรที่นิยมดื่มชามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในประเทศที่เป็นแหล่งผลิตชาสำคัญ เช่น จีน อินเดีย และ อินโดนีเซีย ซึ่งส่งผลให้ประเทศเหล่านี้มีปริมาณชาส่งออกจำหน่ายในตลาดโลกลดลง จึงมีการคาดการณ์ว่า ราคาใบชาจะมีแนวโน้มสูงขึ้นในอนาคต นอกจากนั้น ยังพบว่าผู้บริโภคในโลกตะวันตกมีแนวโน้มความต้องการความสะดวกสบายและหรูหรา (Convenience and Luxury) และความกินดีอยู่ดี (Wellness) เกิดเป็นร้านจำหน่ายชาโดยเฉพาะ (Specialty Tea Shops) จำนวนมาก นอกจากนั้น สภาพแวดล้อมการทำงานที่ก่อให้เกิดความเครียด การดื่มชาจะช่วยผ่อนคลายได้ดี ชาจึงเริ่มเป็นที่นิยมในกลุ่มคนวัยทำงานอายุ ๒๐-๓๐ ปี แทนกาแฟและน้ำอัดลมมากขึ้น จากสภาพแวดล้อมทางธุรกิจดังกล่าว จึงเป็นโอกาสของผู้ประกอบการแปรรูปชา หากพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐานจะสามารถเจาะเข้าสู่ตลาดการค้าเสรีอาเซียนและตลาดโลกได้

เพื่อเสริมศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจชาในภาคเหนือ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จังหวัดเชียงใหม่ จึงมอบหมายให้ **สถาบันตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้** เป็นที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการส่งเสริมการพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปชา ในรูปแบบการพัฒนาห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น โดยการพัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานการผลิต GMP Codex อันเป็นระบบคุณภาพสากลขั้นต้นสู่การแข่งขันระดับสากล

วิธีดำเนินการได้สำรวจความพร้อมของโรงงานแปรรูปชาที่พร้อมเข้าร่วมโครงการในจังหวัดเชียงรายและเชียงใหม่ ๑๐ โรงงาน มีระยะเวลาดำเนินการ ๑๐ เดือน ตั้งแต่พฤศจิกายน ๒๕๕๓-กันยายน ๒๕๕๔ และได้ให้คำปรึกษาเชิงลึกระบบ GMP Codex แก่โรงงาน ๕ โรงงาน ซึ่งทั้ง ๕ โรงงาน ได้รับการรับรองระบบ GMP Codex นอกจากนั้นศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ และสถาบันตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ยังได้นำตัวแทนโรงงานแปรรูปชา ๒ ท่าน ไปร่วมงานแสดงสินค้าเกษตรอินทรีย์ BioFach ณ เมืองนูเร็มเบิร์ก ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ระหว่างวันที่ ๑๕-๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และผลจากการเจรจาธุรกิจ พบว่า มีผู้ประกอบการเป้าหมายจำนวน ๓ ราย พร้อมจะดำเนินการเป็นผู้ค้าส่งชาสู่ตลาดโลก และพร้อมจะพัฒนาการผลิตของตนสู่ระบบมาตรฐานของสมาพันธ์เกษตรอินทรีย์นานาชาติ (International Federation of Organic Agriculture Movements : IFOAM) หรือมาตรฐานเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ (National Organic Program : N.O.P. (USDA)) ของอเมริกา และ GMP Codex เพื่อให้สามารถส่งชาจำหน่ายยังต่างประเทศได้

๕. โครงการสาธิตการใช้รถโดยสารขนาดใหญ่ที่ใช้เอทานอลเป็นเชื้อเพลิง (Demonstration Project of Thailand's First Ethanol Bus) ปีงบประมาณ ๒๕๕๔

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมที่มีศักยภาพสูงในการผลิตเชื้อเพลิงเอทานอลได้เองจากอ้อยและมันสำปะหลัง โดยมีโรงงานผลิตเอทานอลที่ได้ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงอุตสาหกรรมจำนวน ๔๗ โรงงาน ในปัจจุบัน ภาคขนส่งและภาคอุตสาหกรรมเป็นกลุ่มที่มีการใช้พลังงานสูงที่สุด โดยพบว่าร้อยละ ๖๐ ของเชื้อเพลิงภาคขนส่งทางบกเป็นน้ำมันดีเซล เทคโนโลยีการใช้เอทานอลในเครื่องยนต์ดีเซลได้รับการพัฒนาจนประสบความสำเร็จเป็นครั้งแรกโดย บริษัท Scania ประเทศสวีเดน โดยใช้เอทานอลที่มีความบริสุทธิ์ ๙๕% ผสมกับสารปรุงแต่งในอัตราส่วน ๙๕ ต่อ ๕ ซึ่งเรียกกว่าเชื้อเพลิง ED95 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยส่วนพัฒนาการใช้พลังงานและสิ่งแวดล้อม สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้ร่วมกับ **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.)** และ **ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (MTEC)** ริเริ่มโครงการดังกล่าวขึ้น โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน ในการศึกษาวิจัย ตลอดจนหน่วยงานจากภาครัฐและเอกชนที่เป็นเครือข่ายที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนการดำเนินโครงการตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔

โดยมีวัตถุประสงค์ คือ ๑) เพื่อเป็นโครงการสาธิตการใช้เอทานอล ED95 เป็นเชื้อเพลิงทางเลือกสำหรับเครื่องยนต์จุดระเบิดด้วยการอัด และทดแทนการใช้น้ำมันดีเซลสำหรับรถโดยสารขนาดใหญ่ และ ๒) ศึกษาและประเมินทางวิศวกรรม รวมทั้งการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบายของภาครัฐในการใช้เอทานอลเป็นเชื้อเพลิงทางเลือกในภาคขนส่ง

จากการทดสอบผลด้านต่าง ๆ ประสบความสำเร็จด้วยดี ดังนี้ **๑)** ผลการทดสอบสมรรถนะของรถโดยสาร ED95 ณ กรมการขนส่งทางบก สามารถผ่านการทดสอบมาตรฐานสากล ได้แก่ การทดสอบการทรงตัว การวัดระยะห้ามล้อ และการวัดวงเลี้ยว **๒)** ผลการทดสอบมลพิษที่ออกจากไอเสียโดยกรมควบคุมมลพิษ ใช้วัฏจักรการขับขี่ในพื้นที่เขตกรุงเทพฯ (Bangkok Driving Cycle) พบว่า มีการปลดปล่อยมลพิษที่ต่ำกว่ารถโดยสารที่ใช้เชื้อเพลิงดีเซลที่ใช้ใน ขสมก.ทุกชนิด และมีอัตราการสิ้นเปลืองอยู่ที่ ๑.๖๐ กม./ลิตร **๓)** ผลการทดลองใช้รถโดยสาร ED95 จริงบนท้องถนน พบว่า อัตราการสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงเส้นทางระหว่าง มจธ.วิทยาเขตบางมด-บางขุนเทียน ๑.๔๓ กม./ลิตร และช่วงเส้นทางของ ขสมก. (ปอ.๒๑) ๐.๙๔ กม/ลิตร และเมื่อเปรียบเทียบกับต่างประเทศ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ **๔)** ค่าบำรุงรักษาตามระยะทางมีค่า ๑.๗๒ บาท/กม. ถูกกว่าของ ขสมก.แบบเหมาจ่ายกับบริษัทเอกชนที่ ๒.๗๙ บาท/กม. หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๐ **๕)** ผลการศึกษาและประเมินผลทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า มีความได้เปรียบทางเศรษฐศาสตร์และสังคมของประเทศสูงกว่ารถโดยสารที่ใช้เชื้อเพลิง NGV และดีเซลอย่างมาก ทั้งความมั่นคงทางพลังงาน การลดมลพิษ การนำเข้าเครื่องยนต์และช่วงล่างที่มีราคาต่ำกว่า และการเพิ่มรายได้เกษตรกร ซึ่งคิดเป็นมูลค่ากว่า ๑ แสนล้านบาท ในระยะเวลาที่ทำการประเมินของโครงการ ๒๐ ปี

ภารกิจเร่งด่วน เยียวยาอุทกภัย ฟื้นใจ SMEs

ระหว่างปี ๒๕๕๒-๒๕๕๔ ประเทศไทยได้เกิดภัยพิบัติน้ำท่วมครอบคลุมพื้นที่หลายจังหวัด ได้ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจกว่า ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ส่งผลให้วิสาหกิจทั้งระบบ ทั้งที่อยู่ในพื้นที่น้ำท่วมและในห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถประกอบกิจการต่อไปได้ เนื่องจากอาคาร เครื่องจักร อุปกรณ์ วัตถุดิบที่ใช้ในกระบวนการผลิตเกิดความเสียหาย ส่งผลให้เกิดการชะลอหรือหยุดการผลิต และมีผลกระทบต่อเนื่องมากมาย เช่น การชะลอการจ้างแรงงานเป็นระยะเวลาหลายเดือน ดังนั้น การฟื้นฟูสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับผลจากอุทกภัยจึงเป็นภารกิจเร่งด่วนและสำคัญยิ่งของกระทรวงอุตสาหกรรมในการเข้าไปช่วยเหลือสถานประกอบการให้สามารถพลิกฟื้นสู่ระบบการผลิตปกติโดยเร็วที่สุด

โดยตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓-กันยายน ๒๕๕๔ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมดำเนินโครงการ **'คลินิกอุตสาหกรรม'** และอนุมัติงบประมาณช่วยเหลือด้านเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย ดังนี้

๑. พักชำระหนี้ให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนด้านเงินทุนหมุนเวียนจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นเวลา ๑ ปีโดยอัตโนมัติ มีผลทันทีนับจากวันที่จังหวัดต่างๆ ประกาศเป็นพื้นที่ภัยพิบัติ กรณีที่ผู้ประกอบการที่ได้รับเงินทุนหมุนเวียนฯ จากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และลูกค้าอื่น ๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ประสบภัยประสงค์จะขอสนับสนุนเงินกู้ใหม่เพื่อฟื้นฟูกิจการ จะได้ลดอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ ๖ ต่อปี เหลือร้อยละ ๑ ต่อปี เป็นเวลา ๓ ปี โดยจำกัดวงเงินกู้สูงสุดไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท/ราย และสามารถขยายระยะเวลาการชำระหนี้ออกไปได้อีก ๕ ปีจากเกณฑ์การให้กู้ปกติ โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และธนาคารเพื่อพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME Bank)

๒. การให้ความช่วยเหลือด้านการซ่อมแซม และบำรุงรักษาเครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องมือ เครื่องจักร มอเตอร์ไฟฟ้าต่าง ๆ ตลอดจนซ่อมบำรุงจักรยานยนต์ให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ โดยสถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันยานยนต์ และสถาบันไทย-เยอรมัน

๓. การให้ความช่วยเหลือด้านการซ่อมแซมบำรุงรักษารถจักรยานยนต์ โดยบริษัทผู้ผลิตรถจักรยานยนต์โดยตรง

๔. การให้คำปรึกษาแนะนำทั่วไปแก่ผู้ประสบความเดือดร้อน โดยผู้แทนจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมในรูปแบบ **'คลินิกอุตสาหกรรม'** พร้อมให้ความช่วยเหลือเป็นการด่วน

สรุปผลการปฏิบัติงานการให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย ตามมาตรการบรรเทาและฟื้นฟูผู้ประกอบการ โครงการคลินิกอุตสาหกรรม ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓-กันยายน ๒๕๕๔

	จำนวนอนุมัติ (ราย)	จำนวนเงิน (บาท)
รอบที่ ๑ พ.ย. ๕๓ - ม.ค. ๕๔	๗๘	๙,๘๔๙,๐๐๐
รอบที่ ๒ เม.ย. ๕๔ - พ.ค. ๕๔	๑๕	๒,๓๔๐,๐๐๐
รอบที่ ๓ ส.ค. ๕๔ - ก.ย. ๕๔	๙	๑,๒๑๑,๐๔๙

ภาวะอุทกภัยในปี ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น และพื้นที่ได้รับความเดือดร้อนขยายวงกว้างมากขึ้น ระหว่างเกิดอุทกภัย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดศูนย์พักพิงสำหรับผู้ประสบอุทกภัย จำนวน ๕ ศูนย์ มีบริษัทเข้ามารับบริการ ๗ บริษัทและประสานความร่วมมือกับ**องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency : JICA)** ส่งรถปั๊มระบายน้ำพร้อมอุปกรณ์จำนวน ๑๐ คัน เพื่อช่วยเหลือด้านการระบายน้ำออกจากเขตนิคมอุตสาหกรรม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมโรจนะ บางกะดี และนวนคร ในระหว่างวันที่ ๑๗ พ.ย.-๑๗ ธ.ค. ๒๕๕๔ นอกจากนี้ได้ประสานงานกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม จัดหาโรงงานที่ผลิตน้ำบริสุทธิ์และน้ำสะอาดใกล้พื้นที่อุทกภัย ๓๒ โรงงาน เพื่อใช้ทำความสะอาดเครื่องจักรและโรงงานที่ประสบอุทกภัยของผู้ประกอบการญี่ปุ่น

ขณะเดียวกัน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ดำเนินโครงการ **'คลินิกอุตสาหกรรมเพื่อการฟื้นฟูสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย'** โดยเริ่มเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ เพื่อเข้าไปช่วยเหลือฟื้นฟูสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่ประสบอุทกภัยทั่วประเทศ ซึ่งอยู่ระหว่างการรอรับจัดสรรงบประมาณดำเนินการ

อย่างไรก็ดี ด้วยตระหนักว่าการฟื้นฟูสถานประกอบการเป็นภารกิจเร่งด่วน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงได้จัดสรรงบประมาณส่วนกลางดำเนินโครงการ จำนวน ๕ ล้านบาท เพื่อช่วยเหลือสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบภัยพิบัติน้ำท่วมเสียหายให้สามารถพลิกฟื้นกลับคืนสู่ระบบการผลิตและการประกอบการโดยเร็วที่สุด

ขั้นตอนการดำเนินงานโครงการคลินิกอุตสาหกรรมเพื่อการฟื้นฟูสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย มีดังนี้

๑. **ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย** ซึ่งได้ลงทะเบียนกับกระทรวงอุตสาหกรรม ผ่านทางเว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม **www.diw.go.th/flood54/** หรือเว็บไซต์กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม **www.ช่วยน้ำท่วม.com** โดยกลุ่มเป้าหมายจะต้องเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภาคการผลิต หรือวิสาหกิจชุมชน (Micro Enterprises) ที่เกี่ยวเนื่องกับการผลิตที่อยู่นอกนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ประสบภัยพิบัติน้ำท่วม

๒. สถานประกอบการที่ผ่านการคัดกรองและตรวจสอบคุณสมบัติ จะได้รับการนัดวันเข้าสำรวจ (First Visit) และ/หรือเข้าวินิจฉัยสถานประกอบการโดยทำการสำรวจวิเคราะห์สถานประกอบการให้ทราบถึงปัญหา มูลค่าของความเสียหายที่ต้องหยุดประกอบกิจการ ทั้งในเรื่องของสินทรัพย์และมูลค่าการตลาด ภาพรวมของมูลค่าการค้าต่อเนื่องในระบบ Supply Chain เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำแผนและแนวทางในการฟื้นฟูกิจการให้เข้าสู่ระบบการดำเนินงานปกติ

การวินิจฉัยเบื้องต้นจะทำให้สามารถประเมินลักษณะการฟื้นฟูสถานประกอบการได้ว่า สถานประกอบการนั้น ๆ ควรได้รับ **การให้บริการช่วยเหลือฟื้นฟูเบื้องต้น** เช่น การพัฒนาทักษะ เพิ่มความรู้เกี่ยวกับการฟื้นฟูเบื้องต้น การทำความสะอาด ให้คำปรึกษาแนะนำและซ่อมแซมเครื่องจักรเบื้องต้น หรือ**การให้บริการช่วยเหลือฟื้นฟูเชิงลึก** ประกอบด้วยการฟื้นฟูกระบวนการธุรกิจ (Business Process) เช่น การหาช่องทางการจัดจำหน่าย ตลอดจนเชื่อมโยงสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่กระบวนการผลิตได้รับความเสียหายกับสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีความพร้อมรับช่วงการผลิต รวมถึงการพัฒนาบุคลากร และการฟื้นฟูกระบวนการผลิต (Production Process) เช่น การซ่อมเครื่องจักรหรือเปลี่ยนเครื่องจักรและอุปกรณ์การผลิต การปรับปรุงผังโรงงาน เป็นต้น

ทั้งนี้ ผลการดำเนินงาน ณ วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ มีสถานประกอบการภาคการผลิต ธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ กรอกใบสมัครขอรับความช่วยเหลือ จำนวน ๓,๐๒๖ ราย มีสถานประกอบการที่ผ่านการคัดกรองให้เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน ๗๘๖ ราย มีสถานประกอบการที่ได้รับการเข้าให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น (First Visit) แล้ว จำนวน ๖๕๔ ราย มีสถานประกอบการที่อยู่ระหว่างดำเนินการฟื้นฟูเชิงลึก จำนวน ๑๒๘ ราย สถานประกอบการดำเนินการฟื้นฟูเข้าสู่ภาวะปกติ จำนวน ๒๑๑ ราย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๒๖.๘ จากจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการเข้าให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น ซึ่งสามารถแยกออกเป็นรายจังหวัดครอบคลุมพื้นที่ ๓๕ จังหวัด แบ่งออกเป็นภาคเหนือ ๖ จังหวัด ภาคกลาง ๒๐ จังหวัด ภาคตะวันออก ๖ จังหวัด ภาคใต้ ๒ จังหวัด ภาคตะวันตก ๑ จังหวัด

นอกจากการให้ความช่วยเหลือผ่านโครงการคลินิกอุตสาหกรรมฯแล้ว กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมยังได้อนุมัติงบประมาณช่วยเหลือด้านเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทยตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๔-มกราคม ๒๕๕๕ แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจจำนวน ๑๐ ราย เป็นเงิน ๑,๒๙๒,๐๒๕.๑๗ บาท

ผู้บริหารกระทรวงอุตสาหกรรม

๑. **หม่อมราชวงศ์พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิวัตน์**
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

๒. **นายสุภาพ คลี่ขจาย**
ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม

๓. **นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี**
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

๔. **นายณัฐพล ณัฏฐสมบูรณ์**
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
หัวหน้ากลุ่มงานภารกิจด้านส่งเสริมอุตสาหกรรม
และผู้ประกอบการ (กำกับดูแลกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)

ผู้บริหารกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

๑. นายพสุ โลหารชุน
อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

๒

๓

๔

๒. นายวีรนันท์ นีลดานุวงศ์
รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

๓. -ว่าง-
รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

๔. -ว่าง-
รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

๕

๖

๗

๕. นายเดชา จาตุธนานันท์
รก.นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ ด้านพัฒนาระบบส่งเสริมอุตสาหกรรม

๖. -ว่าง-
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ ด้านนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรม

๗. นางสวัสดิ์ ชูพึ่งอาตม์
ผอ.กลุ่มตรวจสอบภายใน

สำนักบริหารกลาง

๑. **นายกิตติพัฒน์ ปณิฐาภรณ์**
ผอ.สำนักบริหารกลาง

๒. **นายเพทาย ล่อใจ**
ผอ.กลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล

๓. **นางเฉลา ศรีเพ็ชร์**
ผอ.กลุ่มบริหารงานคลังและงบประมาณ

๔. **นางรัตนา แจ้งสกุล**
รก.ผอ.กลุ่มพัสดุและอาคารสถานที่

๕. **นางอร ทีฆะพันธุ์**
ผอ.กลุ่มประชาสัมพันธ์

๖. **นางสาวนิจรินทร์ โอภาสเสถียร**
รก.ผอ.ส่วนบริหารเงินทุน

๗. **นางภัสรา จันทร์ทน**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑

จ.เชียงใหม่

๑. **นายประสงค์ นิลบรรจง**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑

๒. **นางสาวสุทธิพร ไชยวงศ์**
รก.ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. **นางกนกรัตน์ ศรีเพชรวรรณดี**
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. **นายอรรคเดช บุญไชย**
รก.หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม

๕. **นางธนาภรณ์ เจริญสุข**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๒

จ.พิษณุโลก

๑. **นางประนอม เฉินบำรุง**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๒

๒. **นายวัชรุน จุ้ยจำลอง**
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. **นายวุฒิชัย โหวธีระกุล**
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. **นางสาวสุนีย์ แก้วสมสี**
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม

๕. **นางกาญจนา พิชญ์สิริทรัพย์**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๓

จ.พิจิตร

๑. **นายพรเทพ การศัพท์**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๓

๒. **นายปกรณ์ กระจ่างยุทธ**
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. **นางสาวปิยกุล กรรณสูต**
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. **นายสิทธิรงณ์ เร่งเงียบ**
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม

๕. **นางสาวเกตแก้ว เถื่อนถ้ำ**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๔

จ.อุดรธานี

๑. **-ว่าง-**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๔

๒. **นายติณห์ เจริญใจ**
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. **นายศุภกร เสนาสิงห์**
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. **นายสมชัย เผ่าผา**
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม

๕. **-ว่าง-**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๕

จ.ขอนแก่น

๑. **นายเธียรวิชท์ บุญกมลศรีศักดิ์**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๕

๒. **นายสุรชัย กลางพระเนตร**
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. **นางรุ่งอรุณ เปี่ยมปัจจัย**
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. **นายมนต์ชัย พงษ์วิจิตร**
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม

๕. **นางบุญญพร เสนาสิงห์**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๖

จ.นครราชสีมา

๑. **นายรักพงษ์ บุญฤทธิ์มนตรี**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๖

๒. **นางสาวอำนวยพร ศิริพงษ์ไพบูลย์**
รก.ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. **นางสาวณัฏฐนันท์ ศรีประเสริฐ**
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. **นางสาวอำนวย เขื่อนสันเทียะ**
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม

๕. **นางรุ่งทิพย์ อิฐรัตน์**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๗

จ.อุบลราชธานี

๑. **นายคมสันต์ ครองยุติ**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๗

๒. **นายรุ่งโรจน์ อิฐรัตน์**
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. **นางสาวละเอียด มธุรส**
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. **นายสุพจน์ มกุลรัตน์**
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม

๕. **นางละออง ธงสอาด**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๘

จ.สุพรรณบุรี

๑. **นายกรีวิทย์ เจริญผล**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๘

๒. **นางวาสนา อรัญญิก**
รก.ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. **นางสาวสมศิริ เกษตรภิบาล**
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. **นายชินวร โชติถาวรรัตน์**
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม

๕. **นางสาวภัทร์ธีนันท์ นกเนตรพันธุ์**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑ ๒ ๓ ๔ ๕

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๙

จ.ชลบุรี

๑. **-ว่าง-**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๙

๒. **นายทศพร นะมะศาลา**
รก.ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. **นายวันชัย ปานเปี่ยมเกียรติ**
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. **นายไพบูลย์ แจ้งเสนาะ**
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม

๕. **นายธีระพงศ์ สุขเสงี่ยม**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑ ๒ ๓ ๔ ๕

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐

จ.สุราษฎร์ธานี

๑. **นายสุราษฎร์ ฉิมพลีศิริ**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐

๒. **นายสนธยา สกุลลาวัณย์**
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. **นางสาวชิดชนก จันทร์มนตรี**
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. **นางสาวปรีดา อ่อนประดิษฐ**
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม

๕. **นางศิริเพ็ญ ศรีสมโภชน์**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๑

จ.สงขลา

๑. **นายทวี แก้วมณี**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๑

๒. **นายสมใจ ชุมสุวรรณ์**
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. **นายประสาทสุข นิยมราษฎร์**
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. **นายอัฐพร พะระรามันห์**
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม

๕. **นายสุริยา ศิริวรรณ์**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

สำนักบริหารยุทธศาสตร์

๑. **นางศรีอุทัย เมาระพงษ์**
ผอ.สำนักบริหารยุทธศาสตร์

๒. **นายอดิทัต วะสีนนท์**
ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และแผนงาน

๓. **นางอาภา วงศ์บุณย์ยง**
ผอ.ส่วนพัฒนาระบบบริหาร

๔. **นางวีระวรรณ ปัณฑรสูตร**
ผอ.ส่วนแผนปฏิงานและงบประมาณ

๕. **นางศุภวัลย์ ตันติธนวัฒน์**
ผอ.ส่วนติดตามและประเมินผล

๖. **นายวาที พีระวรานุพงศ์**
ผอ.ส่วนบริการสารสนเทศ

๗. **นายภาสกร ชัยรัตน์**
ผอ.ส่วนบริหารจัดการข้อมูลและปรึกษาแนะนำ

๘. **นางสุนันท์ พงศะบุตร**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม

๑. **นายมาณพ ชิวธนาสุนทร**
ผอ.สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม

๒. **นางยุพรัตน์ ศตวิริยะ**
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. **นางลัดดา ไข่คำ**
ผอ.ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต

๔. **นางดาวระดา ธรธรรม**
รก.ผอ.ส่วนพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

๕. **นายเจตนิพิฐ รอดภัย**
ผอ.ส่วนส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม

๖. **นางสาววารุณี ตันเจริญ**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

สำนักพัฒนาหน่วยบริการอุตสาหกรรม

๑. **นายภานุวัฒน์ ตริยางกูรศรี**
ผอ.สำนักพัฒนาหน่วยบริการอุตสาหกรรม

๒. **นางสาวนิรามัย ศิริศรีสุดากุล**
ผอ.ส่วนศึกษาและพัฒนาบริการอุตสาหกรรม

๓. **นายโชติวุฒิ อินนัดดา**
รก.ผอ.ส่วนพัฒนาขีดความสามารถบริการอุตสาหกรรม

๔. **นางศิวาพร วงศ์วิวัฒน์ไชย**
ผอ.ส่วนพัฒนามาตรฐานและเครือข่ายบริการอุตสาหกรรม

๕. **นางสาวกัลยา วิริยะประสงค์**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ

๑. **นางบุญเจือ วงษ์เกษม**
ผอ.สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ

๒. **นางจงรัก พันธุ์สุวรรณ**
รก.นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ ด้านการลงทุน

๓. **นายวิฤทธิ์ วิเศษสินธุ์**
ผอ.ส่วนเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่

๔. **-ว่าง-**
ผอ.ส่วนเสริมสร้างขีดความสามารถผู้ประกอบการ

๕. **-ว่าง-**
ผอ.ส่วนสร้างสังคมผู้ประกอบการ

๖. **นางไปรมา สุดสวาสดิ์**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน

๑. **นางสาวนิสากร จึงเจริญธรรม**
ผอ.สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน

๒. **นางสาวปริมรัตน์ แขกเพ็ง**
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ ด้านพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน

๓. **นางสุวรรณา จิตจงยิ่งเจริญ**
ผอ.ส่วนพัฒนาองค์กรอุตสาหกรรมชุมชน

๔. **นางสาวยุพาวดี ยินดียั่งยืน**
ผอ.ส่วนพัฒนาเชื่อมโยงอุตสาหกรรมชุมชน

๕. **นายอารักษ์ เอี่ยมจ้อย**
ผอ.ส่วนพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน

๖. **นางปิยะพร รักษ์เจริญ**
ผอ.ส่วนพัฒนาภูมิปัญญาและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ชุมชน

๗. **นายสุวรรณ วุฒธยาคม**
ผอ.ส่วนพัฒนาส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน

๘. **นางสาวต้องใจ ประภาจันทร์**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา

๑. **นายอุทัย ปิยวนิชพงษ์**
ผอ.สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา

๒. **นางเพ็ญศรี ทองนพคุณ**
รก.นักวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ ด้านวัสดุศาสตร์

๓. **นายบรรพต เตกะจรินทร์**
ผอ.ส่วนพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

๔. **นายจารุพันธ์ จารโยภาส**
ผอ.ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเรือน

๕. **นางนวลจิตต์ เรืองศรีใส**
ผอ.ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง

๖. **นายไชยยงค์ พึ่งเกียรติไพโรจน์**
รก.ผอ.ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

๗. **นางสาวมธุรส ทับทิมทอง**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย

๑. **นายวุฒิชัย ตางาม**
ผอ.สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย

๒. **นายทวีป ขอถาวรวงศ์**
หัวหน้าส่วนพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และการพิมพ์

๓. **นายธเนศ เมฆลาย**
ผอ.ส่วนพัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรม

๔. **นายสามัคคี โพธิ์เจริญ**
ผอ.ส่วนพัฒนาการใช้พลังงานและสิ่งแวดล้อม

๕. **นางธันยกานต์ สงแช่ม**
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑ ๒ ๓ ๔ ๕

ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก

๑. **นางอรพรรณ ตันติวีรสุต**
รก.ผอ.ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก

๒. **นางสาวจีรนันท์ อินศรี**
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๓. **นายอภินันท์ เจริญสุข**
ผอ.ส่วนพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์

๔. **นายสุรพล ปลื้มใจ**
ผอ.ส่วนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี

๕. **-ว่าง-**
หัวหน้างานบริหารงานทั่วไป

๑ ๒ ๓ ๔

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน

๑. **-ว่าง-**
ผอ.สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน

๒. **นายประกอบ จันทร์มา**
รก.วิศวกรเชี่ยวชาญ ด้านเทคโนโลยีการผลิต

๓. **นายวัชรา ขนิษฐบุตร**
ผอ.ส่วนเทคโนโลยีการผลิตพื้นฐาน

๔. **นายวิจักขณ์ รัตนสุวรรณ**
ผอ.ส่วนเทคโนโลยีการผลิตก้าวหน้า

๗

๕. นายพงษ์ศักดิ์ วงศ์รัศมีทอง
ผอ.ส่วนเทคโนโลยีประยุกต์

๖. นายวุฒิชัย ประชาพร
ผอ.ส่วนส่งเสริมมาตรฐานเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสนับสนุน

๗. -ว่าง-
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๖

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

(จัดตั้งขึ้นเป็นส่วนราชการภายใน เมื่อปี ๒๕๕๔)

๑. นางวันเพ็ญ รัตนกังวาล
ผอ.สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

๒. นางสาวอังสนา โสมาภา
หัวหน้าส่วนยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

๓. นางสาวศราวณีย์ ศรีเนาวรัตน์
ผอ.ส่วนส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเกษตรแปรรูป

๔. นายพงศักดิ์ มนัสศิริเพ็ญ
หัวหน้าส่วนพัฒนาวิศวกรรมและเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

๕. นางอรุณา ทองถาวร
ผอ.ส่วนพัฒนาและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป

๖. -ว่าง-
ผอ.ส่วนเชื่อมโยงและพัฒนาเครือข่ายเกษตรแปรรูป

คณะทำงานและผู้ทรงคุณวุฒิจัดทำหนังสือรายงานประจำปี ๒๕๕๔

คณะทำงาน

นายพสุ โลหารชุน	อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	ประธานที่ปรึกษา
นายวีรนันท์ นีลดานุวงศ์	รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	ประธานคณะทำงาน
นายเพทาย ล่อใจ	แทน ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง	คณะทำงาน
นางศรีอุทัย เมาระพงษ์	ผู้อำนวยการสำนักบริหารยุทธศาสตร์	คณะทำงาน
นางลัดดา ไข่คำ	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต	คณะทำงาน
	แทน ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม	
นางทิชาพร หอมหวล	นักวิชาการอุตสาหกรรมชำนาญการ	คณะทำงาน
	แทน ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาหน่วยบริการอุตสาหกรรม	
นางสาวจงกลณี เขจรานนท์	นักวิชาการอุตสาหกรรมชำนาญการ	คณะทำงาน
	แทน ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาผู้ประกอบการ	
นางสาวนิสากร จึงเจริญธรรม	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน	คณะทำงาน
นายอุทัย ปิยวนิชพงษ์	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา	คณะทำงาน
นายวุฒิชัย ตางาม	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย	คณะทำงาน
นางศุภวัลย์ ตันติธนวัฒน์	ผู้อำนวยการส่วนติดตามและประเมินผล สำนักบริหารยุทธศาสตร์	คณะทำงาน
นายเพทาย ล่อใจ	ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักบริหารกลาง	คณะทำงาน
นางอร ทีฆะพันธุ์	ผู้อำนวยการกลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักบริหารกลาง	คณะทำงานและเลขานุการ
นายชูศักดิ์ เอกชน	นักวิชาการเผยแพร่ชำนาญการ สำนักบริหารกลาง	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวปาณทิพย์ เปลี่ยนโมฬี	นักวิชาการเผยแพร่ชำนาญการ สำนักบริหารกลาง	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นายวีระพล ผ่องสุภา	นักวิชาการโสตทัศนศึกษาชำนาญการ สำนักบริหารกลาง	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสมจิตต์ เตียวสุนทรวงศ์	นักวิชาการเผยแพร่ชำนาญการ สำนักบริหารกลาง	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นายไพฑูรย์ มะเมียเมือง	เจ้าพนักงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ปฏิบัติงาน สำนักบริหารกลาง	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

นางสาวปริมรัตน์ แขกเพ็ง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ	ผู้ทรงคุณวุฒิ
นางยุพรัตน์ ศตวิริยะ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ	ผู้ทรงคุณวุฒิ
นายเดชา จาตุธนานันท์	รักษาการนักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ	ผู้ทรงคุณวุฒิ

สนับสนุนข้อมูล

สำนักบริหารกลาง	สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน
ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ – ๑๑	สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา
สำนักบริหารยุทธศาสตร์	สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย
สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม	ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก
สำนักพัฒนาหน่วยบริการอุตสาหกรรม	สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน
สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ	

ประสานงานและดำเนินการ

กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักบริหารกลาง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ ๖ เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๒๐๒ ๔๔๑๔-๘ โทรสาร ๐ ๒๓๕๔ ๓๒๙๙

สร้างสรรค์รูปเล่มโดย

บริษัท เปเปอร์คอรัส จำกัด
๓๒/๙ หมู่บ้านนัทยา ถ.พุทธมณฑลสาย ๒ ซอย ๒๑ แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา
กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์ ๐๘ ๑๕๑๓ ๔๙๗๑/ ๐๘ ๖๗๗๗ ๖๙๑๙/ ๐๘ ๑๙๑๙ ๕๓๑๕

เจ้าของ : กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

๖๖ ปี กสอ

ก้าวไปด้วยกัน

เพื่อสร้างสรรค์ SMEs

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ ๖ เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๒๐๒ ๔๔๑๔-๑๘, ๐ ๒๒๐๒ ๔๕๑๑

โทรสาร : ๐ ๒๓๕๔ ๓๒๙๙

เว็บไซต์ : www.dip.go.th

กสอ